Why We Fight

A Third Reich Translation

National Socialist Order

Machine Translated by Google

Kas mes esam

Kovoja už?

Parašė: Vermachto personalo biuras

Machine Translated by Google

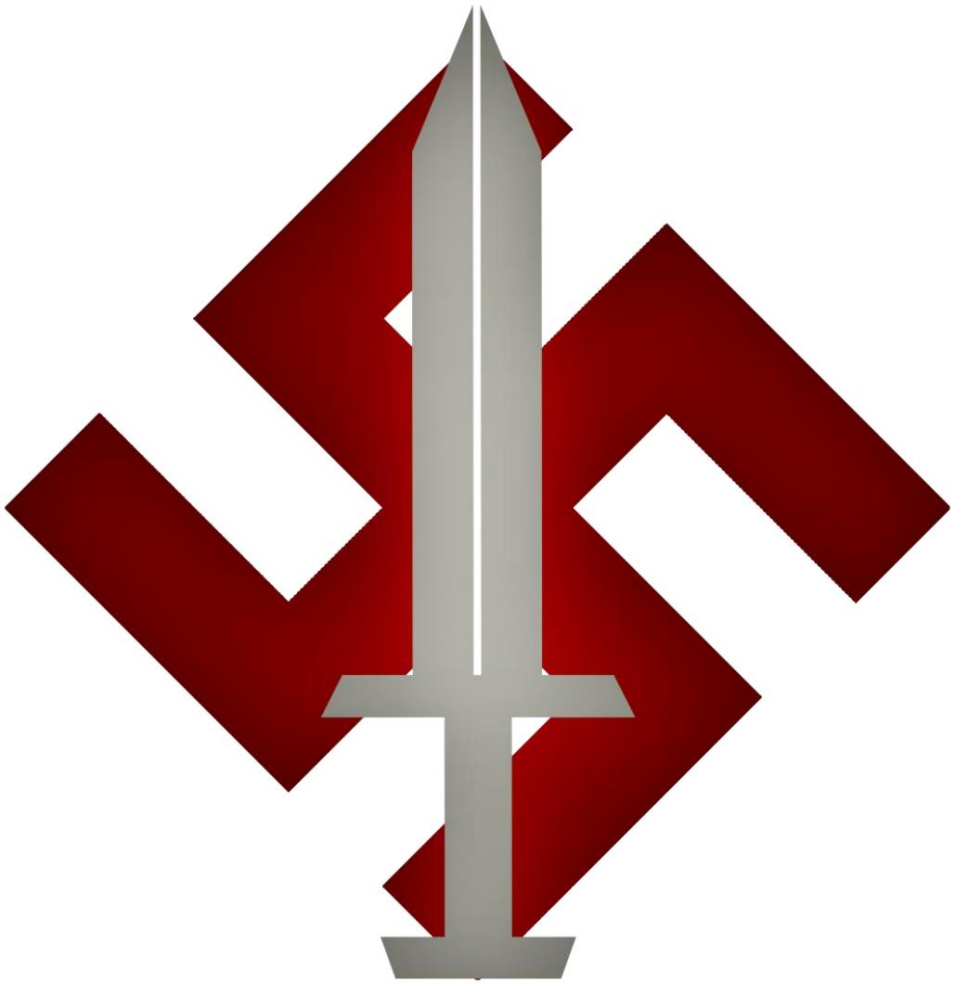

National Socialist Order

Išvertė: Wyald NSO

Machine Translated by Google

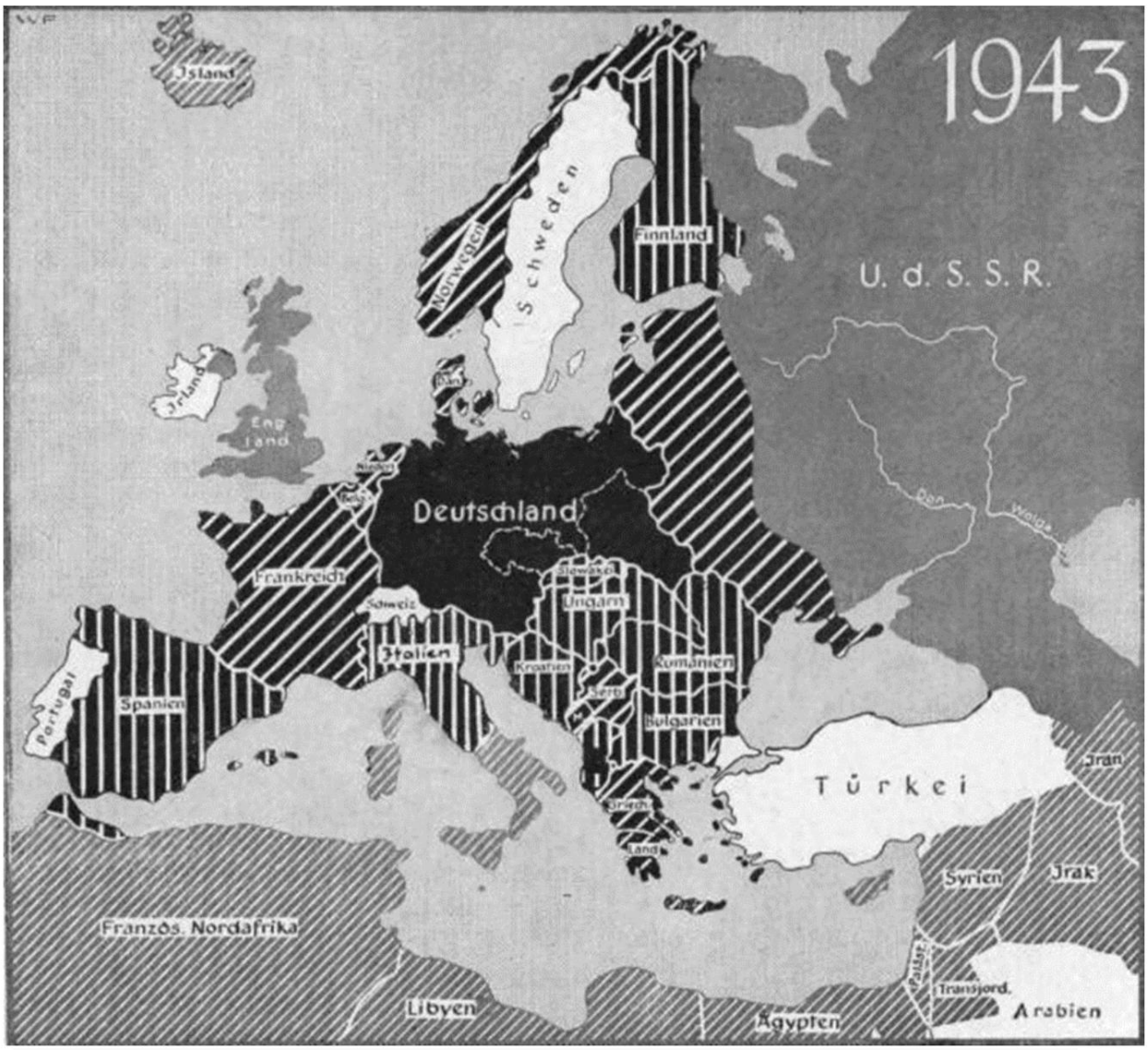

Reichas, kovojantis už Europos ir pasaulio išgelbėjimą

Machine Translated by Google

Fiurerio komanda:

Tiesioginio vadovavimo kariuomenei perėmimo proga išsakiau, kad vienas iš lemiamų vokiečių tautos likimo klausimų – pasiekti besąlygišką susitarimą tarp valstybės vadovybės ir karininkų korpuso ne tik visose karinio egzistavimo srityse, bet ir visų pirma ideologiniu požiūriu.

Šis karas vyksta taip aršiai ir negailestingai, nes atspindi lemiamą dviejų visiškai priešingų pasaulėžiūrų kovą. Vokiečių tauta šiandien kovoja už savo egzistavimo, gyvenimo būdo ir gyvenimo laisvę

erdvė.

Penktieji karo metai mus ir mūsų priešus suranda karinės ginkluotės viršūnėje. Tačiau lemiamas sėkmės veiksnys visada yra žmogus, karys, kovotojas. Kas gali į kovą mesti gryniausią valią, drąsiausią tikėjimą ir fanatiškiausią ryžtą, galiausiai laimės.

Todėl karys, o ypač karininkas, yra ne tik tautos ginklanešys, jis yra ir savo tautos politinės valios nešėjas.

Karininkas, kuris negali politiškai ugdyti ir vadovauti savo kariuomenei, yra toks pat netinkamas šioje kovoje kaip karininkas, kuriam nepavyksta apmokyti ar taktiškai vadovauti savo kariams. Vertingiausios jėgos turi nunykti, jei norima grįsti kariuomenės protinę kovinę jėgą tik aklu paklusnumu, bet ne ryžtu kovoti su „iš kur“ ir „už ką“.

Knyga „Už ką mes kovojame“ skirta karininko idėjinės orientacijos ir intelektualinių priemonių jo karių politiniam auklėjimui ir rengimui vadovas.

Machine Translated by Google

Karininkas taip pat turi būti aktyvus ideologijos srities pradininkas ir gebėti įtikinti savo karius bei auklėti neįveikiamą.

kovotojai už mūsų didjjį

Germanų Reichas mūsų nacionalsocialistinės pasaulėžiūros prasme.

Todėl įsakau, kad šioje knygoje išdėstytos ideologinės mintys būtų įtikinamai ir pabrėžtinai perteiktos kariui numatytose pamokose. Šis politinis mokymas yra toks pat svarbus karui, kaip ir mokymas naudotis ginklu.

Vadai pasirūpina, kad šis politinis nurodymas užimtų deramą vietą mokymų metu ir vietoje.

Vyriausioji vadai stebi mano įsakymo vykdymą.

– Adolfas Hitleris, 8 d

1944 metų sausis

Reicho idėja

Istoriniai tyrinėjimai nustatė tris pagrindines jėgas tarp jėgų, formavusių vadinamuosius Vakarus praeityje: antiką, krikščionybę ir germanizmą. Subalansuojant šias galias, pirmosios dvi dažniausiai buvo įvardijamos kaip tikrosios formą formuojančios, ypač kalbant apie imperinę idėją: kad senovės Roma atsisakė visuotinės monarchijos idėjos, o krikščionybė – faktinių Vakarų kultūrinių pamatų, o germanizmas atsisakė karinės Jėgos ir šių minčių talpyklos. Šis humanistinis – denominaciniu požiūriu

Machine Translated by Google

Sąlyginis istorijos vaizdas, žinoma, pabrėžė keletą teisingų momentų, tačiau nepastebėjo fakto, kad bet kokios kultūros ar valstybės formavimosi esmė niekada negali būti suteikta žmonėms iš išorės, bet gali būti formuojama arba neformuojama tik iš vidaus.

Štai kodėl germanas, o paskui vokietis mums atrodo kaip tikroji formuojanti galia, likusioji – kaip besikeičianti istorinė ir dvasinė aplinka, kurią ši jėga ištirpdė pagal istorinės situacijos aplinkybes. Todėl esame įsitikinę, kad imperijos idėjos esmė turi germanišką substanciją, kad, atsiradus germanų kunigaikščiui ir vokiečių karaliui, esminis imperijos turinys jau buvo suteiktas, tik ši besiformuojanti imperinė idėja turėjo susidoroti su stiprios tradicijos ir aplinka. Taip susiklostė taip, kad imperinės idėjos gynyba pačioje istorijos eigoje turėjo išgyventi tam tikrus formos pokyčius. Teodorikas Didysis, pirmą kartą galvoje turėjęs visuotinę germanų imperiją, prieš save matė suirusią Bizantiją, bet ir galingą senovės Romos tradiciją, didelius pastatus ir didelę politinę bei administracinę patirtį. Kurdamas savo imperiją, jis, todėl rėmėsi senove, perėmė valstybės vadovavimą ir

karinį saugumą, o administracinius reikalus jis paliko romėnams. Krikščionybė buvo ne tokia ryški, kai ji buvo įkurta, o germanų arijonų ir Romos katalikų kova vyko politinėje Teodoriko viršenybėje.

Karolis Didysis sustiprėjo bažnyčia, krikščionybė iš esmės tapo tam tikru dvasiniu pagrindu katalikiška forma, todėl Frankonijos visuotinė imperija buvo sujungta su to meto krikščionybe. Abi pusės – frankų germanų elementas ir krikščioniškasis vienuolinis elementas ėmė įsitvirtinti vienas šalia kito, prasidėjo pasaulinė istorinė kova.

Machine Translated by Google

Ottonas Didysis žengė ryžtingą žingsnį, aprūpindamas vyskupus nuosavybe ir paversdamas juos pasaulietiniais ponais. Taip vyskupai tapo imperijos pareigūnais ir stojo imperatoriaus pusėn prieš popiežių Otonui Didžiajam gyvuojant. Tačiau ši raida būtinai sustiprino dvasininkų prigimtį, nes ji ne tik atstovavo stipriai intelektualinei jėgai, bet vėliau galėjo remtis tiesiogiai pasaulietine valdžia renkant imperatorius. Abu universalizmai – imperija iš Dievo malonės ir popiežiaus reikalavimas į valdžią – nuolat didėjo ir didžiausiu mastu bei aršiausiu ginču susidūrė valdant imperatoriui Friedrichui II, Hohenstaufenui. „Kaizeris jautėsi esąs imperijos nešiotojas ir, kaip tuo metu buvo vadinama lingvistinėje vartosenoje, atsakingas buvo tik Dievas, o popiežius beveik pareikalavo feodalinių teisių į šį imperatorių. Valdant Habsburgams, popiežiaus visuotinės idėjos galia išaugo, tačiau paskutinis bandymas sukurti tokią apibrėžtą visuotinę monarchiją valdant Karoliui V žlugo dėl vidinės neįmanomybės: prasidėjo sąmoningas Europos nacionalinių kultūrų pabudimas.

Tada Liuteris sugriauna jau tuo metu sprogstamą Vakarų pasaulio vienybę. Gamtos mokslai nuolat laužo senąją pasaulėžiūrą. Humanizmas, Renesansas vėl praturtina Europą iš palaidotų šaltinių pažadino senovės dvasią, bet kartu sukelia pagilėjusį tautinį europiečių pabudimą. (Hutenas švenčia Armijų.) Liberalų pasipiktinimas sukrėtė viduramžius, o įvairių tradicijų ir ateities vilčių jėgų žaidimas nulėmė XVIII–XIX a. Tuo metu Vokietija buvo politiškai ant žemės. Pasaulis buvo padalintas tarp anglosaksų, prancūzų ir rusų, o kai vėl prasidėjo svajonė apie Vokiečių Reichą, be jokios išorinės pagalbos, paremta Prūsija 1813 m. laisvės karuose ir tapo politine realybe valdant Bismarkui, jos biologinė naujai sustiprėjusių žmonių, buvo susiaurėjęs visose sienose ir dėl erdvės susiaurėjimo kamuojamas kai kurių buržuazinių aplinkos reiškinių. Bet

Machine Translated by Google

Antrasis Reichas – ir tai buvo jo tragedija – gyveno ir gynėsi be tvirtos, ugdomosios pasaulėžiūros. Už kiekvieną kovojo pačios įvairiausios pasaulėžiūros, viena kitą nesuderinamos, o Vokietija buvo dvasiškai nesusivienijusi prieš aukštųjų finansų ir prancūzų bei britų jėgų puolimą 1914 m. Po to sekęs žlugimas privertė Vokietiją arba giliai susimąstyti, arba pasmerkti.

Apmąstymas vyksta per Adolfą Hitlerį ir nacionalsocialistų judėjimo kovas. Vėl imperiją užkariauja pasaulėžiūra, iš savęs kratanti senas tradicijas ir dabar imperijos idėją derinanti ne su dinastijomis ir konfesijomis, o su gyvenimo esme apskritai: su rase ir tautybe.

Iš šių pamatų ir aukščiausių garbės bei pareigos vertybių formuojama nacionalsocialistinė pasaulėžiūra visose srityse kovojo prieš senąsias galias. Ir kadangi jie nepripažįsta nei aukštų finansų, nei bolševizmo, nei spekuliacijų biržoje, nei brutalaus komunistinio valstybinio kapitalizmo, žygis prieš Reichą vėl įvyko. Tačiau niekada istorijoje Vokietijos Reichas nebuvo ginamas taip sąmoningai, kaip mūsų dienomis, niekada anksčiau visos vokiečių tautos gentys nebuvo stojusios prieš priešą, niekada pasaulėžiūra nebuvo apginta taip stipriai kaip naujoji Vokiečių vėliava. imperija, ir niekada šios vėliavos per laikų kovas kietesne ranka nei šiandien nenešė fiureris. Tačiau su šiuo faktu nacionalsocialistų judėjimas taip pat tapo Vokietijos imperijos tarnu

idėja.

Ateityje šis judėjimas bus matuojamas pagal stiprumą ir įsipareigojimą imperijos idėjai. Ši įžvalga reiškia giliausią įsipareigojimą kiekvienam nacionalsocialistui, kiekvienam Vokietijos vermachto kariui, kuris šiandien tarnauja šiai 2000 metų senumo imperinei idėjai ir pasaulėžiūrai, kilusiai iš mūsų epochos, ir kartu gina ją nuo Amžinojo Reicho priešų.

Machine Translated by Google

Už tai kovojome nuo 1918 m., už tai sąjūdis nenuilstamai nusinešė visas savo aukas, už tai Vokietijos Vermachtas kovoja savo istorinę kovą: už Vokietijos imperinę idėją nacionalinės kolekcijos ir europinės misijos prasme. Žinome, kad Reicho misija šiandien peržengia Vokietijos gyvenvietės Vokietijos sienas, kad Vokietijos Reichas vėl tapo europietiškos moralės ir apskritai Europos žemyno laisvės globėju. Sąmoningas savęs išsaugojimas ir Europos misija yra stipriausia valios visiškai įsipareigoti garantija ir galutinės pergalės prieš naikinimo galias iš užjūrio ir Maskvos garantija.

-

Alfredas

Rozenbergas

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Mūsų priešas

PAPUOŠALAI

1. Kokie yra tikslai judaizmas?

Žydai tūkstančius metų siekė valdyti pasaulį
metų.

Jų politinis tikslas – tarptautinė pasaulio valstybė, kurioje jie nori suvienyti ir ištverti visas tautas, nepaisant jų etninio pobūdžio ir rasinės kilmės.

Per mažai žinoma, kad judaizmas, kiek galime atsekti, visada turėjo planų dominuoti pasaulyje ir šiandien labiau nei bet kada siekia tokių tikslų. Metodai senovėje buvo tokie patys kaip ir šiandien: politinis ir ideologinis dezintegracija

Machine Translated by Google

priimančiosios tautos ir taip sugriaunamas jų tinkamas gyvenimo būdas.
Tokiu būdu žydai stengėsi, kad tautos būtų paklusnios. Iki

dabar jiems visada pavykdavo įsiskverbti į pirmaujančias žemės tautas, išskyrus Japoniją, taip, kad jos galėtų nepastebimai panaudoti savo valios kryptį tarnauti savo tikslui dominuoti pasaulyje. Tiesa, žydai buvo suvokiami kaip parazitai ir kartais net buvo persekiojami dėl savo ekonominio įkyrumo; Žydo, kaip individualistinio-materialistinio pasaulio nešėjo, politinis ir ideologinis pavojus

idėjos, kurios visada turi būti kiekvienos nacionalinės gyvenimo tvarkos mirtis, nebuvo pripažintos. Taigi žydams, ypač pastaruosius du šimtmečius, buvo lengva paimti vis daugiau Vakarų tautų.

Vokietija iki valdžios perėmimo buvo puikus pavyzdys, kaip šešiasdešimt milijonų žmonių politiškai ir ideologiškai buvo priblokšti saujelės žydų ir galiausiai juos valdė.

„Ženevos Tautų lyga“ buvo ne kas kita, kaip žydų kasinėjimo ir pirmojo šiuolaikinio bandymo sukurti žydų vadovaujamą pasaulinę valstybę rezultatas. Jei Adolfas Hitleris nebūtų atvykęs, judaizmas būtų pavykęs įgyvendinti savo pasaulinės respublikos idėją.

Vieninteliai puikūs šiaurietiški-germaniški žmonės, kurie pirmą kartą Vakarų istorijoje sėkmingai sužlugdė pasaulinius judaizmo tikslus, esame mes, Adolfo Hitlerio vadovaujama nacionalsocialistinė vokiečių tauta!

Fiureris atskleidė žydus kaip visų tautų priešus.
Šiandien esame pirmoji germanų tauta, išsivadavusi iš judaizmo, bet ir paskutinis germanų bastionas prieš pasaulio žydus.
Štai kodėl judaizmas mūsų labai nekenčia! Ir štai kodėl tai nepaliks akmens, kad mus visiškai sunaikintų!

Machine Translated by Google

2.Kaip tai galima paaiškinti

Judaizmas siekia dominavimo pasaulyje

Su tokiu dideliu atkaklumu ir atkaklumu?

Jis remiasi religine idėja ir iš jos suformuotu žydo charakteriu.

Pasaulio viešpatavimo siekis buvo numatytas Senojo Testamento religiniais įstatymais.

Jis remiasi religine idėja ir iš jos suformuotu žydo charakteriu.

Pasaulio viešpatavimo siekis buvo numatytas Senojo Testamento religiniais įstatymais.

Deuteronomija (7:16):

„Bet visos tautos, kurias Viešpats, tavo Dievas, tau atidavė, turi būti sunaikintos, į jas gailiai nežiūrint, ir tu negarbinsi jų dievų, nes tai būtų tau spąstai.

Pakartoto

Įstatymas (7:24):

„Viešpats, tavo Dievas, atiduos jų karalius į tavo valdžią, kad ištrintum jų vardus iš po dangaus. „niekas prieš tave neatsilaikys, kol tu jų nesunaikinsi.

5. Mozės knyga (28:l):

Machine Translated by Google

„Jei klausysi Viešpaties, savo Dievo, balso ir vykdysi visus jo įsakymus, kuriuos tau šiandien duodu, Viešpats padarys tave aukščiausiu virš visų žemės tautų! Yra. (60:10, 60:11,

60:12):

„Ir svetimtaučiai stato tavo sienas, o jų karaliai tau skiria savo tarnystę. . . Nes žmonės ir karalystė, kuri tau netarnauja (žydas), žus, o jų žemės bus visiškai

nuniokotas " Talmudas:

„Aš (Jahvė) padariau tave (žydus) tautų protėviu, darau tave išrinktu tarp tautų, darau tave tautų karaliumi.

(Berakot 6 a.)

Čia cituojami posakiai dvelkia tikra žydiška dvasia. Jie nukreipti į du dalykus: žydų išrinkimą jų Dievo Jahvės ir žydų valdžią. Tokia dvasia žydai buvo auklėjami nuo pat judaizmo pradžios iki šių dienų. Žemėje nėra žmonių, kurie kaip žydai išreikštų pasitikėjimą savimi tokiais perdėtais sakiniais, nors žydai savo jėga, skaičiumi ir kūrybiniais gabumais nusileidžia visoms tautoms ir neatstovauja tautai mūsų prasme.

Kartu su žydais į pasaulio istoriją įėjo rasinė ir religinė bendruomenė, kuri nuo seniausių laikų vykdė pasaulio politiką.
laikas valdyti pasaulį.

Machine Translated by Google

3. Kodėl žydas tvirtino save už tūkstančius

Metai?

Nuo neatmenamų laikų judaizmas tvirtai nubrėžė religinius ir politinius, ideologiškai pagrįstus įstatymus, kurių religiniai žydai, auklėdami per tėvystę ir kunigystę, visada turėjo griežtai laikytis.

Jo religija yra tik jo politinio tikėjimo ir gyvenimo būdo teisinis pagrindas. Žydas nieko neišlaikė iš aukštesnių senovės Izraelio pranašų mokymo vertybių.

„Kadangi mozaikų religija iš tikrųjų yra ne kas kita, kaip žydų rasės išsaugojimo doktrina“. (Ad. Hitleris, „Mein Kampf“).

Senojo Testamento leitmotyvas pasirodo vėl ir vėl ir taikomas iki šiol:

Doktrina apie „išrinktąją Dievo tautą“, apie visų tautų viešpatavimą „Dievo vardu“, apie „Dievo giminę“.

Šis tikėjimas pašaukimu padarė judaizmą tokį sąmoningą ir kryptingą, kad nuo tada, kai buvo priimtas, jis pretenduoja į pasaulio dominavimą. Be to, jo religiniai įstatymai kiekvieną svetimšalį spaudžia kaip skirtingą rasę, nežmonišką būtybę, gyvūną; nurodymas, kurio žydas sąžiningai laikėsi. Talmudas ir Shulchan-Aruch taip pat duoda jam užuominų, kaip panaudoti likusį pasaulį savo naudai, išnaudoti jį ir galiausiai valdyti. “)

Machine Translated by Google

Talmudo religiniai dėsniai aiškinami taip sumaniai, taip tipiškai žydiškai ir rafinuotai, kad daugelyje situacijų galima išaiškinti nuosprendį ir tuo pačiu prieštaringiausią jo kontrastą. Šiame kontekste svarbu, kad judaizmas ilgą laiką fanatiškai priešinosi Talmudo vertimui ir kad mokslininkai, bandantys tai padaryti, rizikuoja likti nuošalyje. Senasis Testamentas, Tora, Talmudas ir Shulchan Aruch rodo visišką sutarimą idėjų istorijos požiūriu; nuolatinė metafizinė bazinė struktūra sieja religinę, politinę ir ideologiją, kuri tūkstančius metų paliko pėdsaką žydų veide.

Viso jo idėjų pasaulio branduolys ir nešėjas buvo jo
kunigystė, rabinų bendruomenė. Jie atstovavo ne tik centrui, iš kurio kilo visos politinės ir ideologinės idėjos, bet ir organizacijai, kuri pernešė jo idėjų pasaulį į ateitį. Kunigystė ir šiandien tebėra viešpataujanti aukštoji klasė.

Skaitykite Senąjį Testamentą, ypač Mozės knygas, Ezros ir Nehemijo knygas. Sužinosite, kokius aiškiai apibrėžtus gyvybės ir kraujo dėsnius gavo žydas. Lemiami buvo įstatymai
ir kunigo Ezros matai:

- Jis įpareigojo judaizmą laikytis įstatymo kodekso, pagal kurį santuokos su kraujo užsieniečiais buvo griežtai uždraustos ir visos tautos reikalavo visiškai uždaryti naujai įkurtą „bendruomenę“.

- Jis kone kasdien palaidodavo žmones, atliktus darbus
apie Izraelio ir žydų istorijos ir religijos įstatymų studijas, o tai reiškia, kad jis įtvirtino judaizme istorinę sąmonę ir gyvenimo dėsnius; priemonė, kuri ir šiandien daro didelę įtaką religingiems žydams. Jis taip pat nurodė vėlesnio sinagogų (bendrųjų namų) įrengimo priežastis.

Machine Translated by Google

Ezros įstatymai ir priemonės turėjo didelį poveikį judaizmui visai ateičiai. Jie privertė žydus niekinti visas kitas tautas ir be galo didžiuotis savo rase.

Išsamios žinios apie jų religiją ir istorijos knygas, kuriose psichologiškai nepaprastai meistriškai išdėstyti įstatymai ir judaizmo istorija, pataisyta savo prasme, o žydai yra „Dievo tauta“. jie jaučiasi visiškai pranašesni už likusią žmonijos dalį. Pati idėja būti Dievo išrinktąja tauta visada turėjo suteikti judaizmui didelį postūmį. Šiaip ar taip, Mozės Įstatyme, visame Senajame Testamente, o vėliau ir Talmude bei Šulchan-Aruch nustatyta religinio ir politinio tikėjimo forma buvo pakankamai stipri.

Leisti judaizmui tūkstantmečius priešintis visam pasauliui, padaryti jį beveik nenykstantį.

Žinome, kad tikėjimas kvietimu viešpatauti pasaulyje yra giliai įsišaknijęs žyduose ir kad tikintieji iki šiol kruopščiai laikosi gyvenimo ir religijos įstatymų. Tačiau esminis dalykas yra tai, kad iš savo tikėjimo pašaukimu jis visada ir visur puldavo savo idėjomis, siekdamas, kad jo Dievo Jahvės pažadas taptų realybe. Tačiau jis visada tai darė kaip melo ir maskavimo meistras. „Jo kalba naudojama tam, kad nuslėptų tikrąsias mintis“ (Adolfas Hitleris).

Kai izraelitai grįžo iš tremties ir kai kurie iš jų

iš karto emigravo į išeiviją, jie buvo nepajėgūs jokiems kariniams veiksmams. Jų valdžios ir pasaulio viešpatavimo troškimas buvo dvasiškai transformuotas į grandiozinę kosminio galutinio sprendimo ne žydų žmonijai idėja – per Jahvę ir į Mesijo viltį, pagal kurią Jahvė sukurs žydams rojų žemėje su visais materialiais malonumais. , kurioje jie gyvena amžinai, bet kitos tautos

Machine Translated by Google

turėtų būti jų vergai. Laukinė neapykanta viskam, kas nežydiška, kuri vėliau rado išraišką Midraše ir

Talmudas taip pat kilęs iš čia. Ši neapykanta buvo didžiulis visus žydus, kad ir kuriame pasaulio krašte jie bebūtų, vienijantis ryšys, ir ne mažiau svarbu tai, kad jis žydų kartose nuolat kūrė įrankį, kuris vieną dieną ištesės Jahvės pažadus. Auklėdamas savo jaunystę, judaizmas ne kartą elgėsi su ryškiausiu išskirtinumu ir netolerancija ir dokumentavo rasinę sąmonę prieš pasaulį, kuris buvo

tikrai neprilygstamas.

Religinis žydų gyvenimas vis dar susideda iš žydų istorijos, Toros ir Talmudo, taigi ir jo politinio tikėjimo, perėmimo savo tėvų namuose, mokykloje ir sinagogoje ir atitinkamai suderinant net mažiausius veiksmus.

Apibendrinant galima pasakyti:

Savo religinėmis, politinėmis ir kitokiomis idėjomis žydų rabinų kasta sukūrė prielaidas mažai kelių milijonų tautai sėkmingai pulti ir sunaikinti visą pasaulį, kad ji galėtų ne tik išlaikyti savo egzistavimą, bet ir jį padidinti. .

Išsibarsčiusi po visą pasaulį, ji išliko fanatiška bendruomenė negirdėto, niekada nepalaužto gyvybingumo idėjų. Stulbinantis judaizmo ryžtas paaiškinamas jo švietimo sistema, kuri, be stiprios istorinės sąmonės, išreiškiama religiniu pagrindu, politine ideologine orientacija su pasaulinės galios tikslais.

Šiame kontekste į galvą ateina palyginimas su padėtimi mūsų šalyje iki valdžios perėmimo: mes pamiršome germanų istoriją su jos judinamomis ir palaikančiomis jėgomis giliai įtvirtinti mūsų jaunime ir padaryti ją pagrindiniu švietimo tašku beveik kasdieninės istorijos pamokos.

Machine Translated by Google

4.Kokiomis priemonėmis ir Kokiais būdais žydas bando kontroliuoti tautas?

- Jis valdo tautas dvasiškai, pasitelkdamas savo politines idėjas. Kaip „Išrinktosios tautos“ nariui, kuris žmonijoje netgi įkvėpė religiją, jam nebuvo sunku rasti vietą visose tautose.

Jis pakelia juos priimančias tautas nuo jų nacionalinio gyvenimo pagrindo, sužavėdamas jas savo politinėmis idėjomis (liberalizmas su žmonijos laisvės, lygybės, brolybės ir brolybės šūkiu; marksizmas [bolševizmas] su šūkiu: per pasaulinę revoliuciją į beklasį proletarą Pasaulio valstybė). Žydas yra individualistinio-materialistinio idėjų pasaulio nešėjas!

- Jis siekia pagrindinių ekonominių pozicijų ir siekia užvaldyti pasaulio ekonomiką. Jo rankose turėtų būti viso pasaulio gamybos ir vartojimo kontrolė, kad visi žmonės būtų nuo jo priklausomi.

Machine Translated by Google

- Jo stipri kapitalistinė padėtis ir ekonominė viršenybė leidžia jam politiškai dominuoti ir valdyti priimančiųjų tautų.

- Valdydamas spaudą, radiją, kiną, teatrą ir literatūrą bei visas kitas kultūros institucijas, jis naikina abi tautybes ir paruošia dvasines prielaidas savo tarptautiniams tikslams.

- Jo kovos organizacijos yra politinės partijos, bet ypač masonija, su kuria jis, užsimaskavęs ir nepastebimas, daro didžiausią įmanomą įtaką politiniams įvykiams.

5. Kodėl žydai kovoja su mumis?

Nes Adolfo Hitlerio Vokietija nenori pakišti save žydų pasaulio tvarkai.

Machine Translated by Google

Nacionalsocialistinė Vokietija kliudo judaizmo siekiui dominuoti pasaulyje. Ji priešinosi žydų išnaudojimui Europos tautose ir taip sugriovė žydų viešpatavimą Europoje.

Štai kodėl judaizmas mus persekiojo mirtina neapykanta ir paskelbė mums kovą iki gyvybės ar mirties.

Žydas yra priešingas Šiaurės žmogaus polius, visų laisvų žmonių priešas apskritai.

Tvarkingą ir vertę kuriantį germanizmo lyderystės principą žydas supriešina su komercinės galios principu.

Į Bolševizmas ir anglo liberalizmas

Saksonijos demokratijos, žydų materializmo pasaulėžiūra ir individualizmas prieštarauja kūrybingam ir konstruktyviam

nacionalsocializmo pasaulėžiūra su jo idealistiniais tikslais.

Machine Translated by Google

Šis karas, matomas jo gilumoje, yra žydų pasaulinė kova prieš arijų žmonijos išlaisvinimą iš dvasinės ir tėviškosios Alljudos vergijos, o Vokietijos pusėje kovojama už žmonijos išlaisvinimą ir išsaugojimą prieš bet kokius bandymus. esant žydų dominavimui pasaulyje. Kaip tokia ji turi iškilti krištolo skaidrumo savo esminiu pagrindu į mūsų istorinę sąmonę, ir ne tik kaip kariškas dviejų pasaulių, visiškai išskirtinai priešingų vienas kitam, susidūrimas, bet ir kaip paskutinis nesenstančios kovos karas, kuriame vienas iš pasaulio A. reikalingas sprendimas tarp tūkstančius metų siekto žydų viešpatavimo pasaulyje ir arijų rasės kūrybinio gyvenimo dabartyje ir ateityje. “ (Rudolfas

Jordanija, „Iš šio karo prasmės“.)

Machine Translated by Google

Europa yra įvairių imperialistinių pasaulio jėgų – Anglijos, JAV ir Sovietų Sąjungos – jėgos lauke. Jai gresia kaip niekad pavojai, jei dar kartą savęs paklaustume, kuo remiasi šis imperialistinis pasaulio viešpatavimo siekis, tada rasime visur (tą pačią varomąją jėgą: žydiją, kuri po puritoniškos-liberalistinės Anglijos kauke! demokratinė-liberali Amerika ar po bolševikinio pasaulio laimės kauke nori įgyvendinti savo Senojo Testamento pažadus.

Mūsų kovoje nesvarbu, ar Stalinas prikabino savo bendražygius Ruzveltą ir Čerčilį į savo bolševikinės politikos vagoną, ar Ruzveltas ir Čerčilis įvedė Sovietų Sąjungą.

Machine Translated by Google

jų žydiškų-plutokratinių pastangų tarnyba. Mums yra tik vienas sprendimas: kova su bolševizmu ir kova su plutokratijomis. Mūsų pergalė prieš abu reiškia žydų sunaikinimą, o kartu ir tautų pasitenkinimą bei naujos pasaulio tvarkos užtikrinimą.

6.Kas yra masonizmas ir Kieno tai instrumentas?

Laisvieji mūrininkai yra tarptautinis aljansas su slapta aukščiausia vadovybe, kuri išoriniam pasauliui rodo aukštų žmogaus tikslų siekimą. Tačiau iš tikrųjų tai yra slaptas įsakymas, su žydų pagalba lemiamą įtaką pasaulio politikai.

Mūrininkystė kaip matoma organizacija atsirado iš viduramžių akmentašių ir jų darbininkų namelių asociacijos.

Nariai vadino save broliais, įstodami į tai atlikdavo paprastą apeigą ir įsipareigojo laikytis moralinio gyvenimo būdo. Kad nuolat klajodami galėtų atpažinti vienas kitą iš tolo, jie turėjo slaptus bruožus: ženklus, rankenas, žodžius ir keletą klausimų bei atsakymų. Šis senas gamyklinis mūras klestėjo ne tik Vokietijoje, bet ir Anglijoje bei Škotijoje.

Machine Translated by Google

Remiantis fabrikinio mūro simboliais ir papročiais, 1717 m. Londone buvo įkurta sąjunga po tuo metu egzistavusių laisvos dvasios pastangų ženklu, sukūrusiu „meną statyti stačiais kampais siekiant tobulinti save ir visa žmonija“ buvo jos pastangų tikslas ir ji pasivadino „Laisvųjų mūrininkų sąjunga“.

Remiantis vėlesniu konstituciniu nutarimu, masonų sąjunga yra brolija, neturinti jokių skiriančių rango, klasės, tautybės, odos spalvos ir rasės, religinių ir politinių pažiūrų barjerų.
Kovota už visų žmonių laisvę, lygybę ir brolybę, ty už bendrą žmonijos brolybę.

Antipatija religinei netolerancijai ir filosofinis nušvitimas buvo palankūs masonijai, todėl
Masonų idėja apie žmonijos broliją tapo apvaisinta
žemės.

Netrukus po jo įkūrimo masonų ložės atsirado beveik visose pasaulio šalyse: Madride 1728 m., Filadelfijoje 1730 m., Paryžiuje 1732 m., Hamburge 1737 m.

Žydai greitai pripažino masoniją kaip puikią priemonę siekiant savo pasaulinės galios tikslų. Masonų doktrina apie neribotą individo laisvę žydui pasirodė kaip tinkama galia, galinti skatinti jo pretenzijas į dominavimą pasaulyje. Ložės lygybės ir brolybės doktrina sustiprino jo viltį būti lygybės su priimančiomis tautomis, bet ir dėl to jis visada siekė bendro rasinio chaoso, taigi ir savo dominavimo pasaulyje painiavos. Jau XVIII amžiaus viduryje per masoniją žydai siekė palaužti tautinę ir etninę nežydiško pasaulio vergiją, palaužti religinę ir valstybinę valdžią bei suardyti tautas jų gyvenimo būdu; nes žydas žengė į priekį langeliuose ir galiausiai juose visiškai užvaldė. Visų pirma, tai buvo romaninės stiliaus nameliai, kurie pagal

Machine Translated by Google

judaizmo įtaką, politinę mintį iškėlė į pirmą planą ir tapo aktyvios politikos nešėjais.

Idėjos, kurios padarė žmoniją laimingą, ir socialinės ambicijos galiausiai lėmė tai, kad būti masonų ložės nariais buvo aukštesniųjų klasių narių geros manieros. Taip atsitiko, kad masonija greitai suvienijo beveik visus politikos ir verslo lyderius, karalius ir kunigaikščius. Žydai negalėjo rasti geresnio instrumento.

Pagal laipsnių skaičių masonija skirstoma į johanistinę ir aukštojo laipsnio masoniją. Visi pasaulio nameliai turi tris Johannio laipsnius: Mūrininkas, meistras, meistras, Johannis Masonry yra aukšto laipsnio mūro, kuris siekia 33 laipsnį. Aukštos klasės ložės yra „aukščiausioji taryba“ kiekvienoje šalyje. Šios visų šalių aukštos klasės ložių reprezentacijos vėl centralizuotai valdomos iš taško, kuris yra žydų rankose. Grynai žydų Bnai Brith ordinas yra labai arti ryšio su ypač slaptu centru.

Ryšys tarp Johannio ložės ir aukščiausios tarybos tapo labai glaudus, nes Johannio ložėms priklauso ir aukštų grandžių nariai. Čia jie, nepripažinti savo aukšto rango mūrininkais, užima vadovaujančias pareigas ir savaip veda žemesniųjų klasių „brolius“, jiems nieko nenutuokdami. Rafinuota, unikali organizacija, remianti juos 60-70% žydų, atstovaujamų aukščiausiose klasėse, leidžia nukreipti masoniją pagal jų pageidavimus!

Masonijos paprotys (ritualas) buvo sukurtas judaizmo įtakoje ir šiandien yra beveik vien žydiškas.
Laisvieji masonai savo ritualine veikla stato būsimą pasaulinę Saliamono šventyklą, jos didmeistrią netgi vadina „Saliamono pavaduotoju“ ir perėmė beveik viską, kas susiję su

Machine Translated by Google

Biblijos Saliamono šventykla kaip simbolis. Slaptažodžiai, atpažinimo ženklai, simboliai ir pagrindinė ritualo dalis – Hiramo legenda – visiškai kilę iš judaizmo. Taigi masoniją galima vadinti visiškai žydiška institucija.

„Pasaulio masonija visada visuomenei pabrėžia, kad ji susilaiko nuo bet kokios politinės veiklos ir siekia tik moralinių tikslų.
Nuo pat ložių įkūrimo vargu ar buvo politinis judėjimas, kuriame masonai nebūtų varomoji jėga ir vykdomieji organai.
“

Iš Konstitucijų Ložei kilo teisė, iš tikrųjų pareiga, skatinti revoliucijas arba pačiai jas provokuoti, jeigu jos atitinka siekiamos pasaulio valstybės tikslus. Kyšininkavimas, sąmokslai ir žmogžudystės buvo ir tebėra priemonės tai pasiekti.

Vienas iš pirmaujančių masonų Quartier la Tente atvirai prisipažino antrajame tarptautiniame masonų kongrese Paryžiuje 1900 m., kad pagrindinis pasaulio laisvųjų mūrininkų tikslas buvo atsukti pasaulį nuo vyrių.

Pasaulinės respublikos įkūrimą jis apibūdino kaip galutinį tikslą.

„Beveik visos revoliucijos, sukrėtusios tautas ir valstybes nuo ložių įkūrimo, buvo masonijos darbas.
Prancūzija buvo pirmoji šalis, kurioje ji visiškai pagal savo norus įvykdė nuvertimą: 1789 m. revoliuciją. Tikrai neatsitiktinai per pusę amžiaus, nuo 1740 iki 1790 m., masonai apėmė Prancūzijos valstybę maždaug 700 ložių. kurie išsivystė į revoliucinės idėjos pagrindus.
Taip pat neatsitiktinai intelektualūs revoliucijos pradininkai Montesquieu, Diderot, Condorcet, Voltaire'as, Mirabeau, Dantonas ir Robespjeras priklausė masonijai; Tai nėra atsitiktinumas, kad kruvino teroro sistema

Machine Translated by Google

ir buvo nuspręsta įvykdyti mirties bausmę karališkajai porai didžiojo magistro Pilypo Orleano rūmuose.

Kaip ir visų vėlesnių revoliucijų atveju, naudos gavėjas buvo žydai. Per kruviną revoliuciją ji iš esmės sunaikino Šiaurės šalių valdančiąją klasę. Vietoj jų ji buvo paėmusi ją pati su savo bendrininkais! Ji sukūrė naują provinciją į savo pasaulinę imperiją!

Tai reiškė didžiulę judaizmo sėkmę tiek, kiek idėjos

Prancūzijos revoliucijos doktrina apie lygybę visko, kas turi žmogišką veidą, išplito į kitas Europos tautas, iš tikrųjų visame pasaulyje, ir visur darė niokojantį poveikį.

Laisvieji mūrininkai atvirai pripažino, kad Prancūzijos revoliucija buvo jos „darbas“. Liepos 14-oji, Bastilijos diena, buvo paskelbta Pasaulio ložės švente!

Visos revoliucijos Pietų Amerikoje, Portugalijoje, Vengrijoje, Rusijoje, Ispanijoje, įskaitant paskutinę Ispanijos revoliuciją, ypač 1918 m. sukilimą, buvo beveik išimtinai pasaulinės masonijos darbas, įkvėptas pasaulio žydų.

Didžiausia pasaulinės masonijos sėkmė buvo Vokietijos apsupimas ir Pirmasis pasaulinis karas. Vienas didžiausių karo kurstytojų buvo aukšto laipsnio masonų Anglijos karalius Edvardas VII. Patys Amerikos ir Anglijos masonų laikraščiai vėl ir vėl pabrėžia, kad pasaulinis karas buvo jų karas, kuriame buvo lemiama kova už masonų idealus.

(žydų pasaulio tikslai) buvo kovojama.

Tai buvo masonija, kuri ilgus metus iššaukė naikinimo karą žydų vardu, inscenizavo sosto įpėdinio nužudymą, suteikdama karui didžiulę plėtrą ir nusikalstamu būdu slopindama kiekvieną bandymą taikiai susitarti. Visi atsakingi valstybės veikėjai buvo

Machine Translated by Google

Masonai! Už jos stovėjo amžinas žydas, pašaipiai juokdamasis!

„Gėdingas Versalio diktatas yra ne tik valstybininkų derybų rezultatas, bet ir ložės nutarimo, priimto 1917 m. birželio 30 d. Paryžiuje, karo viduryje, įgyvendinimas.

Per paralyžiuojančius pacifizmo nuodus Vokietijos masonai per karą susilpnino vokiečių tautos jėgą ir labai prisidėjo prie Reicho žlugimo 1918 m. lapkritį.

"Laisvoji mūrininkystė Vokietijoje per savo atstovus Ebertą, Scheidemanną, Kurtą Eisnerį, Liebknechtą, Rathenau, kuris buvo aukšto rango masonas, inzsenikrė 1918 m. sukilimą ir įvedė vokiečių tautą į didžiulį nelaimę. Visų pirma, ji kovojo su nacionalsocializmu. Būtent jos dėka nacionalsocialistų judėjimas turėjo tokią sunkią savo kovos padėtį.

Adolfo Hitlerio valstybė sugriovė masoniją žinodama, kad tai pavojinga žydų pasaulio tvarka.

Mūrininkystė šiandien egzistuoja labiau nei bet kada visose priešiškose valstybėse. Tai tarptautinė organizacija, visiškai pavaldi pasaulio žydams, kurios politinis tikslas – sukurti pasaulinę valstybę. Visi nameliai

pasaulis kažkokiu būdu yra vadovaujamas centrinei žydams. Jokiam nameliui tai negali būti taikoma!

Laisvoji mūrininkystė yra tokia nepaprastai pavojinga, nes ji suteikia žydams geriausią galimybę užmaskuoti savo destruktyvų darbą ir pasaulinės galios tikslus.

Marksizmo ir bolševizmo kūrėjai Marksas, Leninas, Trockis, buvo masonai.

Machine Translated by Google

Šiandien beveik visi valstybių vadovai ir priešo jėgų vyriausybių nariai yra masonai ir dažniausiai aukšto rango.
Laisvieji mūrininkai: Čerčilis, Edenas, Anglijos karalius (aukšto laipsnio masonas), Ruzveltas (aukšto laipsnio masonas), taip pat visi Pietų Amerikos respublikų (išskyrus Argentiną!) valstybių vadovai. Žmogus gali suprasti tik šalies politiką. priešo galios, jei žmogus vėl ir vėl suvokia, kad pasaulio žydai, atstovaujami masonijos, yra varomoji jėga.

Italijos karalius ir generolas išdavikas buvo masonai.

Masonų keliai visada buvo slidūs, pilni kraujo ir siaubo. Milijonai, kuriuos pasaulinė masonija nužudė per revoliucijas, yra daugybė. Politinių oponentų ir valdančiųjų kunigaikščių bei jų pačių brolių nužudymų yra daug.

Judaizmo ir „laisvųjų mūrininkų“ melagingumą gali parodyti ne kas kita, kaip tai, kad Johannlio ložėse apačioje skelbiamas ir vykdomas demokratinis principas, o Aukščiausiojoje Taryboje galioja autoritarinis, taigi vadovavimo principas. nes masonų viršūnės puikiai žino, kad demokratiniai principai neišvengiamai veda į sunykimą!Mestingesnė ir pavojingesnė organizacija dar nepažino 'pasaulio istorijos'!

Machine Translated by Google

Statistinė informacija apie

Pasaulio masonija ir jų organizacijos.

Vokietija: Vokietijoje ištikimų narių skaičius nuolat mažėjo iki 1933 m. (1928: 80 185 1930: 78 423, 1932: 75 328). Čia ryškiai išryškėja nacionalinės kovos prieš masoniją padariniai.

Prancūzija. Kita vertus, Prancūzijoje narių skaičius iš pradžių padidėjo (1928: 40 760 1930: 47 100 1932: 49 200), o vėliau 1932–1940 m. staiga sumažėjo iki 43 034.

Anglija: Kita vertus, Anglijoje nuolat daugėja ir ložių, ir narių (1928: 270 000 1930: 310 000 1932: 350 000 1940: 400 000).

Jungtinės Valstijos: Galiausiai pažvelkime į Ameriką, kurioje 1932 m. buvo 3 074 261 ložės narys!

7.Kas yra liberalizmas?

Iš Romos kilusi psichologinė prievarta atsiliepė ne tik reformacijoje, bet ir laisvoje

Machine Translated by Google

dvasią idėjų liniją, kuri sukilo prieš perdėtą mintį apie bažnytinę valdžią. The

Šios naujos epochos išraiška buvo ypač „švietimas“, iš pradžių maždaug nuo 1700 m. vokiečių ir europiečių intelektualinis judėjimas.

Žydas labai išradingai perėmė šio minčių pasaulio valdymą ir perkėlė jį į politinį lauką. Atsirado modernus liberalizmas.

Tuo pat metu žydas savo politiniams tikslams pasinaudojo ir laisvosios dvasios ženklu Anglijoje iškilusia masonija. Sumaniai ir užmaskuotai jis ložių judėjimą išugdė savo politinių idėjų nešėju.

Pirmasis matomas poveikis buvo destruktyvus liberalizmo darbas
Prancūzų revoliucijos laisvųjų mūrininkų pagalba su raktiniais žodžiais: laisvė, lygybė, brolybė, mokymo esmė buvo:

Žmonija buvo apkvailinta į broliją ir pasaulinę respubliką kaip vertingą tikslą, paremtą klaidinančia doktrina, kad visi žmonės yra lygūs.

Kraujo ir rasės idėja buvo paneigta. Rezultatas buvo laipsniškas aukštos kokybės mūsų žmonių kraujo kirtimas su svetimu krauju.

Germaniška bendruomenės samprata (bendruomenės etika) buvo supriešinta su mintimi, kad viso gyvenimo pirmame plane turi būti rūpestis savimi, individu (individualistinis principas).

Germanų idealizmas priešinosi žydų materializmui, ty auksui (kapitalui) prieš charakterio vertybes.

Machine Translated by Google

Vadovavimo ir ištikimybės principą pakeitė parlamentarizmas ir demokratija (liaudies valdžia, masės). Medžiagos pervertinimas ekonominiu požiūriu lėmė klasių formavimąsi ir tautinės bendruomenės irimą (priklausomybė nuo pelno, savanaudiškumas, neribotas kapitalizmas kaip pasekmės). Didesniu prestižu mėgavosi ne charakterio kupinas žmogus, o turtuoliai, pinigų valdymo (plutokratijos) pradžia.

Taigi, pagrindinės idėjos buvo: individualizmas, materializmas, internacionalizmas, parlamentarizmas, kapitalizmas. Jie reiškė visišką visų germaniškų vertybių perkainavimą.

Germaniška laisvė, suprantama kaip vidinė sielos laisvė, kaip politinė laisvė, tapo egoizmu, nevaržoma ir neribota individo laisve, nesusijusia su

bendruomenė.

Dėl klasinių skirtumų paskelbta brolija peraugo į visų kovą prieš visus („Ir jei nenori būti mano broliu, aš tau galvą sulaužysiu!“).

Liberalizmas dvasiškai paruošė marksizmą.

Už visko stovėjo žydas, siekęs pasaulio valdžios.
Aiškiai išryškėjo tipiška žydiška nuo savęs priklausomo, aukso priklausomybės ir valdžios troškimo prigimtis.

Judaizmas išplėtė masonijos tinklą visame pasaulyje. Čia buvo atstovaujamos visų šalių lyderiaujančios asmenybės iš politikos ir ekonomikos, iš dalies be proto, iš dalies nesąmoningi įrankiai nusikaltėlių žydų rankose. Taigi žydams buvo nesunku susukti politikos gijas taip, kad trukdanti vokiečių tauta buvo vis labiau apgaubta užsienio politikoje ir akivaizdžiai pakirsta vidaus politikoje.

Machine Translated by Google

Liberalizmo ženklu žydai pagaliau pasiekė visišką politinę ir teisinę lygybę Prūsijoje, valdant Hardenbergui, o netrukus ir likusioje Vokietijos dalyje, jau pasiekę ją Amerikoje ir Anglijoje.

Tos pačios teisės skelbiamos ir „mozaikinės religijos išpažinėjų“. Žydams netgi leidžiama įsigyti žemės ir tapti valdininkais.

„Žydų aukštieji finansai triumfuoja. Žydas Mayeris Amschelis „uždirba turtus kaip" aukštesniojo teismo agentas "iš Heseno-Kaselio kurfiursto karių prekybos. Jo penki sūnūs Rotšildai finansuoja Napoleoną ir jo sąjungininkus. Londono Rotšildai "uždirbo 20 mln. melagingas pranešimas apie baigtį

Vaterlo biržoje. Visos valstybės yra priklausomos nuo paskolų iš

Rotšildai. Atleidimas įvyksta tik politinėmis sąlygomis.
Rotšildų namai tampa nematomais Europos valdančiaisiais "(Walteris Gehlas,) Žydams niekas netrukdė. Jų laukė įtakingiausios vietos politikoje, ekonomikoje ir kultūroje. Prasidėjo žydų viršenybė. Kartu su žydais ir liberalizmu išplito pavojingiausias maras, galintis kamuoti visų civilizuotų tautų žmones: materializmas, priklausomybė jausmingam ir moteriškam gyvenimui, šokis aplink auksinį veršį ir individualizmas, savęs sudievinimas ir nusigręžimas nuo. bendruomenė.Idealistinė gyvenimo samprata pradėjo tirpdyti sveiką tautų gyvenimo tvarką, o kartu su nuosmukiu, kuo toliau, tuo labiau didėjo judaizmo galia.

Per buržuaziją ir masoniją kosmopolitizmo, pasaulio brolijos, nevaržomos laisvės ir nevaržomo pelningo darbo siekimo idėjos skverbiasi į plačiausius sluoksnius ir Vokietijoje. Rezultatas yra gilus

Machine Translated by Google

visų pažiūrų, kurios iki šiol buvo nulemtos etniškai, suirimas:

Darbas nebėra tautinės bendruomenės vertę kurianti priemonė, o tik savo interesams. Ekonomika vystosi nepriklausomai nuo žmonių ir valstybės į nepriklausomą darinį, kurio tikslas tik kaupti auksą.

Nesąžiningas kūrybinio sektoriaus išnaudojimas, viena vertus, sukelia žydų-buržuazinių plutokratų klasę, palaikomą nevaržomo kapitalizmo, ir, kita vertus, apgautą darbininkų klasę. Jau esama socialinė žala tampa nesutaikomais prieštaravimais ir veda į klasių kovą. Darbo masės yra įvarytos į marksizmo glėbį. Völkisch likimo bendruomenė yra išdraskyta. Brolžudiškoje kovoje sunaudojama vertinga tautinė jėga. Nyksta valstietija, auga didmiesčiai (1910 m. kas penktas vokietis gyveno didmiestyje.) Mažėjo vaikų, didėjo svetimo kraujo, ypač Rytų žydų, imigracija. Kilmingo vokiško kraujo rasinis kryžminimasis įgauna bauginančias formas. Mišrios santuokos su aukštesniųjų klasių žydais yra kasdienybė. (1926 m. Berlyne iš 861 grynai žydiškos santuokos buvo sudarytos 553 mišrios santuokos! Mišrių žydų skaičius Vokietijoje yra apie 7 5 0 0 0 0!)

Silpnėjant rasinei sąmonei tikrasis folkloras vis labiau nyksta. Mainais judaizmas užvaldo vokiečių gyvenimą visose srityse. Kultūra išsigimsta. Nebėra nieko, kas nebūtų pertvarkyta žydiškai. Žydiška dvasia kuria „racionalią“ valstybę, socialinį, teisinį, ekonominį gyvenimą, kuris turėtų tikti visoms šalims, visoms tautoms, visais laikais.

Machine Translated by Google

Vokiečių žmonių masė tampa betikslė ir nestabili; dideli ratai jaučiasi benamiai.
Milijonai vokiečių emigruoja, ypač į Šiaurės Ameriką.

Apie 3 mln. žmonių paliko savo tėvynę Vokietijoje
1871 ir 1914! Pasaulyje prarandamas brangus kraujas.

Žydų liberalizmo doktrina buvo vokiečių priežastis

griūtis, kurią Bismarkas galėjo tik sustabdyti. Liberalizmas yra
politinių idėjų pasaulis, šiandien siautėjantis Anglijoje ir Amerikoje,
bet ir daugumoje „neutralių“ šalių.

BOLŠEVIZMAS

8.Kas yra bolševizmas

Bolševizmas yra pasaulio žydų instrumentas, per kurį ji nori įvykdyti
Senojo Testamento pažadą žydams dominuoti pasaulyje kartu su
žydiškai liberalia, anglų Amerikos plutokratija.

Šiuo metu Sovietų Rusijoje matomi nacionaliniai rusų siekiai ir akivaizdus
Kominterno (3-iojo komunistinio internacionalo) iširimas neturi slėpti to, kad
judaizmas vis dar yra varomoji jėga.

Kaip ir beveik visose šalyse, Sovietų Rusijos valstybiniame ir
ekonominiame gyvenime žydai turi didelę dalį. Net jei Stalinas yra diktatorius
Sovietų Rusija, viena iš galingiausių jos rėmėjų yra jo uošvis, žydas
Lazarus Mosessohn Kaganowitsch, vienijantis aukščiausias partines
ir valstybines įstaigas. Taigi jis yra: Stalino atstovas

Machine Translated by Google

partijos generaliniame sekretoriate, politinis narys
Biuras ir

Organizacinis biuras, Liaudies komisarų tarybos pirmininko pavaduotojas, sunkiosios pramonės ir transporto liaudies komisaras, Aukščiausiosios Sovietų Tarybos narys ir Gynybos komiteto narys.

Kaganowitsch skyrė savo broliams Juliy Masesisohn Kaganowirtsch, Michiael Mosessohn Kaganowitsch ir Aron Mosessohn Kaganowitsch kitus svarbius postus.

Iš 503 vyriausybės narių (liaudies komisarų) 406 yra žydai, nemaža dalis sovietų generolų yra žydai, kaip ir didžioji dauguma politinių komisarų.

Nepaprastai pavojingai nuomonei, kad bolševizmas perėjo į nacionalinę Rusijos sistemą, negalima atremti pakankamai jėgos. Tiesa, žydų bolševikų troškimas užvaldyti pasaulį

derinamas su panslavistiniais raginimais plėstis; idėjų varomoji jėga vis dėlto išlieka žydų nulemtas marksizmas.
Buvo laikas, kai jie kovojo prieš žydus Sovietų Rusijoje (bolševikų valdymo pradžioje). Tačiau motyvacija buvo ne politinė, o ekonominė. Netrukus po šio laikotarpio sekė era, kai žydai atsidūrė aukščiausiuose valdžios ir partijos postuose ir tapo pripažinta bolševikinės idėjos nešėja. Tačiau reikia manyti, kad šiandien bolševizmas naudojasi šimtmečiu senu Didžiosios Rusijos imperializmu, kuris visada kėlė grėsmę Europos egzistavimui. Šio pasaulio viešpatavimo siekio, kuris jau buvo gyvas carizme, šaknys, viena vertus, slypi vidinėje Azijos despotizme, kuris užmezgė glaudų ryšį su žydų bolševizmo siela ir dabar vėl aiškiai pasireiškia žiauriu žiaurumu. apie sovietinį valstybės elgesį ir karą. Kita vertus, to reikia ieškoti Rusijos žmonių religiniame mesianizme (pavergtos žmonijos atpirkimo idėja).

Machine Translated by Google

patys, kurie beveik 500 metų z. B. gyvas „Trečiosios Romos“ idėja (slavofilų doktrina ir panslavistinė idėja).

Bolševizmas neigia visus rasinius skirtumus, pašalina žmogų iš kraujo bendruomenės ir jo gimtųjų šaknų, paverčia jį tarptautiniu proletaru, turinčiu tikslą sukurti tarptautinę proletarinę pasaulio valstybę. Jis ragina sukurti bendruomeninę žmonijos tvarką, kuri prieštarauja visiems gyvenimo dėsniams ir yra paremta tarptautinės darbininkų klasės valdžia. Tiesą sakant, tai tik padeda sugriauti natūralią rasių ir tautų tvarką ir įtvirtinti žydų dominavimą pasaulyje.

Iš sąmoningo ar priverstinio ryšio su senovės

mesianizmas

Rusiška siela, jos nihilistinės-destruktyvios ir religinės jėgos (gebėjimas kentėti dėl išsvajoto tikslo), patriotinė tėvynės meilė paaiškina šiandieninį savitą bolševizmo „dvigubą veidą“. „Tautinės rusų“ tendencijos neturėtų slėpti tikrojo žydų marksizmo veido rusiška kauke.

Bolševizmas remiasi sukurta žydų marksizmo doktrina

žydo Karlo Markso (žydas Hirschel Mardochai, kilęs iš senos rabinų šeimos). Tai remiasi materializmo pasaulėžiūra.

- Marksizmas ar bolševizmas neigia bet kokią dieviškąją pasaulio tvarką. Jis atpažįsta tik medžiagą, tai, ką galima suvokti penkiais pojūčiais. Taip pat jis atmeta visas sielos ir charakterio vertybes ir paverčia žmogų bedvase, materialistine būtybe.

- Jis neigia rasės ir kraujo, taigi ir kraujo, idėją

surišta žmonių bendruomenė ir pripažįsta tik berasės tarptautinio proletariato bendruomenę. Ji griauna kiekvieną nacionalinę gyvenimo tvarką ir veda žmoniją į rasinį chaosą.

Machine Translated by Google

- Šiuo požiūriu jis atmeta Volkų valstybę. Jis siekia proletarinės pasaulio valstybės.

- Jis neigia mūsų žinias, kad istorija atspindi įtampą tarp atskirų rasių ir jų pasaulėžiūros savo doktrinoje teigia, kad visi istoriniai procesai yra ekonominiai procesus.

- Jis neigia asmenybės vertę ir paverčia žmones tarptautiniais darbo vergais. Iš šio nepaisymo jis reikalauja paskutinio našumo padidinimo žiauriausiomis priemonėmis ir pažemina žmones iki bedvasių darbo mašinų.

- Jis išsižada nuosavybės ir atima savo kūrybos vaisius dirbti. Jo tikslas – įspausti žmogų į apleistą proletarą.

- Todėl jis taip pat atmeta laisvą valstietiją ir reikalauja kolūkio proletaras atėmė turtą.

- Ekonominė forma atsiranda dėl laisvo jėgų žaidimo atmetimo. Ekonomika yra valstybės ekonomika, kapitalas yra valstybės kapitalas.

- Jos „kultūra“ susideda tik iš technologijų šlovinimo.

Bolševizmo padariniai aiškiai parodo esminius žydų elementus: sielvartą, instinktyvumą, niekšiškumą, brutalumą, priklausomybę nuo medžiagos, valdžios troškimą ir despotiškumą.

Bolševizmas kreipiasi į žemesnius žmogaus instinktus. Jo rezultatas įtaka žmonijai visada gali būti tik subžmogiška.

Keletas paminėtų bolševizmo savybių paaiškinimų: Marksizmas iš viso nepažįsta ir nepripažįsta religinio metafizinio tikėjimo. „Religija yra opiumas žmonėms“, yra jo

Machine Translated by Google

dažnai vartojama frazė. Bolševikas atmeta net tai, ką jaučia ir nori išreikšti idealistinės pasaulėžiūros atstovai, kalbėdami apie „dvasią“ ir „sielą“. Jam viskas yra „materija“ arba „materijos funkcija“, ty jam yra tik tai, ką galime suvokti savo penkių pojūčių pagalba. Todėl marksizme kalbame ir apie materialistinę pasaulėžiūrą. Religinis pasaulis yra tik tikrojo pasaulio refleksas (ty veidrodinis vaizdas),

“

Viskas, kas apibrėžiama sąvoka „religija“, bolševikams yra ne kas kita, kaip tam tikras socialinės ligos reiškinys.
Bolševizmas moko bedievystės.

Tai akivaizdžiausias dieviškojo pasaulio egzistavimo neigimas

įsakymas. Tikėjimas tokiu tikėjimu – visiškai nepriklausomu nuo jokios konfesijos – yra mūsų autentiškos pasaulėžiūros, taip pat apskritai Europos tautų ir kultūrų religinis pagrindas. To, kad bolševizme jo visiškai nėra, pakanka pripažinti ir atmesti kaip kažką svetimo mūsų prigimčiai, ką nors, kas neatitinka mūsų prigimties. Tačiau nereikia klaidingai suprasti, kad šiandieninė Rusijos bolševizmo tikrovė turi daug bruožų, kuriuos galima paaiškinti tik primityvia religine stiprybe ir rusiškos sielos troškimu. Tik per 25 metus trukusios bolševikinės propagandos ankstesnis rusų tikėjimas pomirtiniu gyvenimu rado tikslą šiame pasaulyje – žemiškojo rojaus viltį. Milijoninės bolševikų armijų fanatiškos masės šiandien kovoja už šį rojų, kuris turėtų atnešti dirbančios žmonijos atpirkimą per „sovietinių tautų“ kančias ir aukas. Moksliniame marksizmo pagrinde vaidina šie tariamai moksliniai atradimai: Esami skirtumai gali būti siejami tik su aplinka ir auklėjimu, tai yra „sąlygomis“. Kalbėti apie žmonių rases yra visiškas nusikaltimas, nes yra tik „žmonija“. Tam tikrų žmonių grupių susijungimas

Machine Translated by Google

į tautas ir valstybes galima atsekti tik ankstesnes ekonomines sąlygas ir bus įveiktos, kai pasaulis

tik užsakyta pagal marksizmo principus.

Tačiau ši pertvarka gali būti pasiekta tik proletariato pergale klasių kovoje. Su šūkiu "Pasaulio darbuotojai vienykitės!" O klasių kovos teorija, bolševizmas siekia tapti pasauline proletarine valstybe.

Be to, marksizmas teigia, kad visi istoriniai procesai yra tik ekonominiai procesai. Realaus pasaulio veidą, kaip tai rodo istorijos eiga, formuoja ne didieji žmonės ir pasaulį sukrečiančios idėjos, kaip mes tikime, o ekonominės sąlygos. Visa istorija yra tik ekonominė istorija.

Net ir kalbant apie šią priešišką teoriją, nereikėtų pamiršti to, kad šiandieninė tikrovė jokiu būdu jos neatitinka. Lenino garbinimas, o juo labiau „didžiojo vado“ Stalino didvyrių kultas, derinamas su rafinuota atskirų darbininkų, kareivių ir karininkų patriotinių laimėjimų propaganda arba svarbių asmenybių atgimimu iš Rusijos istorinės praeities metafizine. bruožų ir todėl visiškai prieštarauja marksistinio istorinio materializmo doktrinai

doktrina.

Nuosavybę atmeta marksizmas. Jo šūkis: turtas yra vagystė.
„Jis neigia vidinį polėkį ir kūrybinę galią ne tik ekonomiškai, bet ir ideologiškai visose srityse; nes jis iš esmės neigė kiekvienam menininkui ir kiekvienam išradėjui nuosavybės teisę į savo talento ir kūrybos vaisius ir atėmė iš ūkininko savo pramonės rezultatus. Taigi marksizmas skelbia apie nepilnavertiškumą visiems, kiekvienos didelės asmenybės depresiją iki žemiausio iš neproduktyviausių ir menkiausių. (Alfredas Rosenbergas.)

Žmogaus asmenybės vertybė, kuriai nacionalsocializmas skiria ypatingą dėmesį, visiškai nepaisoma

Machine Translated by Google

bolševizmas. Žmogus paverčiamas darbiniu arkliu, tarptautiniu mašinos vergu.

Vietoj religijos ir žmogaus asmenybės bolševizmas iškėlė mašiną. Nevaržomas kultas

Amerikos pritaikyta technologija leidžia individui žūti vienodoje masėje, kuri turi tik tarnauti naujajam stabui. Sudėtinga pažangos propaganda „sovietų žmonių“ mases įkalė į kliedesį, kad sovietų valstybė dėl didžiulės industrializacijos yra moderniausia valstybė pasaulyje.

ir jos milžinišką technologijų plėtrą. Technologijos turėtų atnešti ateities rojų. Sovietinė valstybė yra termitų valstybė, kurioje žmogus turi atlikti tik tam tikrą darbo užsakymą. „Kultūra reiškia tik „naujo žmogaus“ darbo techniką.

Tokia pasaulėžiūra ir brutalus jos įsisąmoninimas paaiškina „bolševikinės sistemos pasiekimus. Neabejotina, kad technologijų kultas įtempė žmonių darbą taip, kaip pasaulio istorija iki šiol nežinojo. Stalino penkerių metų planų, prasidėjusių 1929 m., tikslas buvo ne tik industrializacija „socialistinės statybos“ prasme, bet ir milžiniškos ginklų pramonės sukūrimas, kurios Rusija neturėjo caro laikais, t. visų pirma sietina su karinėmis Rusijos katastrofomis Pirmajame pasauliniame kare. Stalinas norėjo įtvirtinti ne tik autarkiją sunkiosios ir ginkluotės pramonės srityje, bet ir absoliučią Sovietų Rusijos persvarą.

Šiam tikslui buvo negailestingai paaukotas paskutinis individualios gerovės ir žmogiškosios laimės šešėlis. Milijonai žmonių buvo naujai persodinti iš šalies į miestus, į naujai kuriamus pramonės centrus, neužtikrinant net menkiausių prielaidų oriai gyventi. Senovės vergija, prasidėjusio Europos pramonės amžiaus proletarinis vargas, palyginti su priverstiniu darbu, buvo rojaus sąlygos.

Machine Translated by Google

kad egzistavo penkiolika metų, reiškė sovietinės ginkluotės pramonės plėtrą. Visa atsargų, primityviausių žmogaus poreikių objektų gamyba buvo griežtai stabdoma.
Be kariuomenės poreikių, bet kokia veikla pasitarnavo tik sunkiosios ir ginkluotės pramonės plėtrai, milžiniškų naujų gamybos įrenginių kūrimui abiejose Uralo pusėse, didžiulių Rusijos gamtos išteklių atkūrimui, kad būtų sukurta galingiausia visų laikų ginkluotės technika. .

Milijonai visų rūšių politinių kalinių nuskendo tiesiant kanalus ir geležinkelius, kasyklose ir miškuose, bausmių darbo stovyklose. Nesuskaičiuojamos masės „laisvų“ darbininkų, plaktų visų rūšių gabalų darbo sistemomis, vargsta su negausiu maistu ir drabužiais, įkurdinti primityviuose būstuose ir duobėse žemėje, nenutrūkstamame, negailestingame ateities gaudymo darbe, kuris jam vėl buvo skelbiamas ir vėl.

Nereikia pamiršti, kad tokia santvarka nebūtų įmanoma be karštos rusiškos sielos tikėjimo galios, be vilties į apsimestinį „darbo žmonių rojų“. Taip pat negalima nepripažinti, kad techniniai masiniai pasiekimai iš tikrųjų buvo pasiekti ir vis dar pasiekiami. Dabar žinome, kad ši sistema sukūrė ginkluotės pramonę, dabar neįsivaizduojamos tankų ir ginklų, lėktuvų ir visų rūšių sunkiosios ginkluotės figūros. vėl ir vėl mesti į didžiulius materialinius mūšius. Šiam tikslui pasitarnavo ir laisvųjų valstiečių naikinimas bei valstiečių nuosavybės pašalinimas. Kolektyvizacija nuo 1930 m. iš pradžių reiškė visišką šalies ir jos gyventojų industrializaciją. Visa žemės ūkio produkcija turėjo būti sutelkta į valstybines „stambias įmones“, kad būtų centralizuotai kontroliuojama masinė gamyba ir tik ginklų pramonei. Kremliaus valdovai buvo abejingi tam, kad iš bado ir tremties mirė per 10 milijonų valstiečių. Tai buvo Jie neabejingi tam, kad pirmaisiais kolūkio metais buvo sukauptos didžiulės bandos

Machine Translated by Google

žuvo galvijai, supuvo nesuskaičiuojama daugybė žemės ūkio mašinų, visiškai sunyko didžiulė dirbama žemė, o šimtai tūkstančių ūkių buvo visiškai sunaikinti. Jie neabejingi tam, kad ir šiandien buvęs ūkininkas, susigrūdęs kolūkiuose ir sovchozuose, tebėra aptvarytas bedvasis darbinis arkliukas be žmogiško laimės jausmo, be impulso savanoriškai veiklai, yra termitas, tarnaujantis pramoninei žemės ūkio gamybai. nuobodžioje provėžoje.

Čia taip pat negalima ignoruoti fakto, kad po katastrofiškų nesėkmių didžiulių kolektyvų ir sovchozų gamyba buvo padidinta negailestingai naudojant milžinišką techniką ir visus mokslo išteklius. Tam tikri techniniai pasiekimai

taip pat buvo pasiekta kolektyvizuotame žemės ūkyje. Kai kuriose mokslinėse bandomosiose prekėse buvo užfiksuoti net geriausi pasirodymai, kurie ne kartą suteikė išgrynintos propagandos mašinos medžiagos ateičiai ir tikinčioms masių širdims vėl ir vėl vilties.

Šią viltį dėl būsimo rojaus iškankintose pavergtų milijonų sielose žydų vadovybė apskaičiavo teisingai. Visomis priemonėmis ši vadovybė visada tikėjosi artėjančiu karu, kurį Leninas jau numatė ir siekė kaip „paskutinį imperialistinį karą“. Šis karas turėjo sukelti pasaulinę revoliuciją, taigi ir bolševikinės sistemos išplitimą į visą Europą ir pasaulį. Tokį skaičiavimą reikia suprasti, kad didžiuliai nuostoliai

žmogiškoji ir ekonominė medžiaga industrializacijoje ir
kolektyvizacija buvo priimta ramiai. Tik iš to, iš šiandien aiškiai atpažįstamo pasaulio revoliucinio ir imperialistinio galutinio tikslo, reikia spręsti ir apie tikrus bei tariamus sovietinės sistemos pasiekimus.

Bolševizmas savo tikrąjį veidą pakeitė tiek pat, kiek jo galutinis tikslas. Visi „nacionaliniai rusų“ bruožai, visi tautiniai ekonominiai, kultūriniai,

Machine Translated by Google

arba kariniai šių dienų pasiekimai priklauso tik jos siaubingam kamufliažo menui, kaukės keitimui.

Bolševizmas yra pavojingiausia žydų priemonė valdyti chaotišką žmoniją pasaulinėje valstybėje.

„Rusijos bolševizme matome XX amžiaus judaizmo bandymą pasisavinti pasaulio dominavimą“. (Adolfas Hitleris.)

Atidžiam sovietų Rusijos sąlygų stebėtojui neaplenkė, kad, be marksistinės idėjos, veiksmingi yra ir praėjusio šimtmečio mokymo padariniai: religinės Dostojevskio ir Tolstojaus pasaulio tobulinimo idėjos, panslavizmo mokymas. ir nihilizmas. Tačiau pagrindinė jėga išlieka marksizmo mokymas. Žydų nusikaltimas yra ir išlieka marksizmo pernešimas į sumišusius ir pasiklydusius Rusijos žmones, ketinusius šiuos lengvai valdomus žmones paversti savo pasaulinės galios tikslų įrankiu.

„Bolševizmas yra žydų ir azijietiškų idėjų mišinys. Žydas

Rusijos pavojus yra dar didesnis, nes šiandien ji labai savotiškai susituokia su Rusijos imperializmu. Žydas ir rusas – abu yra Rytų vaikai, abu gali suirti, bet kuriuo atveju abu yra to paties mesijinio tikėjimo, kad yra „išrinkta tauta ir todėl galbūt natūralūs sąjungininkai“, nešėjai. Siekdama pasaulinės revoliucijos ir pasaulio viešpatavimo, senoji rusų mesijinė idėja gyvuoja šioje naujoje, modernioje Rusijoje galbūt stipriau nei bet kada anksčiau. (Dr. Arro)

Yra žinoma, kad rusų žmonės gyvena kraštutinumai, todėl bolševikų idėją jie priėmė kaip išganymo doktriną su beveik nepralenkiamu fanatizmu. Jo įgyvendinimui jis pasiduoda su tikra ekstaze. Jis išmetė viską, kas jam trukdė, už borto. „Rusiją kažkada įkūrė vikingai, germanų elementai slopino Rusijos stepių chaosą.

Machine Translated by Google

ir spaudė gyventojus į valstybines, kultūrą įgalinančias formas.
Šis mirštančio vikingų kraujo vaidmuo vėliau perėmė vokietį Hanseną, vakarų emigrantus į Rusiją apskritai; laikotarpiu nuo Petro Didžiojo vokiečiai baltai, XX amžiaus sandūroje ir stipriai germanizuotos baltų tautos. Tačiau padorioje aukštesniojoje Rusijos klasėje visada snūduriavo beribės plėtros ilgesys, veržlus noras sutrypti visas gyvybės formas, kurios buvo suvokiamos kaip tik kliūtys.
Su visais Rusijos gyvenimo sukrėtimais kraujas, susimaišęs su mongolišku, užvirė, net ir stipriai atskiestą, ir nunešė žmones į darbus, kurie pačiam žmogui dažnai atrodė nesuvokiami. Šis staigus visų moralinių ir socialinių ženklų, nuolat pasikartojančių rusų gyvenime ir rusų literatūroje (nuo Čaadajevo iki Dostojevskio ir Gorkio), apsivertimas yra ženklas, kad priešiškos kraujotakos grumiasi tarpusavyje ir kad ši kova nesibaigs greičiau, nei Kraujo jėga triumfavo prieš kitą.

Bolševizmas reiškia mongolidų pasipiktinimą šiaurietiškomis kultūros formomis, tai stepių troškimas, klajoklių neapykanta asmenybės šaknims, tai apskritai siekis išmesti Europą. Rytų Baltijos rasė, apdovanota daugybe poetinių dovanų, pasirodo, yra glotnus tonas Šiaurės šalių vadovybės arba žydų ar mongolų tironų rankose – jei įvyktų mongolų vykdymas. Ji dainuoja ir šoka, bet tuo pat metu žudo ir siautėja; ji yra ištikima, bet nevaržomai klastinga, kai lieja laisvas formas. Kol ji nebus priversta į naujas formas, net jei jos yra tironiškos.

Jei kur, tai šiandienos rasiškai susieto istorinio požiūrio tiesa atskleidžiama Rytuose, bet kartu ir didžioji pavojaus valanda, kurioje yra Šiaurės šalių rasės esmė. (Alfredas Rosenbergas, dvidešimtojo amžiaus mitas).

Machine Translated by Google

9. Iš kur mes žinome, kad

Bolševikai nori užkariauti

Europa ir pasaulis

Leninas visada primygtinai reikalauja užkariauti Europą ir pasaulį, nes knygos. Jo devizai yra an Stalinas bolševizmo dalis. jaučiasi esąs bolševikų paskolos vykdytojas. Jis ne kartą pabrėžia Lenino mokymo pagrįstumą. Bolševizmo esmė ir tikslas šiandien yra tokie patys kaip ir Lenino laikais rašė:

„Mūsų tikslas yra įgyti pasaulio kontrolę... bolševikų pergalę visam laikui suformuoti, visiškai sunaikinus buvusias pirmaujančias valstybes, Europoje bus tiek pat kliūčių, kiek buvo Rusijoje. Sovietų valdžia nežino nei vieno, nei kito laisvė nei teisingumas. Ši taisyklė pagrįsta kiekvieno individo valios slopinimu ir sunaikinimu. Bet mes esame šeimininkai. Priespauda patikėta mums. Negailestingumas iki kraštutinumo yra mūsų pareiga. Vykdant šią pareigą, neribotas žiaurumas yra aukščiausias nuopelnas per visišką tironiją – kurio tarnystėje stovi net kiekviena išdavystė, kiekvienas žodžio laužymas, net menkiausio teisingumo šešėlio neigimas, mes nuspausime žmoniją iki paskutinio lygio. lygybė, kuriai tinka tik vyrai, kad taptų lengvai naudojamu, vienodu mūsų galios įrankiu. "

Šiandien niekas neabejos, kad Stalinas stengėsi šį mokymą atlikti iki smulkmenų!

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

10.Kaip Stalinas laimėjo

Sovietų Sąjungos tautos už bolševizmą?

- Per melagingą propagandą piešdamas didingą Sovietų Sąjungos žmonių ateitį.

- Sukurdamas bolševikinį žmogaus tipą per griežtą ugdymo metodai.

Į a). Per 20 metų Stalinas mokėjo paruošti Sovietų Sąjungos tautas bolševikų puolimui prieš Europą ir pasaulį. Iš pradžių jis hermetiškai uždarė
Sovietų Sąjunga iš viso pasaulio. Bolševikas nebuvo
leido sužinoti apie Vokietijos ekonominį ir kultūrinį pakilimą. Sumaniai jis paslėpė savo slaptus tikslus. Jis mokėjo nukreipti bolševiko žvilgsnį nuo siaubingos sovietinės dabarties į ateitį, kurią propaganda nuspalvino gražiausiomis spalvomis. Stalinas pažadino bolševikuose tikėjimą darbininkų rojumi, kurį pirmiausia turėjo realizuoti Sovietų Sąjungoje, o vėliau visame pasaulyje įgyvendinti bolševikų kovotojai. Rusui tokios mintys buvo labai prieinamos. Tokie poetai kaip Tolstojus ir Dostojevskis jau gyrė Rusijos pasaulio misiją ir Rusijos pasaulio žmonių atpirktą Europą. Bolševizmas pasitelkė panašų mesianizmą neįtikėtinai melagingai, ir tai tikrai nėra paskutinė priežastis, kodėl fronto bolševikai šiandien aukojasi dėl Stalino ir bolševikų idėjos.

Machine Translated by Google

Bolševizmas sumaniai sugebėjo kurstyti Sovietų Sąjungos tautų ilgesį. „Bolševizmas – buvo sakoma – buvo tikrojo socializmo garantas, buvo prispaustų tautų ir klasių išlaisvinimas, buvo darbininkų rojaus sukūrimas, buvo laisvė ir žmogaus teisės“. Šiomis tezėmis rusų tautoje buvo sprendžiama tai, kas jau seniai buvo prieš Stačiatikių (Graikų katalikų) Bažnyčią, idėja, kad reikia atpirkti pasaulį (slavofilų doktrina). Nenuostabu, kad šie viliojantys šūkiai turėjo įtakos daugeliui Sovietų Sąjungos gyventojų, kai daugelis garbino bolševizmą ir jis virš griuvėsių norėjo sekti pasaulį į daug išreklamuotą ateitį.

Į b). Žiauriai panaikinus Šiaurės šalių valdančiąją klasę, bolševizmą turėjo palaikyti kuo platesnė bolševikų inteligentija. Kurdamas šią klasę bolševizmas matė didelę užduotį; nes be jos jis negalėtų pradėti savo programos,

Bolševikai įkūrė daugybę mokyklų – nuo universiteto iki pradinės mokyklos. Žydai ir bolševikai buvo šių mokyklų direktoriai ir auklėtojai. mokyklos

Sovietų Sąjunga, nepaisant to, kokio tipo jie buvo, buvo suskirstyta į vieną idėją: jie tarnavo kaip gyventojų bolševizavimo organas ir kaip priemonė bolševizmui įgyvendinti iki didžiausio nuoseklumo.

„Be komunizmo mums nereikia išsilavinimo“, – tokia yra bolševikinio švietimo neklystanti tendencija. Taigi išsilavinimas ir žinios pasirodo visiškai naujoje šviesoje. „Jos nepripažįstamos kaip absoliučios vertybės, o tik joms teikiama svarba kaip priemonė bolševikinėms idėjoms skleisti, žinios savaime nėra svarbios, svarbu visiškai atsiduoti bolševizmui.

Universitetuose buvo įsteigtas specialus marksizmo dalykas.

Machine Translated by Google

Kiekvienas studentas – kad ir ką jis mokytųsi – turėjo dalyvauti „leninizmo“ kursuose. 180 paskaitų ir 80 seminarų valandų, kuriose buvo kalbama tik apie marksizmą, buvo pristatytas kiekvienas universiteto kursas. Taigi iš pradžių semestrus studijavote bolševizmą, tada teisę, mediciną ar kokį kitą dalyką. Tai turi duoti peno apmąstymams, jei norime įminti mįsles, kurias kelia bolševizmas

mus.

Bolševizmo mokymas pakeičia bet kokią humanitarinių mokslų veiklą. Niekam neduodama užduotis tyrinėti tiesą ir gyvenimo prasmę. Sovietų Sąjungos „Pažadėtojoje žemėje“ jie apsimeta bolševizme radę ir atskleidę aukščiausią ir aukščiausią žmonijos žinias. Sovietų Sąjunga nori pradžiuginti pasaulį šia tiesa. Jei bolševizmas maištauja, reikia priversti „jų laimę“ sunaikinti senesnes.

Tokios mintys suformavo sovietinio žmogaus smegenis.

Žmonės žadėjo didelių pranašumų iš bolševikų švietimo ir mokymo sistemos. Mat bolševizmas nuėjo visiškai priešingu keliu nei carinė valdžia, kuri švietimą laikė pavojų valstybei. Visa siela jaunystė metėsi į mokslą, bolševizmas sugebėjo sumaniai įsisavinti ir valdyti jaunimo impulsus.

Ilgainiui vien bolševikinė idėja nepatenkino naujų idėjų troškimo ir buvo pažadinta nepartinė literatūra. Tačiau bolševikų valdovai neleido studentams atlikti nemokamų akademinių tyrimų, bet toliau maitino „audrus ir stūmikus“ bolševikiniais politikos mokslais. Visose mokyklose vadovėliai prasidėjo nuo sovietinio režimo šlovinimo ir neapykantos kupinos spjaudymosi viskuo, kas buvo anksčiau, mokslo darbai buvo perdirbami, o tiksliau – falsifikuoti. Tokie dalykai kaip istorija ir literatūra turėjo būti ypač žiauriai apdoroti. Komunistinė tendencija kaip raudona gija persmelkė visą mokslą.

Machine Translated by Google

Sovietų Sąjungoje gali skaityti ką nori, visada ir visur susiduri su bolševikinėmis idėjomis. Tai yra dalykų prigimtis, kai sovietinis žmogus pamažu atsigręžė į kitokio intelektualinio maisto troškimą ir privertė bolševizmą

nuolaidų. Iš pradžių bolševikas priešinosi, paskui pasidavė. Pasirodė pasaulinės literatūros kūrinių, bet, žinoma, „sovietiniais leidimais“, kurie visi orientuoti į bolševizmą.
Komentaruose uoliai pabrėžiama mintis, kad visi rašytojai buvo bolševizmo čempionai, šaukdamiesi, kad bolševizmas būtų išvaduotas iš slegiančios dvarininkų ir kapitalistų baudžiavos. Atsiranda visa žmonijos kultūros istorija nuo graikų laikų

Bolševikų literatūra kaip vientisa marksizmo raida, kuri pagaliau buvo įgyvendinta Rusijoje, o iš ten Marksas, Leninas ir Stalinas yra didieji šios raidos pabaigoje, kurie savo didžiuoju gyvenimo tikslu padarė visų tautų išlaisvinimą per bolševizmą.

Machine Translated by Google

11.Kodėl bolševikai kovoja

su tokiu kartumu?

Bolševizmo erezija buvo taip įkalta į juos, kad jie su nepajudinamu fanatizmu tiki idėjos teisingumu. Bolševikams sakoma, kad Sovietų Rusija – bolševikų rojus, o Vokietija – nacių pragaras!

Žydas vargu ar rastų labiau norintį įrankį už rusą. Jo europietiškas ir azijietiškas būdas vargu ar galėtų jam pasitarnauti geriau.

Noras gyventi gyvenimą, kupiną kančių ir aukų, nereikalaujantis, ir jo sąžiningumas, bet, kita vertus, jo azijietiškas sugebėjimas žiauriausiems žiaurumams žydui turėjo būti naudingas įgyvendinant jo tamsius planus. „Pasaulio laiminga“ marksizmo doktrina niekur negalėjo įsitvirtinti greičiau kaip rusų sieloje, kuri ragino išsigelbėti. Ir vargu ar šioje žemėje atsirastų fanatiškesnis žmogus, kuris primityviu siaurumu ir be skrupulų brutalumu siekia numatyto tikslo.

Jau daugelį metų buvo pereita prie didelio masto politinio ir ideologinio mokymo. Išlaidaujant didžiausias išteklius ir personalą, bolševikų kariai ruošiami politiškai ir yra išsilavinę ideologiškai. Tai viena iš oficialių kiekvieno karinio vado pareigų.

Ypač dabar karo metais treniruotės vyksta ypač intensyviai.

Šiam svarbiam darbui skyriuose naudojama iki 8 pamokų per savaitę! Leninizmas, marksizmas ir Stalino idėjos bei Rusijos istorija yra noriai tyrinėjami. Kiekvienas padalinys turi savo specialias darbo grupes ir joms reikalingas bibliotekas. Režimai turi a

Machine Translated by Google

išpūsta mokymo sistema, kuri intensyviai naudojama vadovaujant komisarams.

Mokymai yra psichologiškai labai kryptingi ir taip išlaiko karį idėjų, turinčių įtaigų, užkeikimo. Tam naudojamos visos priemonės. Vienas (pavyzdžiui, nesako: „Ten stovi priešas“, o veikiau: „Ten stovi fašistas“ arba: „Šis fašistinis kulkosvaidis turi būti numuštas. Raudonosios armijos nenugalimumas skiepijamas kiekviename kare. Ypač pakeliamas bolševikų kario pasitikėjimas savimi, kartu ir disciplina iki galo.

Tezė apie „žmonės ginklu ginti tėvynę“ slepia tikrąją bolševizmo intenciją.

Be to, mokymai vyksta patriotine dialektika imperialistinio bolševizmo dvasia.

Sumaniai išnaudojamas panslaviškas ekspansinis potraukis, rusų žmonių misionieriška sąmonė kolonizuotiesiems, žemės atėmimui.

Pastebėtina, kad 70–80 % bolševikų karininkų yra iš komunistų partijos.

Neapykanta nacionalsocializmui kurstoma iki galo.
Jos doktrina pristatoma kaip kapitalistinė išnaudojimo sistema.

Sovietų Rusija vadinama aukščiausių kultūrinių ir civilizacinių laimėjimų šalimi, rusų tauta – viso pasaulio kultūros nešėja. Apibūdinamas menas ir mokslas

savo kilme kaip rusų ar bolševikų. Vokietija ir Vakarai būtų supuvę ir sunykę. Tautas gali atpirkti tik bolševizmas (pasinaudodamas rusų žmonių polinkiu į mesianizmą). Dėl likusios senosios tautos dabar nyksta.

Machine Translated by Google

Dabar ateitų eilė SSRS žmonėms perimti Europos valdymą. Europos greitai nebebus. Europa, tai būtų Sovietų Rusija.

Politinio ir ideologinio auklėjimo pasekmės yra patriotiškai nusiteikęs bolševikas, kuris su
didžiausia panieka kovoja už savo Sovietų Rusiją ir bolševikines idėjas Stalino papėdėje. Kriminaliniu požiūriu jie pakurstė jo potraukį žiauriam elgesiui iki gyvulių
žiaurumas.

Vėl ir vėl kyla klausimas, kodėl bolševikų kareivis toliau kovoja net ir nepalankiausiomis sąlygomis.
To priežastis – judėjų bolševikų idėjų galia ir sovietinio rojaus bei sovietų valdžios idėja, kuri sumaniai ir kryptingai protiniu ir dvasiniu įtaka buvo įdėta į bolševikų protus.

Rusijos kariuomenė būtų jau seniai žlugusi, jei nebūtų gavusi tokio ilgalaikio politinio ir ideologinio pasirengimo.

Bolševikų karys – ypatingai fanatiškas, politiškai ir ideologiškai išsilavinęs karys! Jis kovoja už savo bolševikinę idėją ir sovietinio pasaulio rojų!

Štai kodėl bolševikas yra tokia pavojinga grėsmė visam Vakarui; daugelis europiečių, iš tikrųjų daugelis anglosaksų, drebėtų savo gilumoje, jei norėtų atpažinti tikrąjį bolševizmo veidą.

Vokiečių kareivis didvyriškoje kovoje, kaip dažnai istorijoje, saugo visą kultūrinį pasaulį nuo Azijos pavergimo!

Machine Translated by Google

12.Koks likimas
Bolševikai kelia mus
Tėvai, broliai ir seserys,
mūsų žmona ir vaikai?

Mūsų tėvai geriausiu atveju išlaikytų savo gyvybę ir būtų priversti tarnauti

bolševikai. Mūsų seserys ir moterys būtų prievartaujami ir paniekinamos, ištremtos į Sibirą ir šiaurės Rusiją, nebent būtų tiesiog numarintos badu ar likviduotos. Mūsų vaikai būtų įvesti į komunistinę bendruomenę ir per trumpą laiką būtų sugadinti kūnu ir siela.

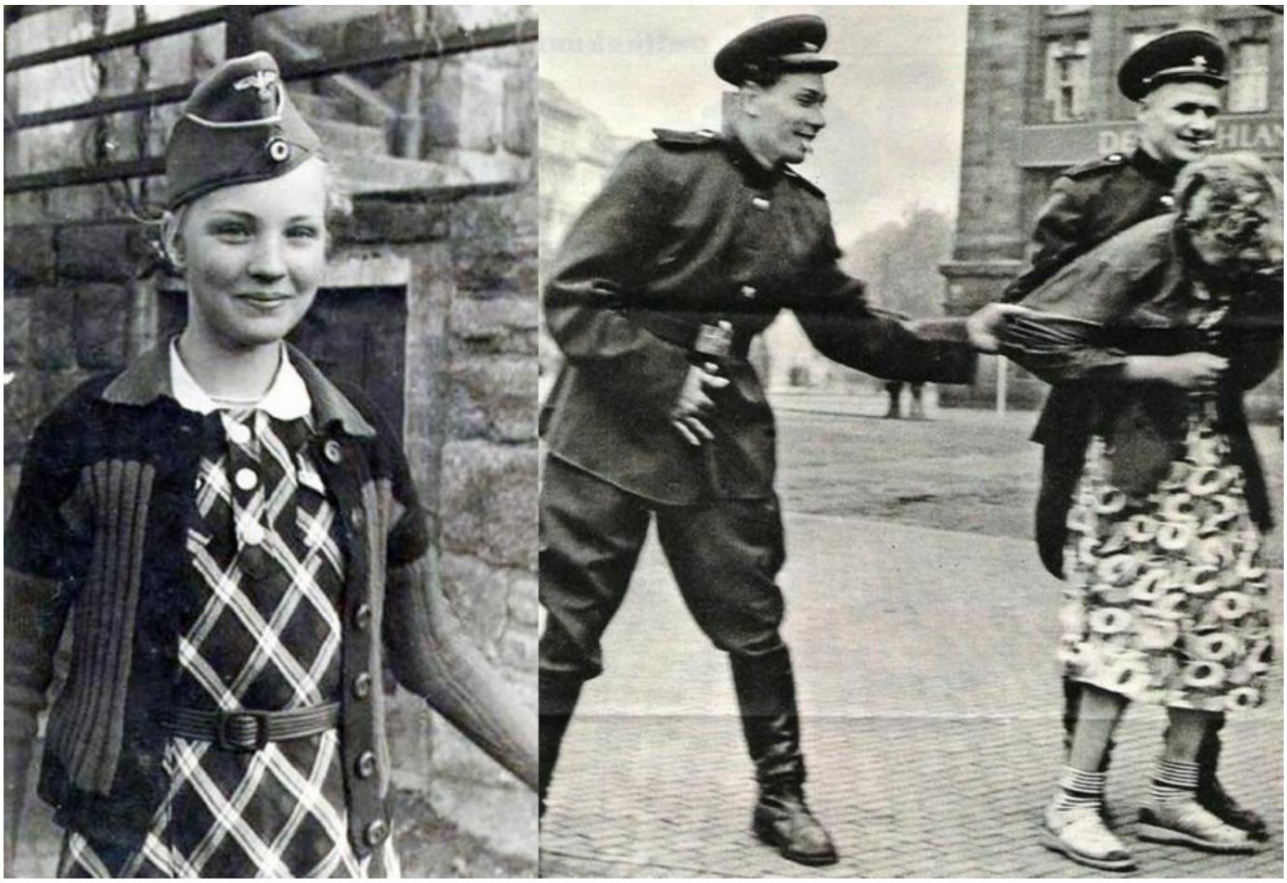

Machine Translated by Google

Mūsų protėvių paveldą, mūsų tėvynę, mūsų šventą dirvą, mūsų kultūrą išniekintų ir sunaikintų bolševikų ordos, šiuolaikiniai hunai.

Dabar reikia įrodyti, ar tai, ką sukūrė mūsų protėviai per tūkstančius imtynių ir kūrybos metų, gali tęstis, ar ne.

Dabar svarbu, kuri pasaulėžiūra laimės: žydas-bolševikas

materializmo nedvasia arba germaniškojo idealizmo kūrybinė pasaulėžiūra, nacionalsocializmas.

Machine Translated by Google

Anglija

13. Kodėl Anglija kovoja su mumis?

Anglija kovoja su mumis, nes ji yra mirtinas kiekvienos stiprios Europos žemyninės galios priešas. Pagal savo puritonišką pasaulėžiūrą Anglija jaučiasi esanti pagrindinė rasė, Dievo pašaukta valdyti tautas. Anglija taip pat kovoja su mumis, nes ji yra mirtinas mūsų nacionalizmo ir vokiečių socializmo priešas.

Kitais atžvilgiais Anglijoje dominuoja žydai. Anglijos karo paskelbimas kartu yra ir žydų karo paskelbimas.

Anglija šimtmečius kovojo už savo „Europos pusiausvyros“ principą, kuris moko užkirsti kelią bet kokiam centrinės Europos galios formavimuisi. Net ir šiandien britų žurnalai ir politikai atvirai pripažįsta, kad šį karą prieš Europos suvienijimą kariauja Vokietija, neatsižvelgdama į savo politinę sistemą. Yra ir kitų motyvų: Anglijoje socialinė problema jokiu būdu nėra išspręsta. Apskritai yra tik du sluoksniai: plutokratinis sluoksnis, kuris yra labai orientuotas į žydus ir turi savo rankose pinigus bei ekonomiką, ir apleistas darbininkų klasės sluoksnis. Anglijoje nėra tiesiog socialinės išlyginimo, kaip nacionalsocializmas.

Machine Translated by Google

Didžiąją socialinę atskirtį Anglijos plutokratija iki šiol sugebėjo įveikti pasitelkdama puritonų doktriną, pagal kurią anglų liaudies tvarka su savo politinėmis ir ekonominėmis sąlygomis yra gana „taip Dievo valia tvarka“.

Savo nacionalsocializmu, kuriuo siekiame kuo teisingiau išspręsti socialinį klausimą, sužlugdėme visą klastingą kapitalistinę Anglijos išnaudojimo sistemą.

Štai kodėl anglų plutokratas mūsų nekenčia, nes žino, kad, jeigu jam nepavyks mūsų sunaikinti, privalo savo darbuotojams padaryti didelių nuolaidų. Žydų plutokratinė spauda jo darbuotojus vis dar nežino apie tikrus nacionalsocialistinės Vokietijos įvykius.

Be žydiškų plutokratinių liberalizmo idėjų, anglas savo širdyje nešiojasi puritonizmą kaip pasaulėžiūrą.

Puritonizmas su bibliniu tikėjimu būti išrinktam buvo ir yra Anglijos politinės pagrįstumo sąmonės, ty neribotos pretenzijos į pasaulio viešpatavimą Dievo vardu, pagrindas.

Angliškumas ir puritonizmas yra sąvokos, kurių negalima atskirti viena nuo kitos. Puritonizmas suformavo judaeo anglų gyvenimo būdą, kuris per visą istoriją privedė anglus į vis didesnį susidūrimą su skirtingos dvasinės ir psichinės struktūros tautomis.

Puritonizmas iš pradžių buvo tik protestas prieš Romos katalikų hierarchiją, paveiktą kalvinizmo ir iš dalies liuteronų idėjų.
Tačiau toliau vystydamasi, siekdama grynosios doktrinos, ji vis labiau perėmė žydų sen.
Testamento idėjos.

„1652 m. Anglijoje prasidėjo pilietinis karas, kuris privedė Charlesą I prie pastolių ir

Oliveris Cromwellas į valdžią. Tai daugiausia buvo puritonų grupė

Machine Translated by Google

Respublikonai, kuriems revoliucija buvo skolinga už pergalingą rezultatą. Puritonai religinę tikėjimo laisvę paskelbė savo vėliava.

Manoma, kad didžioji dalis puritonų mokymo buvo įtvirtinta Senajame Testamente, todėl puritonai palygino Cromwellą su Gideonu ar Judu Makabijumi, kurie saujelę kankinių pavertė pergalinga armija.

Originalūs angliški vardai buvo pakeisti žydiškais vardais iš

Senas

Testamentas, ir net Judo liūtas buvo padėtas ant pergalingų puritonų vėliavų. Stiuarto valdymo laikotarpis buvo paskelbtas „Egipto nelaisve“ (net ir šiandien milijonai anglų vis dar tiki, kad britai yra „prarastos dešimt Izraelio namų genčių“). „Buvo net rimtai pasiūlyta, kad šeštadienis būtų įprastas šabas, o ne sekmadienis.

Anglai keliavo po žemyną, norėdami vesti mokslinius pokalbius su rabinais, buvo net puritonų, kurie priėmė žydų tikėjimą.

Visais šiais įvykiais nenuostabu, kad tarp puritonų, kurie nuo 1649 m. tapo dominuojančiu Anglijos Sandraugos elementu, kilo didelis susidomėjimas žemyne gyvenančiais žydais. Puritonai ir žydai. Abiejuose randame glaudžiausią ryšį tarp verslo ir religijos bei racionalistinio požiūrio į gyvenimą. Abu pagerbė principą, kad viskas, ko reikia geram verslui, yra ir morališkai pagrįsta. (Peteris Aldagas, „Žydai Anglijoje“, Nordlandverlag.)

Senojo Testamento žydų dvasia persikėlė į anglų sielą.

Taigi galima ginčyti tezę, kad puritonizmas tolygus judaizmui. Toks požiūris paaiškina artimus santykius

Machine Translated by Google

tarp Anglijos ir judaizmo, kuris mums visiškai nesuprantamas. Tačiau dėl susiliejimo su Senojo Testamento idėjų pasauliu puritonai taip pat sukūrė tikėjimą, kad britai yra „išrinktoji tauta“.

Kadangi Oliveris Kromvelis, jiems bene didžiausias anglas, kuriame susijungė keistas religinio fanatizmo ir šalto, negailestingo žiaurumo mišinys, gimė to anglo, kuriame religinė puritonizmo ideologija gavo politinį poveikį.

Kromvelio tezė buvo tokia: „Anglija yra Dievo išrinktoji tauta“. Pasaulio viešpatavimo idėją jis pasiskolino iš Senojo Testamento
ir panaudojo iš pradžių žydišką Dievo išrinktosios tautos idėją, kad susilietų su Anglijos nacionaliniu mąstymu. Cromwellas yra anglų pretenzijos į pasaulio dominavimą įkūrėjas
Dieve.

Tai buvo didžiausias Cromwello darbas, kuris anglo misionieriškoje sąmonėje sugebėjo sujungti religinius įsitikinimus ir politinį karį.

Puritonizmo pasaulėžiūra visada skleidė elementarią jėgą. Jį pirmiausia priėmė aukštoji bajorija ir dvasininkai.
Visų pirma, Cromwell pernešė puritanizmą į kariuomenę ir taip sukūrė ideologinę kario orientaciją į nacionalinį kovos tikslą.

Cromwellas yra politinio kario kūrėjas. Cromwello pavyzdys iliustruoja glaudų ryšį tarp pasaulėžiūros ir karinės jėgos. Šis išsilavinimas padidino puritonų pasitikėjimą savimi iki moralinės savirefleksijos ir pasirinktos „Dievo sūnystės“, tačiau karine prasme jis sukūrė moralinę atskiro kario stiprybę, kurios nereikėtų nuvertinti.

Machine Translated by Google

Anglija buvo didinga dėl ryžtingo puritonizmo, „Dievo duotos pretenzijos į pasaulio viešpatavimą“, paskelbimo, žadinanti Oliverio Kromvelio galia, jo ir jo pasekėjų politinis karys. Anglijos nuosmukis prasidėjo, kai paskutinėse kartose sulėtėjo Anglijos valdančiųjų klasių kovinis pasirengimas, kai judaizmas tapo politinis. Nuo tada, kai politinė vadovybė iš kareivių rankų slydo į plutokratų rankas, politinės vadovybės interesai buvo sumažėję. vis labiau lemia birža ir auksas. Anglijos politinio prestižo pradžioje nebuvo parlamento pirmininkų ar biržos magnatų, o kieti kariai su karštu tikėjimu, fanatiška valia ir revoliucinėmis pažiūromis.

Puritonizmas reiškia išskirtinį, religiniais pagrindais pagrįstą pretenziją į britų autokratiją pasaulyje ir visų tam būtinų sąlygų užtikrinimą, visų pirma paternalizmą ir galingos Europos pralaimėjimą.

Anglija turėjo tokį savo pasaulėžiūros palaikymą, kad ne kartą suprato pačiomis rafinuotomis priemonėmis, didžiausiu melu, pačiomis veidmainiškiausiomis idėjomis, apsiaustais ir nukreipiančiais manevrais, kad antspauduotų pačią negailestingiausią jėgos politiką pasaulyje. pasaulio visuomenei paversti dieviškosios teisės aktu. „Tu sakai, Dievas ir mano kalikonas“ yra įprastas anglų politikos pavadinimas.

Tai, kad Anglijos elgesys reprezentuoja labiausiai korumpuotą politinę moralę istorijoje, yra kitame lygmenyje. Tačiau svarbiausias pastebėjimas yra tas, kad Anglija savo galią grindė pasaulėžiūra, būtent puritoniška.

Anglijos žiaurumai, įvykdyti prieš indėnus, airius ir būrus, yra paženklinti dieviškosios teisės akto ženklu. Anglas savo puritoniška pasaulėžiūra visiškai nejaučia akivaizdžios neteisybės. Tai taip pat apima bombų teroristinius išpuolius.
Bombardavimo išpuolių žiaurume akivaizdi Anglijos žydų dvasia.

Machine Translated by Google

Nuo vaikystės kiekvienas anglas buvo mokomas politinio puritoniško tikėjimo.
Politinio ugdymo centruose, internatuose, kolegijose tai tapo politiniais. Į berniuką buvo kalama pamokų.
Bajorų išsilavinime, kurio istorijoje mažai pavyzdžių, angliškas džentelmenas buvo išaugintas ne tik puritonizmo pagalba.

Iš puritoniško įsitikinimo „Dievo sūnyste“ ir a
„Dievo valia pretenduoja į valdžią“ tampa suprantamas anglikonų dvasininkų mentalitetas, orientuotas į anglų liaudį puritonizmo prasme ir energingai bei fanatiškai dalyvaujantis anglų tautos auklėjime puritonų prasme.
pasaulio vaizdas. Šiam darbui pasitarnauja ir mokykla.

Anglas socialinį klausimą taip pat mato puritonizmo dvasioje. Pagal tai, turėtojas yra „Dievo palaimintas“, apleistas, vargšas, Dievo atstumtasis. Taip atsitiko, kad Anglijoje iš viso neatsirado socialinių įstatymų.
Todėl ir anglų plutokratams nacionalsocializmas atrodo nesuprantamas, net nekenčiamas. Likusius jis mato mumyse, vokiečiuose, kaip „neturinčius“ žmones, apie kuriuos Dievas nenori nieko žinoti.

Suvokimas, kad esate akivaizdžiai Dievo palaimintas, taip pat prisidėjo prie perdėto arogancijos ir fanatiško nepakantumo kitų tautų atžvilgiu. Negalima ignoruoti, kad religinis anglo požiūris, kurį mes dažnai apibūdiname kaip veidmainišką, vyriausybinę šventumą, ir pasitikėjimas savimi, pakilęs iki arogancijos, buvo jo nepajudinamo įsitikinimo išraiška ir rezultatas. savo puritoniškos religijos

išsilavinimas.

Anglija yra puikus pavyzdys, kaip idėja, prasidėjusi nuo tvirtai susietos vadovybės, gali išlaikyti žmones šimtmečius siekiant politinio tikslo.

Machine Translated by Google

Puritonišką proto laikyseną sustiprino Anglijos filosofinės sistemos, visų pirma utilitarizmas su savo palaimos morale („Viskas, kas tau naudinga, yra gerai“.

Naudingumo ir laimės etika). Šiai raidai būdinga tai, kad Immanuelis Kantas supriešino šią siauros filosofijos apie didžiausią įmanomą laimę tezę jos kategoriškam imperatyvui, taigi ir karingos, kareiviškos Prūsijos valios maksima.

Viskas, kas galėjo prisidėti prie šio filosofinio religinio idealo tipo tobulumo, nevaržomai pateko į Angliją. Taigi Anglija tapo bejausmiai ir žengė keliu, kuris anksčiau ar vėliau turėjo atvesti į katastrofą ir į akistatą su germanų pasauliu, kuris milžiniškoje psichinėje kovoje nuėjo kitaip.

Žydų liberalizmo idėjos susitiko su šia angliška minties mokykla, kuri jau buvo daugiausia paveikta žydų materialistinių idėjų.

Įžengusios žydų liberalistinės idėjos ir jos individualistinė materialistinė kryptis buvo esminis puritoniškos anglosaksonizmo pasaulėžiūros papildymas. Čia žydas atrado nesvajotų galimybių lauką, kurį tada galėjo išnaudoti savo prasme. Jam pavyko primesti savo ideologiją Anglijos aukštajai bajorijai, taip pat „Aukštosios bažnyčios“ dvasininkijai ir paversti juos visiškai sau vergais.

Žydų intelektualinis pasaulis dabar visiškai užvaldė anglų žmones.

Vidinis Anglijos irimas prasidėjo tada, kai, priėmus liberalizmą, ji leido judaizmui vis labiau patekti į savo nacionalinį kūną ir palaipsniui privertė savo valdžią tarnauti judaizmui, žydams suskaidžius jos valdančiąją klasę.

Machine Translated by Google

Neabejotina, kad šiandien anglai, o ypač aukštesniosios klasės, yra visiškai materializmo keruose.
Auksas ir egoizmas, visada ryškiausi irimo ženklai, viešpatauja liaudyje! Nors puritonizmo pasaulėžiūra, tikinti išrinktaisiais, vis dar sutelkė visas nacionalines jėgas Anglijos pasaulinės imperijos kūrimui, žydų materializmas sukelia

liaudies jėga žlugti.

Žydų pasaulis net Anglijoje sunaikino vis dar liaudiškai nusiteikusią gyvenimo tvarką.

Anglija yra puikus pavyzdys, kaip žydas, kaip materializmo ir individualizmo nešėjas, tirpdo folklorą, taigi ir žmonių jėgą, vis labiau tarsi bacilą organizme.

Istorinė Anglijos raida labai aiškiai parodo, kaip žmonių likimus lemia jų priimtas pasaulėvaizdis ir kad jie žus, jei veiksmingai nesipriešins svetimoms idėjų jėgoms. Puritonizmas ir liberalizmas taip pavertė anglų aukštąją klasę žydais, kad negali atsirasti germaniška moralė. Štai kodėl supratimas su mūsų „kraujo seserimis“ neįmanomas. Anglija tapo žydiška. Ji paskelbė mums karą, nes mes trukdome jai siekti valdžios, kaip dievobaiminga šeimininko rasė, priklausomybei nuo turto ir todėl, kad žydai nori mūsų sunaikinimo. Šiame kare Anglija pjaus vaisius, kuriuos ji šimtmečius sėjo dėl savęs užmaršumo ir charakterio stokos. Išsigelbėti ji gali tik tuomet, jei išsivaduos iš žydų ir išsaugo ryšį su germanų šerdimi, arba jei bus atpirkta nuo judaizmo savo ryšiu su mumis ir randa kelią į save. Tačiau jos pasaulinė imperija skyla!

Anglijos pavyzdys turi duoti peno apmąstymams. Mums yra tik viena pasekmė:

Kad kiekvienas vokiečių žmogus būtų sąmoningas mūsų nešiotojas Nacionalsocialistinė pasaulėžiūra, kuri savo kūrybine galia

Machine Translated by Google

atneša folklorą iki aukščiausio lygio ir savo idealistine pagrindine struktūra kartu yra vienintelė priemonė prieš materializmą!

14. Kokiu metodu buvo sukurta Britų imperija

Britų imperija yra žiaurios politikos, nukreiptos į dominavimą ir galią, rezultatas.

Angliškajam Dievo dovanotos pasaulinės imperijos kūrimo metodui būdingas savanaudiškumas ir brutalumas. Čia nėra vietos apibūdinti milžinišką Anglijos imperijos iškilimą. Tik kai kurie skaičiai gali parodyti jos spartų augimą.

Maždaug 1600 m., Karalienės Elžbietos valdymo pabaigoje, Anglijoje gyveno apie 4–5 mln. 1750 metais Anglijos imperijoje gyveno apie 8 milijonus gyventojų, 1815 metais – apie 80 milijonų, o šiandien imperijoje gyvena 500 milijonų pavaldinių. Beveik fantastiškas augimas. Anglijos imperija erdviniu požiūriu yra didžiausia istorijoje. Jis dengia apie ketvirtadalį sauso žemės paviršiaus. Galima būtų sujungti senąsias Romos ir Ispanijos imperijas, abi jų didžiausios plėtros metu, ir abiems būtų patogi vieta šiandieninėje Britanijos imperijoje, paliekant du penktadalius jos neuždengtos.

Machine Translated by Google

Anglijos užkariavimai nebuvo žemės grobimas mūsų germaniška šio žodžio prasme, siekiant kovoti dėl būtinos buveinės. Iš puritoniško požiūrio juos nešė pasaulio viešpatavimo idėja ir priklausomybė nuo turtų. Jie buvo imperialistinio pobūdžio. Formuojantis ir tvarkantis, taigi ir kūrybinis principas, kuris yra labai būdingas germanų imperijoms, yra tai, ko britai niekada nesugalvotų įgyvendinti. Anglijos politika visada lėmė grynai materialistinius siekius. Tai taip pat paaiškina antieuropietišką laikyseną.

Per pastaruosius tris šimtmečius Anglija visada žinojo, kaip supriešinti tautas viena su kita savo labui.

Anglų užkariavimo karai visada buvo ekonominiai. Taip kartu su pasauline imperija augo britų prekyba ir britų turtai. Po jūreivių ir užkariautojų ekonomistas sekė plėsdamas prekybą ir išnaudodamas pavergtas tautas.

15.Kaip žydai paėmė

Anglijos ekonomikos kilimo pranašumas?

Žydai sugebėjo prasiskverbti į visos Anglijos ekonomikos lyderio pozicijas.

Machine Translated by Google

Nuo VIII amžiaus žydams Anglijoje buvo nieko gero. Kai jų lupikavimas darėsi nepakeliamas, o žmonių kartėlis – vis aukštesnis, „nes visiškai aišku, kad jie nuolat klastoja dokumentus ir pjausto monetas“ (Historia Anglorum vol.111). Karalius Edvardas I, po 1286 m. visuotinio žydų persekiojimo, 1289 m. nusprendė žydus išvaryti.

Tuo metu Anglija, palaikoma sveiko instinkto, vis dar turėjo galią tai padaryti.

Kai 1588 m. Anglija išstūmė turtingą ir galingą Ispaniją iš pasaulinės prekybos, nugalėjusi „Nenugalimą Armadą“, Ispanijos žydai emigravo dešimtimis tūkstančių. Jie, anksčiau buvę Ispanijos maru, sekė prekyba, kuri iš Ispanijos perėjo į Olandiją ir Angliją.

Oliverio Kromvelio laikais Senajame Testamente grįstas puritonizmas sugriovė tradicinę anglų žmonių gynybinę valią prieš žydus. Cromwellas pritraukė daug žydų į Angliją.

Nyderlandų finansiniai žydai buvo palankūs, nes Cromwellas, kaip praktiškas pirklys, norėjo padaryti ekonominę žalą olandams, kurie buvo komerciniai Anglijos konkurentai. „Pagrindinis jo tikslas buvo padaryti Angliją didingą ir stiprią, o tam, jo nuomone, būtina sąlyga buvo ne tik karinė galia, bet ir anglų prekybos viršenybė pasaulyje. Kai Cromwell atėjo į valdžią, apie tai negalėjo būti nė kalbos. , nes tuo metu pirmavo olandų prekyba. Ilgų pilietinių karų finansiškai nuskriausta Anglija pati nesugebėjo pasiekti trokštamos sėkmės, todėl Cromwellui atrodė natūralu ieškoti užsienio paramos, kurią jis tikėjosi rasti tarp pasaulio žydų.Kaip jau buvo paaiškinta aukščiau, judaizmas jau tuo metu turėjo visus pasaulio ryšius.Jo rankose atsidūrė ispanų ir portugalų, taip pat tokia svarbi Levanto prekyba, olandų Rytai ir Vakarai. Indijos kompanija taip pat buvo žydų įmonė. Prekyba auksu

Machine Translated by Google

ir sidabro luitai pasaulyje vis labiau dominavo jie, taip pat turėjo didelių interesų visų šalių laivyboje.

Cromwell norėjo padidinti žydų imigraciją, ypač iš Olandijos, nes Amsterdamo klestėjimą iš dalies priskyrė žydams. Taigi, jei jis patrauks žydus iš ten į Londoną, jis tikėjosi sustiprinti Anglijos prekybą ir sumažinti olandų prekybą.

Žydų istorikai negali padaryti pakankamai, kad atkreiptų dėmesį į žydų dalį Anglijos iškilime.

Cromwellas norėjo panaudoti savo ryšius su žydais ne tik Anglijos prekybai, bet ir savo užsienio politikai. Šiandien nėra jokių abejonių, kad viso pasaulio žydas atsidūrė Cromwell šnipinėjimo tarnyboje ir suteikė jam didelę pagalbą.

Aptariamų šaltinių tyrimai rodo, kad žydų šnipinėjimo sėkmė labai prisidėjo prie daugelio Cromwell priešų veiksmų šiame žemyne sužlugdymo.

Vėlesnis karalius Karolis II subūrė savo pasekėjus ir sąjungininkus, kuriuos rado daugelyje Europos šalių, Flandrijoje, kad iš čia persikeltų į Angliją ir kovotų su Kromvelu savo šalyje.
Cromwellas susidūrė su beveik neįveikiamais sunkumais, juolab kad ispanai suteikė Karoliui II nemažą paramą.

Tačiau tiksli informacija, gauta per žydų šnipinėjimą, leido Cromwellui nuslopinti visą rojalistų ekspediciją, netikėtai užgrobus savo priešininkų laivyną Ostendėje“, – (Peter Aldag, „Das Judentum“ Anglijoje.)

Šioje žydų šnipinėjimo organizacijoje Cromwell's turime pamatyti Anglijos slaptosios tarnybos pradžią.

Taigi Cromwell sujungė savo tarptautinės prekybos interesus su
Žydų, kad žydai galėtų užimti nuolatines pareigas Anglijoje tuo metu, kai Anglija ruošėsi užkariauti pasaulį.

Machine Translated by Google

Žydų imigracija dar labiau sustiprėjo, kai Viljamas Oranžietis persikėlė į savo Anglijos uošvio rezidenciją Whitehall rūmuose. Kartu su juo į Angliją persikėlė daug Olandijos žydų – daugiausia komercinių žydų ir biržos maklerių. Ten jie iš karto sukūrė išmokytą prekybos biržoje techniką, turėdami puikių įgūdžių ir sėkmės.

Neilgai trukus žydai Anglijos ekonomikoje užėmė svarbią vietą. Jau XVIII amžiuje jie buvo ūkio šeimininkai ir dvaro bankininkai. Galinga Anglijos imperijos plėtra, turtingi žaliavų šaltiniai, pardavimo rinkos, tauriųjų metalų kasyklos, taip pat daugybė kitų augančios Didžiosios Britanijos kolonijinės imperijos teikiamų galimybių padėjo žydams pasiekti pelningą ekonominę skverbimąsi ir tokiu būdu. skatinti žydų elementą, nepripažįstant galutinių Judo ketinimų. Didžiulėje imperijoje žydų ekonominio skverbimosi pasekmės išliko daug labiau nematomos ir nepastebimos nei mažoje ir tankiai apgyvendintoje žemyno vietovėje, pavyzdžiui, vokiečių žmonių gyvenamojoje erdvėje. Žydai išliko amžinai ištikimi savo metodui. Tai leido britų užkariautojams įkurti gyvenviečių kolonijas ir bazes, kurios kartu tapo ir žydų bazėmis.

Tokiu būdu žydai sąmoningai ir neklysdami pavertė Britų imperiją žydų imperijos prieangiu.

Be ekonominės viršenybės, žydas su visu atkaklumu ir gudrumu siekė politinės valdžios Anglijoje. Tai jokiu būdu nebuvo lengva, kol žydas negalėjo užimti vyriausybės ir valstybės postų ir tol, kol jis negalėjo atverti vartų Anglijos visuomenei. Žydai, kurie buvo laikomi tik pusiau piliečiais ir negalėjo gauti Anglijos pilietybės, turėjo siekti lygybės.

Machine Translated by Google

Žydams tai padėjo tarptautiniu mastu mąstanti masonija. Nors iš pradžių žydams nebuvo leista tapti ložės nariais kaip pusiau piliečiais, po žydų emancipacijos 1780 m. jiems nebegalėjo būti uždrausta įleisti į ložę. Dabar žydams tapo lengva rasti tiltą tarp judaizmo ir angloizmo masonijoje.

Kad išvengtų tam tikrų sunkumų, kilmingi žydai savo vaikus krikštydavo krikščionybėje. Šie pakrikštyti žydai fiktyvūs krikščionys vėliau pamažu atvėrė kelią nekrikštytiems žydams į aukščiausias valstybės ir Anglijos bajorų pareigas. Tarp jų buvo ir vėlesnis Anglijos ministras pirmininkas Disraelis, grafas Bikonsfildas (1804–1881). Šis pavyzdys rodo, kaip Disraeli sugebėjo apgauti anglus ir gudrumu bei klastingai reklamuoti savo bendražygius žydus: Lionelis de Rothschildas dažnai leisdavosi būti išrinktas į politines pareigas savo rasinių išminčių, bet negalėjo užimti pareigų, nes kaip Žydas, jis atsisakė duoti privalomą priesaiką „pagal tikrąjį krikščionio tikėjimą.

Ten jo draugas Disraelis pirmą kartą atsistojo 1841 m., gindamas savo rasinius bendražygius, sakydamas: „Kaip
Kristianai, aš negaliu prisiimti baisios atsakomybės pašalinti iš įstatymų leidžiamosios asamblėjos religijos, kurioje gimė mano Gelbėtojas, profesorius. Jis taip pat pareiškė, kad prielaida, kad judaizmas gali pakeisti krikščionišką šalies charakterį, yra juokinga. Tai liudija net krikščioniškoji doktrina, kurios tikrieji pradininkai yra žydai. Absurdiška
pradžia prieštarauti žydų emancipacijai religiniais pagrindais. Kiekvieną šventą dieną žmonėms buvo skelbiamas žydų didvyrių ir poetų mokymas, įrodantis, kad jie buvo laikomi moraliai pranašesniais.

Šia ir panašiomis machinacijomis žydai atvėrė kelią politinės galios vystymuisi Anglijoje.

Machine Translated by Google

XIX amžius žydams suteikė viską, ko jie galėjo trokšti: teisę balsuoti ir būti rinkimuose, patekti į Bendruomenių rūmus ir Lordų rūmus bei patekti į visas vyriausybės ir valstybines pareigas.

Vėlesniu laikotarpiu politinė žydų įtaka vis labiau didėjo, tiek pat, kiek augo kolonijinė imperija. Žydų politinė padėtis pasiekė aukščiausią tašką 1874 m. ministru pirmininku paskyrus Benjaminą Disraeli. Žydas Disraeli Anglijoje vis dar vadinamas imperijos protėviu, nors ne jis sukūrė didžiulę kolonijinę imperiją, o anglų jūreiviai. , pirkliai, sodintojai ir kareiviai.

Nors Disraelis, kaip Anglijos kolonijinės politikos šalininkas, buvo Britanijos imperijos krikštatėvis, jis neabejotinai padarė nepaprastų dalykų Anglijos labui; bet visi jo pasiekimai buvo naudingi ir žydams. Jam taip pat pavyko užmigdyti anglų nepasitikėjimą judaizmu, ir net ir šiandien žydai Anglijoje tebegyvena reputacija, kuria kadaise mėgavosi konservatorius Disraelis. Jis atvėrė žydams valstybės ir aukščiausios Anglijos visuomenės vartus.

Ką Disraeli reiškia Didžiosios Britanijos imperija, vienas iš jo globotinių mums pasakoja: „Anglija yra „jo svajonių Izraelis“. Šis žodis puikiai paaiškina ekonominius ir politinius Anglijos žydų tikslus.

Machine Translated by Google

16.Kur žydas

Ar jaučiasi įtaka Anglijoje XX amžiuje?

Žydas Anglijoje vadovauja beveik visose gyvenimo srityse, propagavo apsupimo politiką prieš Vokietiją iki Pirmojo ir Antrojo pasaulinio karo.

1901 metais į Anglijos sostą įžengė karalius Edvardas VII. Jam valdant, žydai galėjo visapusiškai įsitvirtinti Anglijos visuomenėje. Karalius buvo artimi draugai su daugybe žydų. Tuo metu anglų anekdotų knygoje „Punch“ buvo paskelbta garsioji karikatūra, kuri buvo įspėjamasis signalas Anglijai. Karikatūra pavaizdavo „Anglijos visuomenę per 50 metų“, kurioje pavaizduoti aukšti Anglijos aukštuomenės sūnūs ir dukterys, pagaminti iš geriausio Šiaurės šalių anglosaksų kraujo, susikabinę su mažais žydais, kurių rasinės savybės buvo ypač ryškios. Tačiau Anglijos aristokratija nesuprato signalo ir vis labiau užmezgė kraujo ryšius su žydais pirkliais.

Anglija.

Tai, kad karalius buvo didysis laisvųjų mūrininkų garbingas asmuo, taip pat bylojo apie intymius santykius su žydais. Taip pat žydai padarė Edvardą VII apsupimo prieš Vokietiją karaliumi, o Edvardas VII visiškai pritarė žydų apsupimo planams. Dar gerokai prieš Pirmąjį pasaulinį karą žydai sutiko visomis priemonėmis ginti savo ekonomines pozicijas Britanijos imperijoje nuo „kylančios“ Vokietijos. Taigi su apsupimu britų politika aiškiai sekė žydų galios ir prekybos politikos pėdsakus. 1914–1918 m. pasaulinio karo rezultatas

Machine Translated by Google

Anglo-žydų politika.

Pažvelkime į dabartines Anglijos sąlygas, ypač šiandien, žydai Anglijoje užima dominuojančią padėtį. Žydai ir angliškumas taip glaudžiai susipynę, kad atrodo, kad jų išnarplioti nebeįmanoma. Visuomenėje, valstybėje, valdžioje, finansiniame gyvenime, prekyboje ir spaudoje žydas su mumis susiduria visur.

Jis prasiskverbė į senas konservatyvias ir liberalias šeimas, Anglijos aristokratiją ir politikų luomą. Galima sakyti, kad paskutinis mūsų eros laikotarpis yra ryškus judaizmo kilimo Anglijoje etapas.

Visur, kur pažvelgsime: ŽYDAI! Žydų įtaka, žydų interesai, žydų valdžia. žydų mentalitetas, bet ir anglai, ypač aukštesnės klasės atstovai. Būtent toks požiūris įstojo į aukštą kruviną sąjungą su judaizmu. Žydai naudojasi visiška socialine lygybe ir netgi teisme

Sveiki. Paskutinėse karūnavimo ceremonijose Vestminsteryje

Pavyzdžiui, abatijoje, į kurią galėjo patekti tik patys išrinktieji, buvo ne tik daug kitų žydų – vyriausiasis Anglijos rabinas, uolus sionistas
Leonas Simonas.

1881–1914 m. į Angliją imigravo apie 823 789 žydai! Skaičius

Žydų Anglijoje dabar, konservatyviais skaičiavimais, apie

1 700 000 (įskaitant imperiją)

1939 m. rugpjūčio 29 d. Chaimas Weizmannas, Pasaulio sionistų organizacijos vadovas, pareiškė Didžiosios Britanijos ministrui pirmininkui Chamberlainui, kad ypatingo pavojaus valandą ginti šventas vertybes žydai stos su Britanija ir kovos demokratinių valstybių pusėje. .

Machine Translated by Google

Lordas Rotšildas pasakė ne mažiau reikšmingą žodį 1939 m. spalį, pabrėždamas, kad Londono vyriausybė (paskelbusi karą keliomis savaitėmis anksčiau) buvo vienintelė, jei ne paskutinė, viltis išspręsti didžiulę viso pasaulio žydų ateities problemą. Taigi atrodo, kad Chamberlainas turėjo išspręsti ir žydų problemą

kai jis paskelbė mums karą.

Išsiaiškinkime tai: Anglijos karo paskelbimas kartu yra ir žydų paskelbtas karas. Tai yra rezultatas
klastingą angloizmo ir žydų sąveiką.

Bet kas yra šio karo valdovas ir šeimininkas
Vokietiją ir jai naudojamas tautas, be daugelio kitų, įrodė žydas Heaveris, „Britų Izraelio“ sekretorius.
Federacija“, kuri 1942 m. Londone paskelbė:

„Britai yra Izraelio žmonės. Jungtinės Šiaurės Amerikos Valstijos yra Izraelis, kaip ir Didžioji Britanija yra Izraelis. Tarp jų negali būti nacionalinių tikslų ir siekių konkurencijos...“

Machine Translated by Google

AMERIKA

17. Kodėl Amerika kovoja su mumis?

Žydų ir amerikiečių plutokratui savo kapitalistinėje ekonominio išnaudojimo sistemoje gresia nacionalsocializmas.

Be to, net paprastas amerikietis pagal savo puritonišką pasaulėžiūrą tiki Dievo valios JAV valdymo išplėtimu visiems.

tautų. Likusiesiems žydas vėl yra pagrindinis karo kurstytojas.

Mūsų pasitraukimas iš Tautų Sąjungos kėlė grėsmę Anglijos ir Amerikos išnaudotojų ir akcininkų kapitalo investicijoms. Politiškai stipri ir ekonomiškai nepriklausoma Vokietija turėjo apkarpyti Amerikos rinką.

Be to, savarankiška Vokietija ir kartu su ja ekonomiškai nepriklausoma Europa su socialistiniu nedarbo sprendimu nuolat buvo gyvas priekaištas žydams ir slepia

Machine Translated by Google

grėsmė paspartinti savo kapitalistinės socialinės santvarkos žlugimą tik dėl geresnio socialistinio gyvenimo būdo.

Tai yra tikroji jų karo paskelbimo priežastis.

Savo imperialistiniuose siekiuose, kuriuos sankcionavo puritoniška pasaulėžiūra, Amerika tikisi išplėsti savo valdymą beveik visoms tautoms, o tai prilygsta pasaulio viešpatavimui. Anglija taip pat turi tapti Amerikos vasalu. Be to, kaip ir anglų dominavimo idėja ir panslaviškas ekspansinis potraukis, puritoniškasis Amerikos imperializmas sutampa su žydų siekiu už pasaulį.

dominavimas.

Rooseveltas, kuris jaučiasi esąs Amerikos ekspansionizmo vykdytojas, iš tikrųjų yra pasaulio žydų valios vykdytojas.
Rooseveltas yra aukštos klasės laisvasis mūrininkas!

Be to, Ruzvelto politinė karjera pasako viską: kai Ruzveltas pretendavo į Niujorko valstijos gubernatoriaus postą, jis, žinoma, jį galėjo laimėti tik padedamas žydų. Ši žydų parama išliko Rooseveltui per visą jo tolesnę karjerą.

Kai jis kandidatavo į prezidentus, žydų sostinė, pripažinusi jo galimybę, buvo stipriausia jį palaikanti jėga.

Šiuo trejopu pagrindu: žydų parama rinkimuose, jo draugai žydai ir tradicinis žydams palankus proto ir sielos požiūris, kuris gali būti kruvinai pateisinamas, yra iš esmės žydiška prezidento Roosevelto politika, kuri tiki, kad gali veda Amerikos žmones į pasaulio viešpatavimą su žydų pagalba. Jis nebegalės išvaryti iškviestų dvasių. Ateitis parodys, kad Rooseveltas atvedė savo žmones ir su jais visą Ameriką į apgailėtino nuosmukio ir „žydiško“ bolševikinio chaoso amžių.

Machine Translated by Google

18.Kas yra varomosios jėgos Už Ekonomikos ir JAV politinė raida?

Iš Anglijos perimtas puritonizmas ir liberalizmas

JAV teritorijos okupacija, kurią vykdė anglai, emigravę iš Anglijos tėvynės, įvyko nepaprastai greitai ir be ypatingo dėmesio čiabuviams ir kitiems.

Europiečiai, kurie jau buvo imigravę į Ameriką, pavyzdžiui, ispanai, olandai ir prancūzai. Kartu su anglais į Ameriką peršoko ir puritonizmo idėjos. Kaip ir Anglijoje, puritonų dvasia šventė didelį triumfą Amerikos aukštųjų finansų atsiradimui. Ir JAV turtų kaupimas buvo laikomas ypatingos Dievo malonės ir palankumo ženklu.

Machine Translated by Google

Šiaurės Amerika buvo geriausia dirva puritonizmui! Šalis buvo kupina turtingų lobių, kuriuos įgyjantys puritonai pradėjo kaupti su energija.

Kiekvienas novatoriškas atradimas, kiekvienas amatas ir pramonės pastangos apdovanojo amerikietį tiek, kad Šiaurės Amerika, palyginti su siauromis Europos sąlygomis, jam atrodė kaip "neribotų galimybių šalis. Akivaizdus likimas".

Dievo duotas Amerikos iškilimas tapo mitu, kuris dominuoja Amerikoje iki šių dienų. Dėl savo puritoniško požiūrio sėkmingas amerikietis laikė save Dievo išrinktaisiais, o Ameriką – „Dievo šalimi“.

Tačiau JAV augo ir politiškai. be pastangų, bent jau be didelių pastangų. Politinės galios didėjimą leido beveik išimtinai vidiniai Europos susipynimai. Valstybės nepriklausomybę pasiekė su prancūzų ir ispanų pagalba ir kovėsi su vokiečių krauju. Be Prūsijos generolo Friedricho Wilhelmo von Steubeno, Šiaurės Amerikos armijos organizatoriaus ir auklėtojo bei stipraus vokiečių dalyvavimo kovose, Vašingtonas niekada nebūtų išsikovojęs Šiaurės Amerikos nepriklausomybės. Vokiečių generolai Herchheimeris iš Kalbo ir Peterio Mühlenbergų vedė amerikiečių kariuomenę į pergalę.

Machine Translated by Google

Tarp amerikiečių karininkų buvo 9 vokiečių generolai majorai! Į
Nauja

Vien Jorke stovėjo 10 vokiečių pulkų, Ohajo valstijoje 11 pulkų, Misūryje kas antras kareivis buvo vokietis. Be to, vėlesnė JAV istorija yra aukštoji vokiečių giesmė!

Devynioliktame amžiuje valstybės, kurios turėjo neprilygstamą judėjimo laisvę didžiulėse savo žemyno erdvėse, galėjo leisti savo imperializmui perimti vadeles, nes Europa susidūrė su rimtais politiniais konfrontacijomis. Europos vargas tapo Amerikos nauda.

Taigi imperialistinė idėja, siekis dominuoti pasaulyje Dievo vardu ir grynai ekonominis tikėjimas sėkme su Dievo palaima galėtų vystytis nevaržomai.

Žydų liberalizmas sutiko šį puritonišką-materialistinį mentalitetą!

Jo doktrina apie žmonių broliškumą suteikė sveikintiną priemonę vis labiau nepasotinančiam imperializmui pridengti. Taip atsitiko, kad keistas pasaulio taikos planų ir pasaulio užkariavimo mišinys, propaguojamas bjauriu krikščionišku persirengimu, tapo pačiu JAV politikos bruožu. Monroe doktrina

Machine Translated by Google

negalėjo šito pakeisti. Nesikišimas į Europos reikalus galiojo tik tol, kol Jungtinės Valstijos dar neturėjo galios apibrėžti save už savo žemyno ribų.

Kita vertus, individualistinės-materialistinės idėjos apie liberalizmas lėmė tai, kad gyvenimo prasmė apskritai buvo matoma tik materialinių gėrybių kaupime. Taigi liberalizmas, susidūręs su puritonišku gyvenimo būdu, atnešė grėsmingą Amerikos gyvenimo priedą iš paviršutiniškos, materialios pusės.

Be to, valstybėse nebuvo jėgų, kurios būtų galėjusios sukilti prieš bekraujį liberalizmą iš prigimties. Net Henry Fordas išreiškia mintį atmesti bet kokį ryšį žodžiais: „Istorija yra nesąmonė!

Tačiau esminis ir pavojingas dalykas, susijęs su Amerikos raida, yra tai, kad visa žydų-puritaniečių-liberalistinių idėjų visuma buvo pakelta į doktriną visai žmonijai. The
universalistinė pasaulio valstybės, laisvės, pažangos, proto idėja racionalizmo prasme tampa misijos jausmu. Kas priešinasi JAV siekdamas „žmonijos išlaisvinimo“, yra žmonijos ir laisvės priešas, apskritai JAV pilietis pasidarė žydų dominavimo pasaulyje įrankiu, kad skelbiama pasaulinės taikos programa lėmė ryškiausią žydų tautybę. imperializmas, kad pacifistinė žmonijos svajonė buvo paversta žiauriausiu smurtu ir užkariavimu, šiuo metu žino nedaugelis amerikiečių.

Machine Translated by Google

Puritonizmas atnešė, viena vertus, tikėjimą „išrinkta tauta“, kita vertus, pašventino tamsiausiais būdais surinktus turtus kaip dieviškojo geranoriškumo ženklą. Valdžios ir turto siekis susilaukė išpažinties pašventinimo.

Liberalizmas rado „geriausios ir pažangiausios valstybės“ formulę ir suteikė JAV žmogiškąją misiją. Taip buvo susieti Senasis Testamentas, taigi ir žydų misionieriai

Machine Translated by Google

su demokratine misija, kuri norėjo primesti pasauliui JAV susiklosčiusį gyvenimo būdą. Žydų svajonė apie turto ir šventumo galią, pinigus ir pasaulio užkariavimą švenčia savo prisikėlimą Amerikoje.

Pavojingesnis už politinio pasaulio pavergimo ketinimą, kuris šiandien matomas visų akyse, yra griaunantis JAV civilizacijos, amerikonizmo poveikis. JAV civilizacija yra liberalaus mąstymo išraiška. Žmogus tapo mechanišku kažkuo, psichiniu automatu. Srityje dominuoja technologijos. Nevaržomas naudos siekimas yra gyvenimo turinys. Tikra kultūra JAV neįmanoma. Apie tautinę bendruomenę negali būti nė kalbos. Viskas tarnauja žydų kontroliuojamai plutokratijai. Ji žino tik pinigus, skaičių apsvaigimą ir laikrodžio matą, kad paneigtų viską, ko negalima išmatuoti, įrodyti ar nusipirkti. Uždirbti pinigų yra kovos šauksmas. Turgus tampa šventykla. Žydas formuoja amerikoną, viskas sklandu, paviršutiniška civilizacija. Net bažnyčios yra kapitalistinės įmonės. Sumanūs pamokslininkai savo verslu uždirba tūkstančius. Jie yra verslininkai ir verslininkai. Jų komercinis straipsnis yra religija arba Dievas. Naujausia bažnyčios verslo reklama yra tokia: „Įdėkite savo pinigus į Dievą“.

Spauda ir filmai, išimtinai žydų rankose, skelbia amerikonizmą.
Menas ir kultūra yra žydų išsigimimas. Architektūra yra beasmenė ir suprantama kaip „tik techninė“. Tačiau visų pirma triumfuoja džiazas.

Džiazas žydams tapo lygiaverčiu ginklu kovojant su nežymiu, tarptautiniu žmoniškumu, kaip ir liberalizmo pasaulėžiūra. Būtent naujoji tarptautinė liaudies muzika atima iš žmonių muzikinę raišką ir redukuoja juos į visuotinius bandos instinktus. Žydų laikraštis švenčia sceninį spektaklį, kurio pagrindinė aktorė stebina minią kaip

Machine Translated by Google

ideali pasaulio būklė: "Dainuoju susimaišymo giesmę. Juodu susijungs su baltu, negras su šiaurietišku, o Afrikos stiprybė karštai ritės šiaurietiškomis gyslomis; Sionas atsiguls su audeklu ir užstatu Jos meilė bus vaisinga visoje žemėje. Mano širdyje yra daug namų, ir kiekviena tauta yra mano svečias - eskimai, teutonai ir galai, slavai ir polineziečiai!

Pasaulio žydai ir JAV plutokratai mano, kad atėjo derliaus nuėmimo metas. Pasaulio amerikonizacija

grasina kaip pavojų. Amerikonizmas ir bolševizmas susijungė, nepaisant mirtino kapitalizmo priešiškumo ir vadinamojo proletariato valdymo Maskvoje. Abi galios turi a
bendra šaknis: žydų materializmo idėjų pasaulis. Kaip ir

JAV, gyvenimas suprantamas tik iš materialios, todėl bolševizmas taip pat viską priskiria jusliniams, juntamiems, materialiems ryšiams ir procesams. Bolševikai buvo sukurti pagal JAV pavyzdį. Technologijų garbintojai, dievas „mašina“ formuoja naują išrautas žmogaus tipą ir Rusijoje.

Žydų laikraštis rašo: "Bolševizmas yra XX amžiaus amerikietiškumas. Svarbiausia yra tai, kad žydai pirmauja abiejose tautose.

Tačiau vokiečių tauta, kaip pasaulinė sąžinė prieš žydus ir kapitalizmą, turėtų būti sunaikinta.

Turėdami mūsų aiškią ideologinę poziciją, ši kova bus pergalingai kovojama kaip kova tarp žmonių ir piemenų, tarp kultūros ir techninio barbarizmo, tarp tikro socializmo ir žydų pelno godumo, Europos ir visos žmonijos palaiminimui.

Machine Translated by Google

19.Kaip atsirado nepasotinamas dolerio imperializmas šiandien?

Tikėdamos Dievo duota JAV dominavimo pasaulyje plėtra ir precedento neturinčio pakilimo metu JAV įtraukė kitas tautas į Šiaurės Amerikos ekonomikos ir politikos viešpatavimą.

JAV raida. nuo pat pradžių pasižymėjo nevaržoma ekonomine ir erdvine plėtra. Pinigų įsigijimas buvo ir išliko varomoji jėga, lėmusi vis naujos žemės įsigijimą ir naujų turto šaltinių plėtrą. Kaip ir Anglija, JAV taip pat paleido svetimas tautas, visada tik pretekstu atnešti Šiaurės Amerikos gerovę kitoms tautoms vardan

Dieve.

Kartą savo istorijoje JAV amerikiečiui buvo riba. Nes kai dėl nuolatinio judėjimo į vakarus buvo užkariautos visos laisvų gyvenviečių šalies sritys iki aukštų kalnų ir džiunglių, buvo pasiekta natūrali siena. Amerikietis staiga susidūrė su realybe, kuri prieštarauja jo teritoriniam ir ekonominiam ekspansionizmui ir visiškai priešinosi „neribotai galimybei“, kad Amerika susidūrė su sprendimu išplėsti savo gyvenamąją erdvę žemės ūkio, ekonomikos ir socialinės politikos požiūriu. arba likti ištikimam kitų suverenių teisių „Dievo duotam ekspansionizmui“

žmonių suverenitetas, kad pasiektų žemyną. Šiaurės Amerika šiuo metu nusprendė toliau
išplėtimas.

Machine Translated by Google

Begalinis traukinys ir priklausomybė nuo turtų tapo imperializmo varomosiomis jėgomis, kurios pasiekė Ramųjį vandenyną už Amerikos sferos. Dar 1893 metais Havajai buvo okupuoti, pasinaudojant meniškai sukelta revoliucija. 1898 m. plėšimų karas prieš Ispaniją atnešė Kubą, Porto Riką ir Filipinus. Kinijoje amžių sandūroje jau ryškėjo JAV pastangos užsitikrinti pirmenybę Rytų Azijoje ir nugalėti Europos konkurenciją šioje srityje. Pietinė Amerikos žemyno pusė tapo

dolerio diplomatijos šurmulys, kurio aukščiausią brendimą patiriame mūsų dienomis. Kai per Pirmąjį pasaulinį karą Anglija turėjo išgelbėti savo imperiją, Amerika suvienijo jėgas su Prancūzija, kad išsaugotų milijardus savo obligacijų su Antantės valstybėmis. palikuonys

kadaise emigravę europiečiai pirmą kartą įžengė į mūsų žemyną ir nulėmė pasaulinį karą mums nepalankiai. Šiandien šiaurės amerikiečiai grįžta į Europą; Amerikos kariai yra maždaug 50 skirtingų pasaulio vietų. Kaip tai galima paaiškinti? Čia kalba panašiai kaip Britų imperijos raida – „Dievo duotos ekspansijos“ dėsnis. Veidmainiškai tikėdami Dievo numatyta ekspansija, Jungtinių Amerikos Valstijų plutokratai paliečia Europos ir kitų tautų teises ir puola už savo žemyno ribų. Pirminis ekspansionizmas, kuris tęsėsi iki Šiaurės Amerikos valstybių užkariavimo, tapo šių dienų dolerio imperializmu. Jau šiandien šiaurės amerikiečiams parodoma, kaip po karo padidėjusį jų gamybinį pajėgumą galima panaudoti bet kokiai konkurencijai nugalėti. Svaigina mintis, kad kiekvienas jankis pasieks vidutinės klasės pragyvenimo lygį, jei visas pasaulio rinkas užplūs didžiulis JAV prekių eksportas.

Machine Translated by Google

Amerikos propagandai nebuvo sunku įtikinti patiklusį amerikietį palaikyti pasaulinio imperializmo idėją ir pakurstyti savo instinktus dėl pinigų ir grobio. Visiems buvo aišku -
kitaip jis nebūtų tikras JAV amerikietis – kad karas
ir JAV plėtra neišvengiamai padidintų prekybą ir prekybą, taigi ir jo gyvenimo lygį.
O jei dar reikia

Machine Translated by Google

dirbtinai kaitinant žmones pasaulio imperializmui, tereikia apeliuoti į vidutinio amerikiečio aroganciją, ty į jo įsitikinimą, kad jis turi užkariauti pasaulį vardan Dievo, jį reformuoti ir atnešti taip garsinamą laisvę kitoms tautoms.

20. Kodėl JAV darbininkai nuskurdo, nepaisant ekonominių ir politinių

Pasiekimai?

Negailestingas apmokamo darbo siekis liberalistiniu pagrindu natūraliai lėmė žiauriausią darbuotojų išnaudojimą.

Visiška mineralinių išteklių plėtra ir pramonės bei verslo plėtra leido augti Amerikos gamybai
be ribų. Reikšmingi išradimai technologijų srityje supaprastino ir sutrumpino gamybos kelią, iš ekonominio proceso eliminavo 12 mln. Iš pradžių tai nebuvo vertinama kaip pavojus; veikiau ši kapitalistinė ekonominė tvarka su turtingųjų ir vargšų priešprieša buvo vertinama kaip Dievo duotas reguliavimas. Anot JAV amerikiečio, kiekvienam žmogui buvo suteikta galimybė tapti kapitalistu. Jei jis to nedaro

Machine Translated by Google

pavyksta, tada jis nėra Dievo pasirinktas, tada jis stovi tamsiojoje gyvenimo pusėje. Taigi, kas gali nuliūdinti Dievo padovanotus milijardierius, jei neišrinktieji turėtų gyventi skurdžiai ir beviltiškai? Priešingai, jie gyrėsi didele ekonomine sėkme. Su savo pramonės gaminiais jie galėjo įeiti į vidaus ir užsienio rinkas, taip pat turėjo visą norimą alkūnės erdvę darbuotojų atrankoje ir darbo užmokesčio struktūroje.

Dabar tokia būsena negalėjo tęstis amžinai. Vieną dieną bedarbiai turėjo ginti savo teises į gyvybę, suerzinus pinigų ištroškusiems išnaudotojams. Ilgainiui esminio socialinės problemos sprendimo tiesiog nepavyko išvengti. Kažkokių socialinių politinių institucijų, kokias turime Vokietijoje darbo draudimo ir darbo apsaugos įstatymų pavidalu, Amerikoje dar prieš keletą metų nebuvo, o dabar egzistuojančios yra visiškai neadekvačios. Taip yra ne dėl socialinio ir politinio nekompetencijos, o dėl plutokratinės valdančiosios klasės blogos valios.

Tačiau tai, ką žmogus supranta kaip laisvę iš kitos pusės, yra ne kas kita, kaip visiškas ekonominio ir pelningo darbo siekio išlaisvinimas. Buržuazija niekada negalvojo suteikti vargšams laisvės, kurią įžūliai pasiėmė sau.

Pagrindinį puritoniškai mąstančių ekonominių sluoksnių požiūrį į socialinę problemą rodo ekonomisto George'o F. Baero teiginys: „Darbininko teises ir interesus įgyvendina ne darbo agitatoriai, o tie krikščionys, kuriems Dievas jo begalinė išmintis leido valdyti nuosavybę šioje šalyje. Arba kaip sakė Vanderbiltas: „Velnias paima paprastą žmogų“.

Nepaisant to, nei XIX a., nei XX amžiaus pradžioje JAV nebuvo klasių kovos europietiška prasme.
Taip pat buvo tie, kuriuose susikaupė pasakiški turtai
žmonių masės laikomi specialiai išrinktaisiais. Ekonomiškai silpnieji jiems išaušo tikėjimo, kad laimės deivė gali vieną naktį užsukti ir priversti juos

Machine Translated by Google

dolerių milijonierius. Filmas ir spauda žinojo, kaip rafinuotai puoselėti šį tikėjimą. Ekrane ir romanuose vis dar buvo neribotos galimybės laimingam vargšų kilimui; tačiau tikrovė laimės riteriams nustatė labai siauras ribas. Bažnyčios ir sektos taip pat uoliai dirbo, kad darbininkai būtų patenkinti. Daugelį dešimtmečių propaganda ir bažnyčios įtaka buvo vienintelės priemonės, kuriomis JAV buvo sprendžiama socialinė problema.

Blaivus Šiaurės Amerikos tikėjimas sėkme reiškė, kad viskas

energijos buvo sutelktos į kuo greitesnį turtų įsigijimą.
Siekiant ekonominių tikslų, sėkmė visada buvo lemiamas veiksnys, o ne priemonės ir būdas. Puikų JAV ir Amerikos mentaliteto pavyzdį pateikia senasis Johnas D. Rockefelleris, per įprastas sukčiavimo, kyšių ir kitų labai abejotinos švaros ir sąžiningumo machinacijas jis sukaupė milijardus ir trumpai bei glaustai paaiškino: „Dievas davė man pinigus. “

Machine Translated by Google

21.Kaip Ruzveltas to siekė

Išspręsti Amerikos socialinę problemą?

Jis davė bedarbiams darbo ir duonos, panardindamas Ameriką
į karą.

Prezidentas Rooseveltas puikiai žinojo, kad su propaganda ir bažnytinėmis priemonėmis socialinis klausimas JAV, nuolat didėjant nedarbo armijai, negali būti išspręstas.
Rooseveltas nedrįso užkrauti kapitalistams naštos bedarbių naudai. Tam jis per daug priklausomas nuo žydų. Jis rado kitą sprendimą.

Jis davė darbininkams darbo ir duonos, įtraukdamas savo žmones į karą. Šis karas, turėjęs atgaivinti darbo rinką per karo ekonomiką, yra Roosevelto priemonė JAV socialinei problemai išspręsti.

Tačiau net ir tai nėra ilgalaikis sprendimas. Jei karas staiga baigtųsi, JAV ekonomika turėtų žlugti, išlikdama tokio pat dydžio, nes nebegalėtų sutalpinti savo prekių. Ištikimi tradiciniam ekonomikos ritmui, kapitalistai kasmet didino savo turtą, o vėliau naujai įgytą kapitalą investavo į naujas įmones.

Per šį ciklą gamyba išaugo iki neregėto lygio. Todėl plutokratai turi užkariauti pasaulį ir kovoti dėl naujų rinkų arba apriboti savo ekonomiką Amerikos interesais. Tačiau pastarasis nėra pinigų ištroškusių kapitalistų tikslas. Taigi dolerio imperializmas ir Europos bei kitų šalių užkariavimas yra būtini. Ruzveltas siunčia Amerikos jaunimą į

Machine Translated by Google

mūšio laukus, kad užkariautų naujas plutokratinio pasaulio rinkas. „JAV universalinė parduotuvė ruošiasi degraduoti Europą iki klientų, kurių padėtis būtų dar blogesnė nei sisteminėje eroje, žydų godumo valdžiai ir pelnui malone ir visam laikui prarastų savo gyvybę bei veidą.

Pelno siekiančių plutokratų valdžia, europiečių išvarymas iš savų rinkų ir ekonominis pavergimas – tai dovanos, kurias ponas Ruzveltas nori mums įteikti Dievo vardu prisidengdamas taip išliaupsinta JAV laisve.

22. Kas yra Ruzveltų vyrai?

Žydų įtaka Amerikos vyriausybėje kasmet didėjo. Prie prezidento Ruzvelto kaukia daugiausia žydai.

Tarp pagrindinių Roosevelto žydų ir pusiau žydų yra šie:

Finansų ministras Morgenthau, kuris pats valdo sostinę

Aukščiausias federalinis teisėjas Felixas Frankfurteris. Jo mokyklą baigė begalė teisininkų, užimančių aukščiausias pareigas.

Moteris darbo ministrė Miß Perkins.

Dabartinis Niujorko valstijos gubernatorius: Lehmannas.

Niujorko meras: Laguardia

Vašingtono vyriausybės darbo santykių pareigūnas: Sidney Hillman.

Bankininkai: Baruchas, finansavęs 1917 m. bolševikų revoliuciją, Jesse Jones, Schiff, Loeb, Kuhn, Warburg, Rothschild, Guggenheimas, Seligman, Levison ir daugelis kitų.

Machine Translated by Google

Roosevelto sekretorius: Rosenau

Svarbiausias ir žinomiausias JAV lyderis. spauda: Lippmannas, Hullas,
Amerikos valstybės sekretorius, yra vedęs žydę. Karo sekretoriaus dešinioji ranka Charlesas Polltetti, pilnakraujis

Žydas, eidamas naujas karo ministro specialiojo padėjėjo pareigas, pasakė: „Nežinau, ką turiu daryti, bet ką tai svarbu? Štai kiek JAV nuėjo.

Įtakingoms pozicijoms Amerikoje užtenka to, kad vienas yra žydas. Artimiausias prezidento bendražygis yra žydas Baruchas. „Dabar Baruchas kasdien pusryčiauja kartu su prezidentu savo darbo kambaryje ir praneša apie ginklų gamybos būklę bei tai, ką dar reikia padaryti“ („New York Times“). Jis yra žmogus, kuriam per Pirmąjį pasaulinį karą priklausė Amerikos auksas ir kuriam buvo pavaldžios visos pramonės šakos. Šiandien jis vėl yra tikrasis JAV karo ekonomikos diktatorius. Šią diktatūrą jam pavyksta įgyvendinti dar lengviau, nes jo rasės bendražygiams priklauso visas Amerikos žmonių auksas.

23. Kas valdo JAV?

Jokia pasaulio valstybė nėra tokia žydų įtakos ir galios malonė, kaip JAV. Lėtai ir stabiliai žydai skverbėsi į šalį ir sugebėjo tyliai ir nepastebimai prasiskverbti į vadovaujančius valstybės ir ekonomikos vyrus. Nors 1850 m. JAV buvo tik kelios dešimtys tūkstančių žydų, 1900 m. jų jau buvo daugiau nei milijonas, o šiandien jų skaičius, įskaitant mišrią žydų populiaciją, siekia mažiausiai 12 mln. (Žydų skaičius Vokietijoje

Machine Translated by Google

prieš perėmimą buvo apie 600 000). Niujorkas, kuriame gyvena 2,5 milijono žydų, yra turtingiausias žydų miestas pasaulyje. Kas trečias žmogus šiame pasaulio mieste yra žydas!

Šiandien žydas užima beveik visas pagrindines pareigas JAV. Visuomenės nuomonę lemia išskirtinai jis, ir jis tai atlieka gerai. Jis elgiasi pagal planą, siekdamas toliau moraliai suardyti Amerikos žmones ir politiškai kurstyti juos neapykantai.

Kinas, spauda, radijas, menas ir ekonomika, birža, jurisdikcija, visas intelektualinis gyvenimas iki universitetų ir dar daugiau politika yra žydų rankose arba bent jau vagia jiems pavaldi:

97 VH visų JAV laikraščių leidėjų. yra žydai; 90 V.
H. visų radijo kompanijų yra žydų kapitalo rankose; 100

Visų kino teatrų, teatrų ir kino kompanijų VH yra žydų rankose; 76 VH advokatų, žurnalistų, gydytojų ir kitų laisvųjų profesijų atstovų yra žydai; 98 VH bankų ir kitų ūkio įstaigų yra žydai; 90 VH eksporto prekybos yra žydų rankose; 98 V. bankų ir kitų ūkio įstaigų yra žydai; 98 tekstilės pramonės VH valdo žydai; 62 V. bankų ir kitų ūkinių įstaigų yra žydai. H. Amerikos pastatų žemės, žemė yra žydų rankose, 87 VH sunkiosios pramonės yra žydų rankose; 83 VH masinės produkcijos pagamina žydų įmonės. (* VH = von Hundert - iš šimto)

Niujorke yra 190 protestantų ir 430 katalikų bažnyčių, bet ne mažiau kaip 1000 sinagogų. Čikagoje yra 350 000 žydų, Filadelfijoje - 275 000, Klivlande - 100 000, Bostone - 90 000 ir kt.

Žydai pasirodo kaip kunigai, jie eina į daugelio krikščionių bažnyčios sektų susirinkimus ir ten pamokslauja, kartu su įvairių religinių konfesijų atstovais laiko pamaldas, daro įtaką masėms, jas didina ir skatina.

Machine Translated by Google

labiau susipažinę su idėja, nes žydai yra išrinktoji žemės tauta.

Tokiu būdu jie visomis propagandos priemonėmis perkelia savo bedugnę neapykantą nacionalsocialistinei Vokietijai Amerikos žmonėms. Bijodami, kad intelektualinės srovės ir naujos žinios apie Vokietiją gali išsilieti į Ameriką ir taip sukels pavojų jų lyderiaujančioms pozicijoms, žydai dabar, turėdami visas turimas priemones, stengiasi panaudoti paskutinę įmanomą akimirką Reichui ir Reichui sunaikinti. jos sąjungininkai.

Jos valdomų aukštų finansų ir Amerikoje ypač paplitusios masonijos pagalba žydams nebuvo sunku Ameriką kurstyti karui.

Absoliučiu Baltųjų rūmų dominavimu vainikuojamas a

valdžia, kuri neturi viso viešosios nuomonės formavimo aparato, bet jį kontroliuoja ir daro įtaką pagal žydų norus. Spauda, kaip ir visos radijo stotys, teatrai, kino teatrai ir knygų leidėjų paskaitų agentūros yra judaizmo visagalybėje. Prie to pridedama ekonominė ir finansinė galia, kuri kai kuriose verslo šakose yra monopolinė ir naudojama taip negailestingai, kad antižydiškas požiūris viešumoje tampa neįmanomas.

Lieka paslaptis, kad gyventojų skilimas lemia tokios didžios tautos, niekuo neprisidėjusios prie Amerikos valstybės kūrimo, politiką ir požiūrį, kuri buvo ir yra visais atžvilgiais Amerikos žmonėms svetima, nesuprantama, net nejaučianti.

Žydai yra karo padegėjai JAV.

Jiems labiausiai rūpi tai, kad karas tęstųsi ilgai.

Machine Translated by Google

Nes karas yra ne kas kita, kaip jų reikalas. Be to, jie tikisi per jį pagaliau pasiekti pasaulio viešpatavimą. Tie patys žydai, kurie sėdi Niujorke ir Londone, sėdi Maskvoje.

Amerikos ir Vokietijos žmonės niekada neturėjo bendrų ginčų objektų; abu norėjo gyventi taikiai vienas su kitu.
Tarp JAV ir Reicho niekada nebuvo jokios įtampos. Priešingai, vokiečių mokslininkai ir menininkai, vokiečių kariai ir technikai, deja, labai prisidėjo prie Šiaurės Amerikos dydžio ir galios. Būtent vokiečiai turėjo esminių nuopelnų kuriant Ameriką. Tačiau žydams nebuvo leista sutrikdyti gero Vokietijos ir JAV tarpusavio supratimo.

Žydai nepasieks savo tikslo – Reicho sunaikinimo ir

Europa. Galingos kovos su pasaulio žydais ir su ja susijungusiu bolševizmu pabaigoje stovi jaunųjų tautų pergalė. Ne Europa paskęs, o žydas išnyks iš Europos erdvės. Iš jo bus atimta galimybė kurstyti šias tautas ir kurstyti naujus karo gaisrus.

Machine Translated by Google

Vystymasis ir

įvartis

24.Kaip atsitiko, kad tautos atsisakė vis daugiau su savo rūšimis susijusių

Gyvenimo tvarka ir adaptuota užsienio

Idėjų pasauliai?

Nuo antikos iki šių dienų galima išskirti dvi idėjų (pasaulėžiūrų) grupes:

Šiaurės šalių ryžtingas Vakarų idėjų ratas su an

idealistinė pagrindinė idėja, kaip pasaulėžiūra su ypatinga valios, charakterio ir sielos vertybių ugdymu;

Vidužemio jūros baseino ir Anatolijos idėjų ratas su

individualistinė materialistinė pagrindinė idėja kaip pasaulėžiūra.

Machine Translated by Google

Šiaurės žmogaus atstovaujamam kūrybingam ir tvarkingam garbės, ištikimybės ir bendruomeniškumo principui priešinosi žydų sirų pirklio principas – pietinės puskraujos, kurios, gimusios rasės chaose, savo impulsyvumu nesivadovavo jokiu jausmu. etinės atsakomybės. Šiaurės idealizmo ir didvyriškumo dvasiai priešinosi žydų materializmo nedvasia. Vakarų istorija nuo antikos iki šių dienų atspindi įtampą tarp šių dviejų ideologinių jėgų grupių. (Jėgų poliškumas, principų antagonizmas, amžina gėrio ir blogio jėgų sąveika).

Pagrindinis materialistinio pasaulio atstovas yra žydas. Jo religija iš esmės reikalauja mamonizmo ir racionalizmo bei svetimų tautų išnaudojimo. „Gyvenimas iš svetimo folkloro ir jo pagrindu atrodo kaip dieviškas likimas. Jeruzalės šventykla tapo centriniu banku išsibarsčiusiems bendratikiams ir

rasės bendražygiai.

Klaidinga manyti, kad žydai buvo išblaškyti į pasaulį tik antrą kartą sunaikinus Jeruzalę. Naujausi tyrimai rodo, kad daug šimtmečių prieš laikų sandūrą judaizmas jau gyveno diasporoje, išnaudodamas tautas ir žemindamas jas materialistinėmis idėjomis. Jau tada buvo sunaikintas visas senovės kultūrinis pasaulis su žydų mokymu apie „vieningos žmonijos“ idealą. Persai, graikai, romėnai atsisakė savo folkloro ir nacionalinės kultūros, pasisakydami už žydų priešazijinę dvasią, tarptautinę kultūrinę bendruomenę, suliedami, maišydami ir galiausiai sunaikindami kiekvieną etninę ypatybę, kraujo perėjimą, genocidą. žydų ardomojo darbo rezultatas. Viskas žuvo, bet judaizmas tvirtino savo rūšį labiau nei bet kada anksčiau ir tapo vis griežtesnis! Jau tada pasaulio valstybė buvo žydų tikslas; pasaulinė persų imperija, graikų makedonų

Machine Translated by Google

pasaulinė Aleksandro Makedoniečio imperija, Romos imperatoriaus pasaulinė imperija žlugo dėl žydų iki Azijos dvasios.

Senajame Testamente gausu turtų ir žemiškų gėrybių šlovinimo, kartu su raginimu išnaudoti visus pagonis!

„Tavo Dievas padarys tave turtingą, daug kam paskolinsi pinigų tautų, bet iš nieko nesiskolinkite" (5 Mozės 7:16 ir toliau; 14:21; 15:6; 17:2 ir toliau). "Žydų religija yra sutartinis ir dalykiškas, aritmetinis visų Dievo ir žmonių santykių reguliavimas. ..
Žydų religija yra dvipusis teisinis sandoris: atlikimas ir atlygis! (Th.

Fritsch, Žydų klausimo vadovas).

„Rojaus žemėje“ sukūrimas yra žydų tikslas. Šiuo tikslu, kaip sakoma vėlesnėse „šventosiose knygose“, teisieji (ty žydai) visose šalyse yra iškeliami iš kapų, panaudojant jiems nežinomų jėgų specialiai išgręžtas skyles ir šliaužia per žemę į Pažadėtąją žemę. . Targumas, Midrašimas, Talmudas apibūdina šią nuostabią laukiamo rojaus būseną su plačiausia Patogumu. Tada išrinktoji tauta valdo atnaujintą pasaulį. Visos kitos tautos yra jos vergai, miršta, gimsta iš naujo, kad vėl patektų į pragarą. Tačiau žydai neis ir negyvens palaimingo gyvenimo žemėje. Jeruzalė naujai pastatyta puikiausiai; šabo sienos nutiestos brangakmeniais ir perlais. Jei žmogus turi skolų, jis išmuša iš aptvaro perlą ir yra laisvas nuo visų įsipareigojimų. Vaisiai sunoksta kas mėnesį, vynuogės užauga kaip visas kambarys, grūdai auga savaime, vėjas grūdus pučia kartu, žydams tereikia išskobti miltus. Soduose auga aštuoni šimtai rožių rūšių, per Palestiną teka pieno, balzamo, medaus, vyno upeliai. Kiekvienas žydas turi palapinę, virš kurios auga auksinis vynmedis, ant kurio kabo trisdešimt karoliukų; po kiekvienu aukštu yra stalas su brangakmeniais. Rojuje žydi 800 rūšių gėlių, kurių viduryje stovi gyvybės medis. Šis medis turi

Machine Translated by Google

500 000 kvapų ir skonio rūšių. Septyni debesys guli virš medžio, o žydai smogia iš keturių pusių į jo šakas, kad jo šlovingas kvapas atneštų pasaulį kitiems vargas ir pan.

Pieno ir medaus žemė tapo religinga rimta ir šventė savo prisikėlimą žydų marksizme ir šlovingą „ateities valstybę“. Ši sielos nuotaika iki šių dienų paaiškina žydų tautos godumą ir tuo pačiu beveik visišką tikros dvasinės ir meninės kūrybos stoką. (Alfredas Rosenbergas, XX amžiaus mitas.)

Būtina atidžiai pažvelgti į žydų būdą. Tyrimas apie
šiaurietiška rasinė siela ir žydų būtybė bei svarbiausių istorinių epochų stebėjimas kiekvienam vokiečiui suteiktų pakankamą pasaulio įvykių vaizdą.

„Mein Kampf“ fiureris apibūdino Šiaurės žmogaus, „žmonijos Prometėjo“ didybę ir supriešino ją su žydo mojavimu ir darbu. Kiekvienas vokietis, taip, kiekvienas žmogus, turintis germaniško kraujo, turėtų giliai įsisavinti tai, kas ten buvo pasakyta. Tokios įžvalgos taptų jo

nuosavas:

• kad rasinėje problemoje slypi raktas į kiekvieną istorinį įvykį.

• kad visos tikrosios vertybės šioje žemėje praeityje ir dabartyje
kilę iš šiaurietiško žmogaus kūrybinės valios

• kad judaizmas neturi nė menkiausio pagrindo vadintis „išrinkta tauta“, tačiau savo griaunamu darbu yra lemta trikdyti ir trukdyti Šiaurės tautų augimui ir klestėjimui.

• kad žydas, kaip mūsų būties priešingybė, visada turi būti mūsų pirminis priešas; kad būtent jis savo idėjomis sujaukė

Machine Translated by Google

Šiaurės tautų gyvenimo tvarka ir, be to, šių idėjų pagalba sėjo nesantaiką tarp tautų;

• Tas germanizmas suteikė pasauliui visas pamatines vertybes, bet ne kartą buvo pavaldus svetimoms idėjoms, daugiausia žydų kilmės.

Ypatingas faktas, kad Šiaurės tautos dar visai neseniai veiksmingai priešinosi žydų įsiskverbimui.

Ši padėtis pasikeitė tik tada, kai Adolfas Hitleris pirmą kartą istorijoje susidūrė su judaizmu su priešinga idėja.
ir ją parėmusi organizacija. Taigi pirmą kartą žydų materialistinis pasaulis turėjo tikrai trukdančią sieną, už kurios vėl galėjo susiburti germanų pasaulis. Su Nacionaline

Taigi socialistinė pasaulėžiūra prasidėjo nauja era.

Neįveikiamas kontrastas tarp šiaurietiško žmogaus ir

Žydą dar kartą galima trumpai apibendrinti:

Žydas savo idėjomis priešinosi šiaurietiško žmogaus bendruomeninei etikai ((socializmo principas) su ego (individualistiniu principu); iš kraujo gimstančiam idealizmui – destruktyviam materializmui; nesavanaudiškumui ir lojalumui bei paklusnumui – egoizmui ir
ištirto gyvenimo palaidumas, charakterio ir sielos vertybės

auksas; vadovavimo principas

- masė; germanų kūrybinis potraukis tvarkyti, vadovauti ir vadovauti – jo galios išnaudojimas, despotizmas.

Garbė ir ištikimybė, ryškiausios teutonų dienos pabaigos, žydams nežinomos!

Tačiau visų pirma yra jo siekis įgyti galią pasaulyje. Jam jis viską pajungia; jo idėjų prasmė ir tikslas visada buvo paversti aplinką bejėge, savo idėjomis suvilioti tautas, supriešinti jas viena su kita ir taip.

Machine Translated by Google

sunaikinti juos, kad tada galėtų valdyti visą žmoniją.

Be to, jis skelbė žmonių lygybę, bet su baime saugojo savo kraują.

Šiais mokymais jis vardu vadovavo puolimui prieš Šiaurės tautų gyvenimo tvarką ir visada tai sėkmingai darė iki pat Adolfo Hitlerio amžiaus!

Hellą ir Romą galiausiai sunaikino materializmas. Vokiečių tauta būtų palaužta judaizmo ir jo idėjų, jei paskutinę minutę nebūtų atvykęs Adolfas Hitleris. Rusas

žmonių priėmė žydų marksizmą ir taip galiausiai pateko į žydų-Azijos pasaulio rankas. Prancūzija pasidavė žydams

materializmas. Šiaurės šalių dominuojamas anglosaksonizmas suteikė žydui ir jo nuodingam idėjų pasauliui giliai įsišaknijusią vietą savo žmonių kūne ir, atrodo, eina tuo pačiu materialistinio nykimo keliu.

Reikia kelti klausimą, kaip paaiškinti šį istorinį reiškinį, kad visas pasaulis nuolat prastesnis už judaizmą, kuris yra daug silpnesnis. Trumpai tariant, to priežastis yra tokia:

Mūsų protėviai susidūrė su žydų materialistinėmis idėjomis

anksti, kai jie užvaldė žemę. Po Romos imperijos žlugimo šios idėjos prasiskverbė į germanų branduolio sritį.
Su juo žydas taip pat persikėlė į mūsų tėvų žemę ir įsitvirtino tarp žmonių. (Žydų procesija parodyta pridėtame žemėlapyje. IX–X a. žydai jau spėjo pasklisti po Vokietiją. Jų randame Magdeburge, Merseburge, Regensburge, Gniezne ir Prahoje. Jos centras buvo Maincas Rabinų mokykla.

Per mažai žinoma, kad jau ankstyvaisiais viduramžiais žydas, kai net iš pradžių tik ekonomiškai, vaidina savo vaidmenį. jau

Machine Translated by Google

maždaug XI amžiuje jis turi finansinį monopolį.
Pagal kanonų teisę pinigų skolinimas už palūkanas
buvo uždrausta. Čia žydas pasinaudojo proga ir atsisveikino su privilegijuotuoju lupikininku. Žydai buvo padaryti Reicho „kambariais“. Įprasta palūkanų arba lupikavimo norma buvo 43 %, tačiau buvo padidinta kelis kartus. Šiomis pareigomis jie naudojosi valstybės apsauga! Jei jie buvo retkarčiais persekiojami taip pat vėl ir vėl, tai jie yra, būtent, bažnyčios globojami, tačiau judaizmas ir Bažnyčia apvirto lenktynėse dėl pinigų.

Tačiau esminis dalykas yra tai, kad grynai ekonominis, materialistinis mąstymas buvo vis labiau įnešamas į žmones. Žydas yra kapitalistinės ekonominės sistemos įkūrėjas; pinigai, iki šiol buvę mainų priemone, ty priemone tikslui pasiekti, tapo tikslu savaime.

Viduramžiais žydiška prigimtis vis labiau plito. Verta prisiminti kabalistinius raštus (slaptus žydų – filosofinio religinio turinio raštus), stipriai paveikusius Vakarų literatūrą. Judaizmas turėjo didelę dalį laisvosios dvasios judėjimuose.

Machine Translated by Google

Migracija ir plitimas

žydai pasaulyje

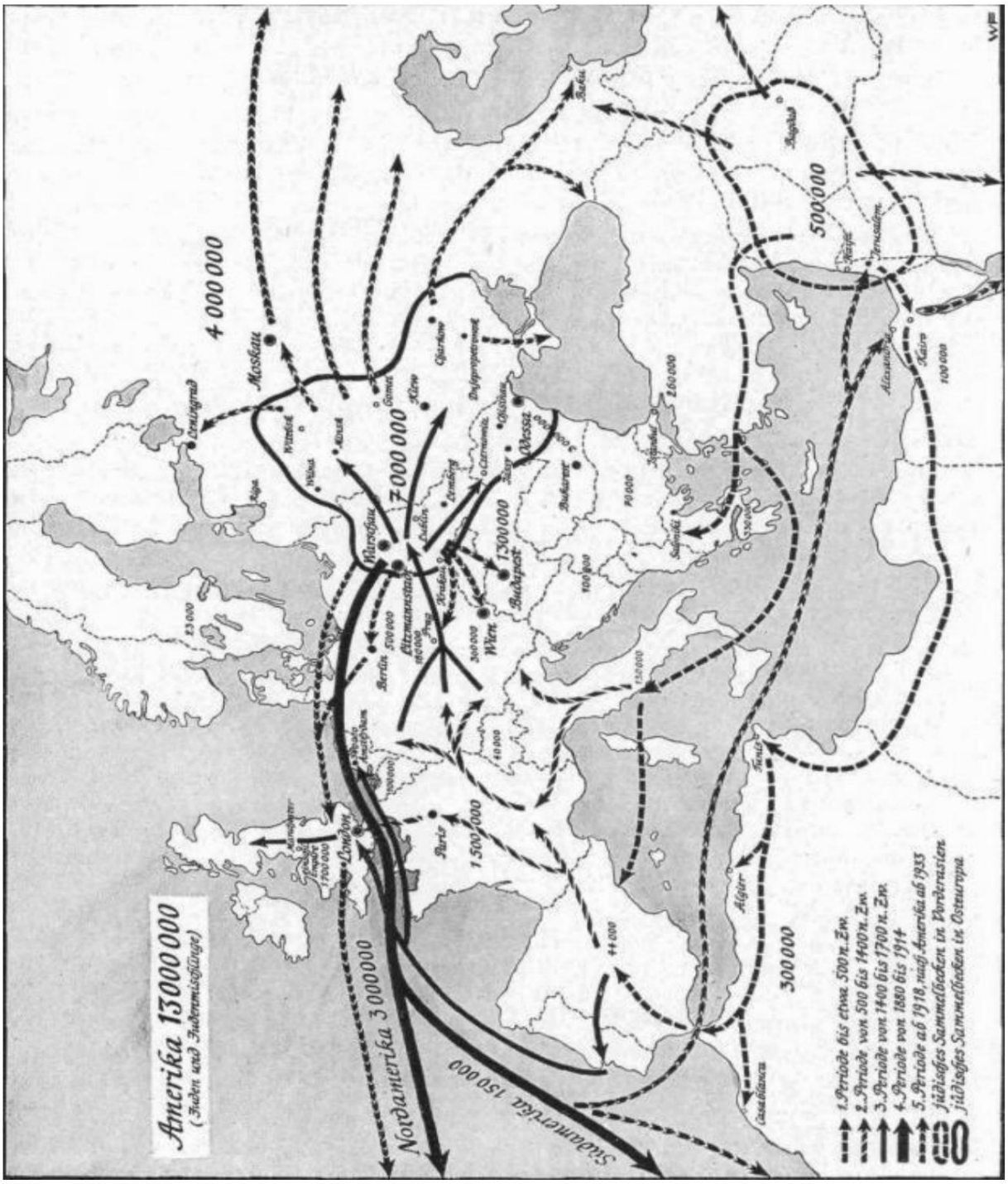

Machine Translated by Google

Pamažu visas Vakaras buvo užterštas žydais, o liberalizmo amžius, kuris ilgainiui atėjo į marksizmą, buvo dvasiškai paruoštas.

Žinome, kad germanų gyvenimo tvarkai grėsmę kėlė ir kitos vidinio politinio pobūdžio aplinkybės (kunigaikščių savanaudiškas elgesys, partikuliarizmas, politinės Romos bažnyčios veikla prieš žolę). Tačiau pavojingiausia grėsmė mūsų žmonių egzistavimui buvo žydiškos materializmo ir individualizmo idėjos, perdėta priklausomybė nuo materialių dalykų ir mąstymas ego neprisirišus prie žmonių.

Taip pat mūsų protėviai dar nepakankamai suvokė savo politinę ir ideologinę būtį, todėl iki tol nepavyko susiformuoti ideologinio jų gyvenimo būdo pagrindo politinės ir ideologinės doktrinos pavidalu. Tačiau tam pasipriešino oponentas Judėjoje, kuris tūkstančius metų gyveno pagal griežtai vykdomus, ideologiškai nulemtus rasinius, politinius ir religinius įstatymus.

Svetimų idėjų pasekmės visada ir visur buvo vienodos: žmonės iš materialistinio ir egomaniško mąstymo nukrito į nekūrybingą gerovės gyvenimą. Aukštos garbės ir ištikimybės vertybės, pareigos žmonėms vykdymas buvo paaukotos auksui. Tarnavimo kraujo bendruomenei idealą, kaip egzistencijos prasmę, išstūmė nevaržomas materialaus pasitenkinimo savimi siekis.

Priklausomybė nuo pinigų ir turto privertė daugelį žmonių iškeisti savo sunkų, natūralų kaimo gyvenimą į patogų, prekybiniais principais pagrįstą gyvenimą. Išdidūs ūkininkai ir kariai tapo išrautas prekeiviais. Tolesnė pasekmė daugiausia buvo vaikų skaičiaus ribojimas.

Machine Translated by Google

Jei šiaurietiška gyvenimo tvarka jau buvo smarkiai sutrikdyta dėl to, tai žydų berasės egzistencijos doktrina sukėlė pražūtingą grėsmę šiaurietiškam gyvenimui: savo aukštos kokybės kraujo atsisakymą maišant jį su nešvankiu svetimu krauju, pradėtu 2010 m. rasinė gėda.

Po rasinio susimaišymo turėjo vykti charakterio devalvacija ir nesustabdomas aukštų šiaurietiškų sielos vertybių nuosmukis.

Juo Šiaurės šalių žmonės atsiribojo nuo iš pradžių sveikos, surištos su žeme, krauju pabrėžtos gyvenimo tvarkos. Tai buvo tolygu tautos žlugimo pradžiai.

Taip buvo Spartoje, taip buvo Atėnuose ir taip pat

Roma. Tas pats procesas šimtmečius vyko mūsų germanų centre. Santuokos įstatymai ir gyventojų politiniai įsakymai to pakeisti negalėjo, nes tikroji priežastis buvo žydiško materializmo sukeltas vidinis irimas.

Galų gale, judaizmas visada sužlugdydavo tautas savo materialistinių idėjų pagalba.

Žmonės, kurie negali valdyti materializmo, neša mirties užuomazgas! Mes

Vokiečiai rado vaistą: Adolfas Hitleris mums jį padovanojo (germaniškojo idealizmo pasaulis, mokomas nacionalsocializmo, tai sunkumų prieš save pasaulis, tarnavimo ir kovos už žmones laisvėje ir garbėje pasaulis, pasaulis valstietiško karingo paprastumo. Iš įgytų žinių turime padaryti išvadą, kad tik tada mūsų tauta egzistuos amžinai, jei ji griežčiausiai laikysis savo kraujo dėsnių ir, jei reikia, tvirtins žiauriausia priemonė kovojant su žydų materializmu ir individualizmu.

Machine Translated by Google

Su šia kova mes atsiduriame nepertraukiamame kontraste su mus supančiam pasauliui. Puritonizmas, liberalizmas ir bolševizmas savo pagrindine struktūra yra žydiški. Šių idėjų apsėstos tautos turi būti žydiškos pagal savo tikslą, ty nepasotinamos aukso ir galios siekiu, kuris būtinai turi išaugti iki pasaulio viešpatavimo.

Čia prasideda lemtingoji fiurerio misija su savo vokiečių tauta.

Žydų idėjų pasaulis atsiskiria nuo gryno nacionalsocialistinio pasaulio su jo doktrina apie krauju pripildytą, taigi Dievo duotą tvarką.

mūsų žmonių gyvenimas. Šis karas turėjo vykti kaip mūšis tarp nacionalsocializmo, kaip germanų idealistinio požiūrio į gyvenimo būdą, ir žydų materialistinės nedvasios. Šis sprendimų amžius buvo parengtas šimtmečius trukusiame procese. Adolfas Hitleris yra didysis, kuris parengė savo žmones pasaulinei misijai.

Mūsų priešininkai, visų pirma pasaulio žydai, žino, kas tai yra.
Jie nebeslepia savo valios sunaikinti vokiečių tautą.

Machine Translated by Google

25.Ką daro mūsų priešininkai

Planuoji daryti su mumis?

Žydas Kaufmannas, kaip Amerikos atstovas, reikalauja:

Galų gale nėra kito sprendimo, tik vienintelis ir vienintelis: kad vokiečių tauta turi mirti ir amžiams išnykti iš šios žemės.

Brutalią žydų valią išnaikinti išreiškia vokiečių tautos naikinimo įsakymas. Kai kurie straipsniai iš jo:

3 straipsnis: Vokiečių kariuomenė bus suskirstyta į grupes, sutelkta griežtai demarkuotose srityse, o vyrai nedelsiant sterilizuojami.

4 straipsnis. Civiliai gyventojai – vyrai, moterys ir vaikai – skirstomi ir sterilizuojami pagal teritorines zonas.

Machine Translated by Google

Žemėlapyje pavaizduotas pasaulinės plutokratijos suplanuotas Vokietijos susiskaldymas ir jo paskirstymas kitoms valstybėms!

6 straipsnis: Vokietija padalijama, o jos teritorijos paskiriamos kitiems.

Machine Translated by Google

8 straipsnis: Vokietijos gyventojai yra priversti mokytis valstybės, kuriai jie priskirti, kalbos.

Vienas iš pirmaujančių Anglijos laikraščių „News Chronicle“ begėdiškai aiškina:

„Noriu – atvirai! – Vokietijoje išnaikinti kiekvieną gyvą būtybę – vyrą, moterį ir vaiką, gyvūnus, paukščius ir vabzdžius. Praktiškai nebeleisčiau augti nė žolės. Vokietiją reikia sulyginti su žeme ir padaryti atrodo blogiau nei Sachara!

Anglų žurnalas „Picture Post“ vienareikšmiškai reikalauja:

„Kad po šio karo būtų tikra taika, iš Vokietijos Europos žemėlapyje neturi likti nieko.

Jau 1936 metais Čerčilis pasakė Šiaurės Amerikos generolui
Mediena:

Vokietija tampa per stipri, ją reikia sunaikinti.

1942 m. gruodžio 8 d. naktį Churchillis per britų radiją transliavo tokį pranešimą: „1939 m. mes paskelbėme karą Vokietijai ne todėl, kad buvome užpulti, bet savo noru, mes buvome vieninteliai žmonės, išskyrus prancūzus, kurie įėjo į karą be užpuolimo. Žinojome, kad mūsų ir nacių interesai niekada negalės egzistuoti kartu. Vienas iš mūsų turi būti

sunaikinta." Churchillis savo kalboje 1943 m. rugsėjo 18 d.:

"Vokietiją turi išmokyti žiauri ir siaubinga patirtis, kaip Anglija kariauja. Mes norime būti jos mokytojai su bombomis ir ugnimi."

Bolševizmas tuo labiau nori visiško vokiečių tautos sunaikinimo. Visi lyderiai turi būti pašalinti (žr. Katynę ir Vinicą!), valstiečiai ir darbininkai turi būti deportuoti į Sibirą kaip
darbo vergai, Vokietija turi tapti bolševikų kolonija.

Machine Translated by Google

KĄ MES KOVOJAME

DĖL

26.Kodėl yra nacionalinis Socialistinis pasaulis Žiūrėti į vidų Privalomas pareigūnams

Nes tai atitinka vokišką prigimtį. Ji suteikia vokiečiui ir vokiečių tautai įstatymą gyventi pagal savo gyvenimo būdą ir taip vykdyti pasaulių Kūrėjo jiems iškeltą užduotį. Todėl ir kovojame už nacionalsocialistinę pasaulėžiūrą.

Pirmiausia reikia išsiaiškinti pasaulėžiūros terminą. Vėl ir vėl girdime: „Šis karas yra ideologinis karas“, ty kova mūšio laukuose yra tik matoma galingų dvasinių jėgų kovos, kurią vadiname pasaulėžiūra, išraiška.

Weltanschauung, visų pirma, suprantama pažodžiui, žvelgiant į pasaulį. Bet „žiūrėti“ vokiškai reiškia ne tik „matyti“, tai reiškia ir vidinį matymą, dvasinį matymą, tai reiškia mąstyti apie gyvenimo prasmę ir tikslą, apie vidinius dėsnius, pagal kuriuos vyksta individo ir žmonių gyvenimas. , tai

Machine Translated by Google

reiškia atpažinti esmines dvasines ir psichines jėgas, kurios turi formuojantį ir judantį poveikį.

Fiureris:

Iškilmingas apsisprendimo grįsti visus veiksmus tam tikra pradine samprata, taigi ir matoma tendencija, paskelbimas slypi jau žodyje „pasaulėžiūra. Toks požiūris gali būti teisingas arba klaidingas: tai yra išeities taškas teiginiams apie visus reiškinius ir procesus. gyvenimo dėsnis, taigi privalomas ir privalomas dėsnis kiekvienam veiksmui. Juo labiau toks požiūris sutampa su prigimtiniais organiška gyvybė, tuo jos sąmoningas taikymas bus naudingesnis žmonių gyvenimui.

(1933 m.

Niurnbergas)

Būtent dėl šios priežasties tarp tautos vadų turi būti aiškumas ir vienybė – tai ypač pasakytina apie karininkus kare – ir nepajudinama valia iki galo stengtis dėl šio aiškumo ir vienybės. Tai nėra pasaulėžiūros prigimtis leisti
kompromisai. Pasaulio pažiūrų kovoje turi būti nugalėtas kiekvienas, norintis nusileisti ar net pernelyg patogus atsidurti iki paskutinio aiškaus gydymo ir padaryti reikiamas išvadas savo gyvenimo būdui. Nesėkmė pirmaujančioje žmonių klasėje yra tai, kas atsitiko tiems žmonėms.
Ypač vokietis, turėdamas per didelį atvirumą viskam, kas svetima, tuomet rizikuoja nerasti kelio į save ir pasiduoti kitų šnabždesiams. Tačiau laikytis užsienio įstatymų reiškia tapti nelaisvu, o kraštutiniu atveju tai veda į pražūtį.

Vien tik nacionalsocialistinė pasaulėžiūra mums garantuoja rūšiai tinkamą gyvenimą. Tik tai garantuoja mūsų žmonių laisvę ir didybę. Todėl, ypač sunkiausios kovos metu,

Machine Translated by Google

reikia vėl ir vėl išaiškinti svarbiausias mūsų pasaulėžiūros savybes ir iš jos semtis jėgų tolimesnei kovai.

Mes, nacionalsocialistai, tikime dieviška pasaulio tvarka kaip a
prasminga tvarka, į kurią reikia įsilieti, kurią reikia išlaikyti kovojant ir kuriant. Iš šio tikėjimo atsirado tai, ką mes suvokiame kaip būdingą Šiaurės šalių žmonijos bruožą, kuris išreiškė išraišką midgardo mąstyme apie germanų tautas, taip pat kosminėje graikų idėjoje.

Mes tikime, kad rasės ir tautos taip pat yra šios dieviškosios kūrimo tvarkos narės ir kad jos turi savo specifinę užduotį šioje santvarkoje. Kuo aiškiau tauta atpažins savo užduotį, kuo švariau ir turtingiau ji išvystys būdingus gebėjimus, tuo didesnis jos indėlis užtikrins prasmingą visumos tvarką.

Mes tikime, kad žmogus, kaip save suvokianti dvasinė būtybė, gavo iš sferų Kūrėjo užduotį sukurti sau gyvybės formas ir gyvenimo užduotis, tai yra moralę, kuri reiškia kažką aukštesnio už pasitenkinimą žemiausiu gyvenimu. poreikiai.

Taigi, mes tikime užduotimi užauginti žmogų. Galų gale mūsų kova jai pasitarnauja, ir ji turi būti negailestinga prieš viską, kas prieštarauja šiai užduočiai, nes prasmingas teisingumo įvykdymas
ši užduotis priklauso nuo to, kad labiausiai išsivysčiusi, kūrybingiausia ir pajėgiausia rasė išlaiko lemiamą įtaką žemės tautų gyvybės sistemoms. Tačiau nepamirškime, kad gresia mūsų tautai ir germanizmui apskritai, kilusi grėsmė pirmapradei rasės tėvynei, kuri iki šiol buvo labiausiai vadinama: pirmykšte tėvyne ir vis dar labiausiai tekančiu šaltiniu. šiaurietiškas

Machine Translated by Google

Tikėjimas dieviška pasaulio tvarka ir žmogaus pažanga yra
mūsų pasaulėžiūros išraiška, bet dar ne pati ši pasaulėžiūra.
Mūsų tikėjimas yra galingiausias visų mūsų veiksmų variklis. Tačiau prie tikrai aiškaus ideologinio nusistatymo, taigi, galiausiai, į tikėjimo stiprinimą, pasiekiama tik tada, kai tikėjimas neprieštarauja pripažinimui, moksliniam įsitikinimui. Mes, germanai, turime būti tikri, kad mūsų tikėjimas, bandant jį įgyvendinti, pasirodo esąs tinkamas gyvenimui ir dera su organiniais egzistencijos dėsniais.

Jei pasaulis yra Dievo kūrinys – ir kieno jis turėtų būti kūrinys
kitaip - prigimtiniai dėsniai, pagal kuriuos transformuojasi ir vystosi visa mirtis ir tapsmas, turi būti dieviški dėsniai. Tačiau mums, žmonėms, šiuo dėsningumu ypač svarbūs dėsniai yra dėsniai, kurie formuoja mūsų paveldimą pasaulį ir aplinką. Todėl mums rasinės žinios yra aukščiausios žinios. Tačiau taip pat mokslinė, politinė ir ideologinė gamtos istorijos ir gyvosios gamtos mokslų priežiūra yra mūsų prioritetas. Visa kita turi būti pagrįsta tuo. Jei tada gyvenimas, rasė, darbas, gamta ir tėvynė mums yra aukštos ir aukščiausios vertybės, tai ne dėl savivalės, o dėl to, kad per visa tai kelias į Dievą, į gyvenimo prasmę, į gyvenimišką tvarką. , moralė ir tikėjimas veda.

Gidas mums atnešė biologinių gyvybės dėsnių, kraujo vertės ir reikšmės žinių.

Jo mokymas sako:

• kad žmonija priklauso skirtingoms rasėms.

• kad kiekviena tauta gali gyventi tik pagal su krauju susijusius įstatymus.

• kad mūsų žmonės yra kraujo bendruomenė, kurioje daugiausia
Šiaurės kraujas.

Machine Translated by Google

• Kad todėl mūsų žmonės turi gyventi pagal galiojančius įstatymus
šiaurietiško kraujo.

• Kad pasaulio istorija, be kovos dėl gyvenamojo ploto, reprezentuoja rasinės
pasaulėžiūros įtampą.

Fiureris:

„Aš ištariu tai pranašiškai, kaip žinios apie žemės orbitą aplink saulę paskatino
revoliucinį bendro požiūrio į pasaulį pertvarkymą, taip ir kraujo ir rasės doktrina.

Nacionalsocialistinis judėjimas sukels revoliuciją
žinios, taigi ir žmogaus praeities bei ateities istorijos paveikslas“.

(Reichstagas, 30

1937 m. sausio mėn.)

Mūsų pasaulėžiūros centre yra kraujo mintis arba rasės mintis. Pagal tai kraujas
yra judanti jėga tiek individo, tiek žmonių gyvenime.

Mąstyti šią mintį iki galo reiškia: pasiekti visišką mąstymo pertvarkymą, naują, bet
tik apie pastarųjų amžių mąstymą, kuris sukėlė didelį pavojų mūsų šiaurietiškam
kraujui su visų krikščionių lygybės dogma ir liberalistine doktrina. lygybė viso to,
kas turi žmogaus veidą ir sukelia rasinį chaosą. Tiesą sakant, šis mąstymas reiškia
ne ką kitą, kaip šiuolaikinių paveldimumo ir rasės studijų žinias – vėl imtis to, kas
mums buvo savaime aišku. Germanų protėviai kaip tikėjimo, įstatymo ir gyvenimo
tvarkos vienybė, kol jie dar nebuvo paveikti svetimų mąstymo būdų ir kaip laisvi
valstiečiai labai išaugintomis lytimis.

Machine Translated by Google

Iš pripažinimo ir tikėjimo tuomet turi atsirasti vertybės ir veiksmai, pagal kuriuos pasaulėžiūra kaip privalomas vidinis dėsnis tampa atpažįstamas net kartais išorėje. Juk kiekvienai pasaulėžiūrai pirmajame akies voke būdinga ta, kuri vertybių eilėje užima aukščiausią vietą.

Pirmasis prioritetas – mūsų žmonių ir jų paveldo išsaugojimas ir propagavimas. Mūsų gyvenimas ir kovos yra skirti šiai užduočiai.

Fiureris:

„Tačiau man ir visiems tikriems nacionalsocialistams yra tik vienas doktrina:

žmonės ir tėvynė!

Iš kraujo idėjos nacionalsocializmas mato žmones ne tik kaip likimo bendruomenę, bet visų pirma kaip kraujo bendruomenę, kurią vienija bendras šiaurietiškas kraujas. Žmonės yra viskas, kas dominuoja, yra visų veiksmų atskaitos taškas, yra paskutinis ir aukščiausias kiekvieno pasiekimo vertybinis standartas.

„Bendras gėris yra aukščiau už savanaudiškumą“. Žmogus, kad ir kokį darbą dirbtų, visomis savo mintimis ir veiksmais tarnauja žmonėms.

Ego turi atsistatydinti mūsų naudai. Tik atlikdami ir pasiaukodami dėl mūsų, dėl krauju surištos tautinės bendruomenės, galima užtikrinti žmonių, taigi ir individo, egzistavimą. „Vienas už visus ir visi už vieną“. The

Fiureris:

„Nacionalsocializmas neturi nei individe, nei žmonijoje jos svarstymų, pareiškimų ir sprendimų išeities taškas. Ji sąmoningai persikelia į viso savo mąstymo centrą: žmones.

Taigi nacionalsocializmas yra liaudiška pasaulėžiūra. Viskas, kiekvienas žmonių bendražygis, kiekviena šeima ir klanas, kiekviena visuomenė

Machine Translated by Google

institucija – partija, vermachtas, valstybė, administracija, ekonomika, menas ir mokslas, turi tarnauti žmonių klestėjimui ir jų amžinai kovai. Bet tai įmanoma tobulai tik tada, kai kiekvienas tautos narys yra pastatytas ten, kur jis gali pasiekti aukščiausią už žmones, už tautą pagal savo nusiteikimą ir norą siekti, tai yra tikrame socialiste. žmonių tvarka su aukšta darbo etika.

Šis nacionalinės ir socialistinės minties derinys davė partijai pavadinimą ir verčia kalbėti apie nacionalsocialistinę pasaulėžiūrą.

Fiureris:

„Didieji žmonijos kultūriniai pasiekimai visada buvo aukščiausi žmonių, rasės bendruomeninio gyvenimo pasiekimai, todėl jie savo atsiradimu ir įvaizdžiu yra bendruomenės sielos ir idealų išraiška.

Taigi nacionalsocializmas išpažįsta idealistinį požiūrį į gyvenimą, kuris yra mūsų kraujyje ir visada buvo mūsų protėvių germanų skiriamasis ženklas. Tačiau tai darydamas jis įveikė ir individualistines materialistines liberalizmo ir marksizmo idėjas.

Atsiduodami kraujo bendruomenės idėjai ir įkūrus socialistinę bendruomenę, vokiečiai tapo tauta.

Bet kam mes matome asmenį kaip tarnaujantį tautinės bendruomenės narį, tai nereiškia, kad jis yra įtrauktas į mases. Tikra tautinė bendruomenė negali išaugti iš masės, o tik iš stiprių asmenybių. Sveikam miškui reikia stiprių medžių! Todėl nacionalsocializmas stipriai pabrėžia asmenybės vertę, tačiau tai nereiškia individo, atitrūkusio nuo visų ryšių, vertės dėl savęs, nes iš tikrųjų tokio dalyko nėra. Ji egzistuoja tik kaip bekraujė minties konstrukcija ir prieštarauja gyvenimo dėsniams, pagal kuriuos

Machine Translated by Google

žmogus gimsta į natūraliai išaugusias šeimos, klano ir žmonių luomus.

Nacionalsocializmas nori visapusiškai išsivysčiusios, turinčios kraują, stiprios valios, tvirto charakterio asmenybės, galinčios pasiekti aukščiausius rezultatus žmonėms. Šio tipo žmonių kūrimo priemonė yra auklėjimas nacionalsocialistinės pasaulėžiūros dvasia. Tam būtina sąlyga yra ta, kad mūsų kraujas turi būti švarus ir išvystytas iki aukštesnio lygio veisimo būdu.

Fiureris:

„Mums tenka didžiulė užduotis vis labiau gilinti tikrąją tautinės bendruomenės dvasią ir vis aiškiau išryškinti asmenybės vertybę“ Vertiname darbą kaip pareigą atlikti visai tautai.

„Darbas yra ne tik materialinės vertės kūrimo priemonė, bet ir tautinės bendruomenės išsaugojimas, o kartu yra būtina asmenybės ugdymo sąlyga. Kiekvienas žmogus spektaklių konkurse turi įrodyti, kurią profesinio ar politinio gyvenimo vietą jis pašauktas užimti“.

Fiureris:

„Pagal nacionalsocializmą aš nesuprantu nieko kito, kaip tik tai, kad bendruomenės išsaugojimui kiekvienoje mūsų gyvenimo vietoje naudojami išskirtinai ir autoritariniai aukščiausi sugebėjimai.

„Ši laimėjimų atranka, atsirandanti dėl bendros pasiekimų konkurencijos, iš esmės skiriasi nuo liberalistinio laisvo jėgų žaidimo, nes pripažįsta tik individualius pasiekimus tiek, kiek jie kartu tarnauja tautinės bendruomenės stiprinimui. Fiureris:

Machine Translated by Google

„Viena vertus, laisvai jėgų žaidimui reikia suteikti kuo platesnę laisvę, tačiau, kita vertus, pabrėžti, kad šis jėgų žaidimas turi likti žmonėms suteiktos tikslo bendruomenės, kurią vadiname žmonėmis ir tautine bendruomene, rėmuose. .

Kovą vertiname kaip nenuginčijamą gyvenimo dėsnį, nes tik amžinoje kovoje, visų atrankos prielaidoje, auga asmenybės ir kietos tautos. Tik kovoje gimsta dideli dalykai.

Kovojantis vokietis kuria savo gyvenimą! Kova lydi visą jo egzistenciją: kova su savimi, kova su likimu, kova su priešiška aplinka. Jis įveikia likimą sunkioje kovoje ir kovoja už save ir savo žmones, kad pasiektų esminę ir Dievo trokštamą gyvenimo formą. Kova yra dieviškasis dėsnis vokiečių žmogui formuoti ir auklėti iki kietumo.

Dėl šios priežasties jis atmeta iki šiol dėstomą nuolankaus atsidavimo likimui principą.

Kova ir sunkumai yra vienas pagrindinių nacionalsocializmo elementų. Todėl tai yra stipraus, karingo žmogaus pasaulėžiūra. Nacionalsocializmas kyla iš tikro karo. „Tai yra karinga pagrindinė savybė – karinė pasaulėžiūra“, – pasiaukojantis kario įsipareigojimas yra labiausiai matomas socializmas.
Kareivis yra pirmasis Reicho socialistas. Kareivis, o čia vėl karininkas, nacionalsocializmą savo širdyse turi
priimti su ypatingu pasirengimu.

Dėl šio karingo požiūrio nacionalsocializmas bjaurisi moterišku geru gyvenimu; tai mirtinas egoizmo ir materializmo priešas, vedantis į ištvirkimą; tai reikalauja: Paprastumo ir tiesumo gyvenimo kelyje. Stiprus ir tikras valstietis ir kareivis kietas turi išpildyti kiekvieną vokietį,
ar jis tarnauja savo žmonėms mieste ar kaime, su ginklu ar prie darbo stalo.

Machine Translated by Google

Šalia kovos – pasididžiavimas: pasididžiavimas tradiciniu būdu, pasididžiavimas pasirodymu, pasididžiavimas pergale po kovos. Pareigūnas klusniai atlieka savo pareigą, bet kaip išdidus ir laisvas žmogus. Taigi jis taip pat stovi prieš savo Dievą: tiesiai, prašydamas stiprybės ir galios, kad galėtų stovėti garbingai.

Šiame požiūryje glūdi germanų rasės, kurią karininkas turi ryškiausiai atstovauti, pagrindai. Pagrįstas pasididžiavimas, kilnus nusiteikimas ir aristokratiškumas apibūdina jo rūšį.

Mes išpažįstame garbę ir lojalumą, kurie abu yra neatsiejamai susiję. Garbės samprata yra germanų egzistencijos centras.
Mūsų protėvių gyvenimas sukosi apie garbę ir šlovę, laisvę, drąsą ir pasididžiavimą. Jų gyvenimas visada buvo tyras ir puikus tol, kol garbė buvo viršesnė.

„Germaniškoji Europa pasauliui padovanojo patį ryškiausią žmonijos idealą: charakterio vertės doktriną kaip visos moralės pagrindą, himną aukščiausioms Šiaurės būtybės vertybėms, sąžinės ir garbės laisvės idėją. .

(Alfredas Rosenbergas, „Dvidešimtojo amžiaus mitas“.) Pastaraisiais šimtmečiais aukštą garbės sampratą smarkiai pablogino nuolankumo ir žmogiškumo idėjos. Fiureris vėl padarė garbę viso Vokietijos gyvenimo atskaitos tašku.

Garbė – tai vidinis įstatymas, sąžinė, kuri diktuoja visus mūsų veiksmus ir požiūrį į tautinę bendruomenę. Jis niekada nesusijęs su savimi, o tikrąją interpretaciją randa „Aš“ santykyje su bendruomene. Vokiečių-vokiečių garbės samprata leidžia ego atsitraukti į antrą planą žmonių garbės labui. Mūsų nacionalsocialistinė pasaulėžiūra su gyvybės ir kraujo dėsniais remiasi į garbę, iš garbės vystosi socialistinė savanoriškos žmonių tarnybos idėja ir siekis siekti grynumo bei aukštesnio mūsų kraujo vystymosi.

Machine Translated by Google

Karininko garbė yra jo tautos ir garbės garbė
tautos yra karininko garbė.

Bet tas, kurio kūne yra garbė, niekada neapleis savo draugo, savo žmonių ar net savo vadovo.

Taigi iš garbės kyla ištikimybė.

Daug dalykų šioje žemėje galima atleisti, bet vieno – niekada: neištikimybė, ištikimybė, kurią prisiekėme fiureriui, turi būti tokia pat šventa kaip ištikimybė germanų tautai, jo žinios apie savo rūšį, kaip ištikimybė fiureriui. kraujas, mūsų protėviams ir anūkams, ištikimybė savo klanui, ištikimybė savo bendražygiui ir ištikimybė nekintamiems padorumo, švaros ir riteriškumo dėsniams. Aukštoje garbės ir lojalumo sampratoje aukštuomenė parodo save kaip vokišką žmogų.

Mes išpažįstame paklusnumą, kuris besąlygiškai kyla iš aukščiausios savanorystės, iš tarnystės mūsų pasaulėžiūrai, kuri pasirengusi aukotis bet kokią auką.

Laisvė stovi ir griūna su garbe; Germanų laisvės nereikia painioti su liberalistine laisvės samprata, kuri išsigimsta į egomanišką palaidumą. Tai vidinė laisvė, sąžinės laisvė, sielos laisvė, visapusiško asmenybės tobulėjimo bendruomenės labui laisvė.

„Mes save vadiname laisvais, kai galime vykdyti savo įsakymus
savo būtį, kurios mes nesukūrėme, bet paveldėjome iš kitų, būtent iš savo tėvų. Taigi žmonės jaučiasi laisvi formuoti savo politinę aplinką, kultūrą, pamaldumą pagal savo rasinę prigimtį ir visapusiškai išnaudodami savo paveldimas galias ir gebėjimus. Todėl kuo didesnis žmonių laisvės troškimas, tuo labiau ji turi patvirtinti savo paveldimų ryšių žinojimą, nes tik tada, kai ji įsiklausys ir su didžiausiu dėmesiu seka savo paveldėtus potraukius,

Machine Translated by Google

lenkitės ne svetimoms etninėms ir rasinėms įtakoms, o tik jos kraujo balsui, protui ir jausmui.

(Stenge1 -V. Rutkowskis: Iš visagalybės ir gyvenimo tvarka.)

Savo noru kryžiuočiai seka savo lyderiu, visada nešami valios ginti savo kraujo bendruomenės, savo žmonių, garbę ir laisvę. Galimybė kovoti už savo tautos laisvę ir atiduoti gyvybę yra didžiausia jo garbė. "Geriau miręs nei vergas!" Iš kovos už tautos garbę ir laisvę auga lyderio-draugystės santykis, germanų ištikimybė ir paklusnumas; laisvas tik tas, kuris iš savo sielos kilnumo kovoja už savo tautą ištikimai ištikimai išrinktajam vadovui.

Tik laisvuose žmonėse jis pats yra laisvas ir laimingas.

Ir taip reikia suprasti vokiečio karinę tarnybą. Tai neturi nieko bendra su pilietinių teisių atstatymu, tai yra savanoriška tarnyba tautos garbei ir laisvei. Ši valios laisvė yra didžiulė šiaurietiškos sielos kūrybinė jėga, kuri formuoja ir individą, ir tauta. Šiaurietiškas lyderystės ir ištikimybės principas yra įsišaknijęs šiame kilniame proto kilnyje.

„Garbė ir laisvė nustūmė žmones į tolį ir nepriklausomybę, į šalis, kuriose buvo vietos valdovams, arba privertė juos kovoti už nepriklausomybę savo ūkiuose ir pilyse iki paskutinio žmogaus. (Alfredas Rosenbergas, „Dvidešimtojo amžiaus mitas“.)

Ištikimybė, garbė ir paklusnumas kartu lemia lyderystės ir ištikimybės santykį, kuris ypač būdingas germanų žmogui ir kuris visada buvo ypač brangus svetimoms jėgoms, kurios siekė

Machine Translated by Google

įgyti įtakos mūsų regione, bet kuri, jei tik galėjo atsiskleisti, visada leido mūsų žmonėms pasiekti didžiausių laimėjimų.

Neišardomos lyderių ir pasekėjų bendruomenės pamatas yra bendras idealas, bendra kova, tas pats tikėjimas didele idėja ir jos galia: vieningas požiūris į pasaulį, tas pats tikėjimas žmonėmis ir jų misija.

Tikslo ir tikėjimo bendrumas lemia stipriausių valios jėgų susitelkimą, kurios skatina pasekėjus veikti ištikimai solidariai su fiureriu.

Lyderis yra tas, kuris gali formuoti ir auklėti žmones, pripildantis juos savo sielos tikėjimo galia ir kartu su savo pavyzdžiu neša į didžiausius darbus. Lyderis, o tai visų pirma pasakytina apie karininką, savo pavyzdžiu, savo asmenybės galia ir tikėjimu lyderiu ir žmonėmis bei pačios pasaulėžiūros galia turi surišti savo pasekėjus, atvesti juos į savanorišką pavaldumą, paskatinti juos atsakingai dalyvauti siekiant didelio tikslo ir paskutinio Įkvėpimo įsipareigojimo.

Vadovo valia turi tapti pasekėjų tikėjimu. Tai
tikėjimas veda į aukščiausią lyderio ir žmogaus dvasinių galių išsivystymą.

Vokiečių-vokiečių lyderystė remiasi atsakomybės principu, kuris priklauso nuo charakterio, valios ir sugebėjimų.

Fiureris:

„Kas nori būti lyderiu, neša didžiausią ir sunkiausią
atsakomybė su aukščiausia, nevaržoma valdžia“. Žvelgiant į asmenybės ir pasiekimų vertybes, nacionalsocializmas reikalauja fiurerio ir pasekėjo principo įgyvendinimo per visą Vokietijos gyvenimą.

Fiureris:

Machine Translated by Google

„Geriausia konstitucija ir valdymo forma yra ta, kuri neabejotinai priverčia geriausius nacionalinės bendruomenės protus įgyti svarbos ir įtakos. („Mein Kampf“)

Karinė nacionalsocializmo pusė ryškiausiai išreikšta fiurerprinzipe.

Aukščiausias germanų lyderystės pavyzdys yra mūsų fiureris.

Iš aukštų žmonių sielos vertybių suvokimo ir tikėjimo savo bei savo liaudies misija fiureris įgavo jėgų per nacionalsocializmą formuoti iš vidaus draskomą ir ideologiškai susiskaldžiusią tautą į didelę vienybę, į galingą seką. Jo pavyzdys, jo darbai ir nacionalsocialistinė ideologija padarė fiurerį ir vokiečių tautą neatskiriama vienybe.

Fiurerio pavyzdys daro kiekvieną vokiečių karininką tikinčiu nacionalsocialistu ir, atmetus savo ego, geriausiu žmonių ir Reicho tarnu.

Nacionalsocializmas apeliuoja ne į intelektą, į protą, kaip tiki liberalizmas ir marksizmas, bet apeliuoja į sielos ir charakterio vertybes. Tai pažadina šiaurietį
kraujo jėgų, kurios būdingos kiekvienam vokiečių žmogui, bet kurios dar negalėjo iki galo išsivystyti dėl pašalinių idėjų jėgų įtakos.

Įtikinamai ir jaudinančiai fiurerio, kaip šios didžiulės nacionalsocializmo idėjos kūrėjo, asmenybei pavyko pažadinti visas šias jėgas ir perduoti jas visai vokiečių tautai per unikalią liaudies revoliuciją, apėmusią viską, kas yra germaniško kraujo. Tokiu būdu buvo pažadintos sielos jėgos ir energijos, kurios leido vokiečių tautai iš herojiško požiūrio į gyvenimą pasiekti aukščiausių laimėjimų.

Vokiečiai po tūkstančius metų trukusios kovos sugrįžo į save. Jis pradeda suprasti savo gyvenimo teisėtumą.

Machine Translated by Google

Germanizmas, didžiojo karaliaus idėjų pasaulis, nacionalsocializmas yra vystymosi linija. Nacionalsocialistinės revoliucijos metu vokiečių tautos kova su svetimais idėjų pasauliais įgyja istorinį užbaigimą.

Jei atseksime savo istoriją iki seniausių germanų priešistorinių laikų, galime pastebėti šias germanų žmogaus gyvenimo apraiškas:

• jo tiesus, išdidus ir sąmoningas būdas, kilnus nusiteikimas ir karinga gimnastika, kuri pasireiškia kariniu kietumu ir ryžtu bei kovinga drąsa, aukšta garbės ir laisvės samprata, ištikimybė ir paklusnumas, vadovavimas

• aukštas jo bendruomeniškumo jausmas (šeima, klanas, žmonės) ir noras aukotis dėl šių kraujo bendruomenių, jo idealizmas.

• jo valstietiškas tikras, stiprus, paprastas ir aiškus būdas, jo prisirišimas prie dirvožemio, jo meilė vietai.

• Didelė valia kurti ir formuoti padarė jį Vakarų kultūrų ir valstybių įkūrėju, taigi nuo senovės iki šių dienų tautų sambūvį reguliuojančiu ir lemiančiu veiksniu.

• jo gilus religingumas

Tai yra nacionalsocializmo pagrindas. Jame išpažįstamos aukštosios germaniškos žmonijos vertybės, todėl reikia aiškiai pabrėžti, kad mūsų požiūrio idealizmas neturi nieko bendra su entuziazmu ir fantazija. Nacionalsocializmas yra doktrina

Machine Translated by Google

krauju surišta tautinė bendruomenė ir Tarnavimas žmonėms kaip aukščiausias moralės įstatymas kiekvienam vokiečiui. Jis yra kraujo ir garbės doktrina. Pagrindinis nacionalsocializmo mokymo komponentas yra nacionalinio našumo poreikis
bendruomenė ir sunkumai prieš save.

Su šiuo idealistiniu pamatiniu požiūriu nacionalsocializmas nesuderinamai prieštarauja materializmo pasaulėžiūrai, kurią palaiko žydai ir jų vasalinės tautos.

Šis karas yra negailestinga šių dviejų idėjų pasaulių kova.

„Nacionalsocializmas politikos tikrovėje suvokia tai, ką tikinčia širdimi ir drąsia dvasia matome kaip būtiną ir teisingą.

Tai mūsų žmonių likimo doktrina, tai paveldėto pasaulio ir aplinkos valdymas. Tai kraujo ir garbės mitas. Jis vėl nukreipia mūsų akis į esminius kraujo ir dirvožemio įvykius. Jis vėl nukreipia mūsų mintis, įsitikinimus ir veiksmus į amžinąją pasaulio tvarką mumyse ir aplinkiniame pasaulyje.

mus. Jis suteikia mums pasitikėjimą ir galimybę pagarbiai ir pripažįstant įsiskverbti į visagalybės teisėtumą ir pagal jos dėsnius sulyginti mūsų, žmonių, nustatytą ir formuojamą tvarką, kad ji taptų natūrali ir tinkama gyvenimui. Nes tik tada mūsų žmonių ateitis yra saugi, aiški ir neabejotina“.

(Stenge1 - V. Rutkowskis: Visagalybės ir
gyvenimo tvarka.)

Machine Translated by Google

Mano

valia, kad mūsų įsipareigojimas būtų

jūsų, kad tikėtumėte! Mano tikėjimas yra

kaip

ir tu viskas pasaulyje! Bet

aukščiausia, ką Dievas man davė šiame

pasaulyje, yra mano žmonės! Jame ilsisi

mano tikėjimas, jam tarnauju savo valia

ir atiduodu savo gyvybę

Adolfas Hitleris

Machine Translated by Google

„Kas nori gyventi, todėl kovoja, o kas nenori kovoti šiame amžinos kovos pasaulyje, nenusipelno gyvenimo“ (Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

Vokiečių kareivio kova yra dėl savo tautos garbės ir laisvės.

Machine Translated by Google

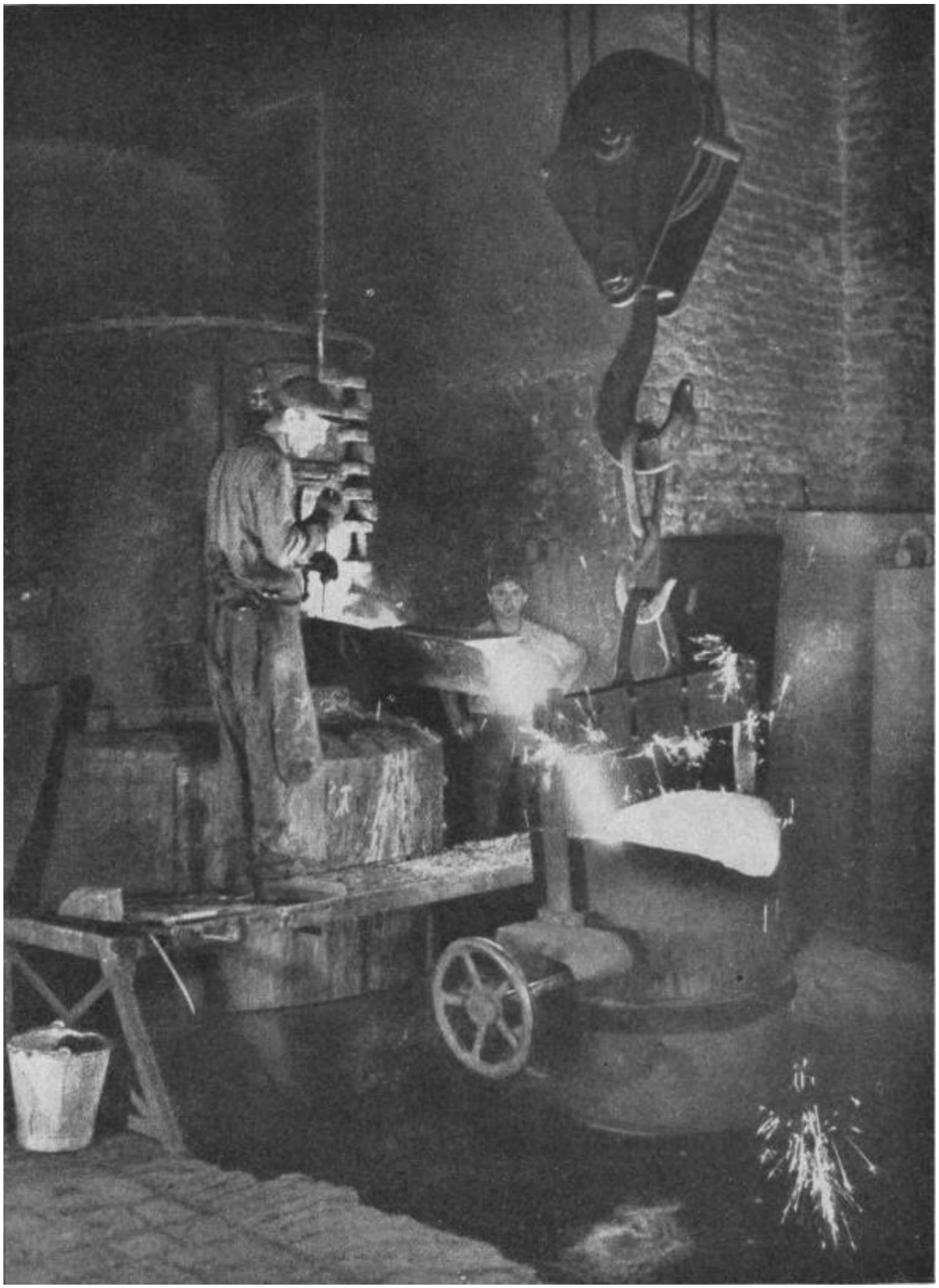

„Tikrasis socializmas yra sunkiausio pareigos vykdymo doktrina“

(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

Kareivis yra pirmasis Reicho socialistas!

Machine Translated by Google

„Tautų didybė visada buvo jų didžiųjų žmonių bendrų vertybių rezultatas. (Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

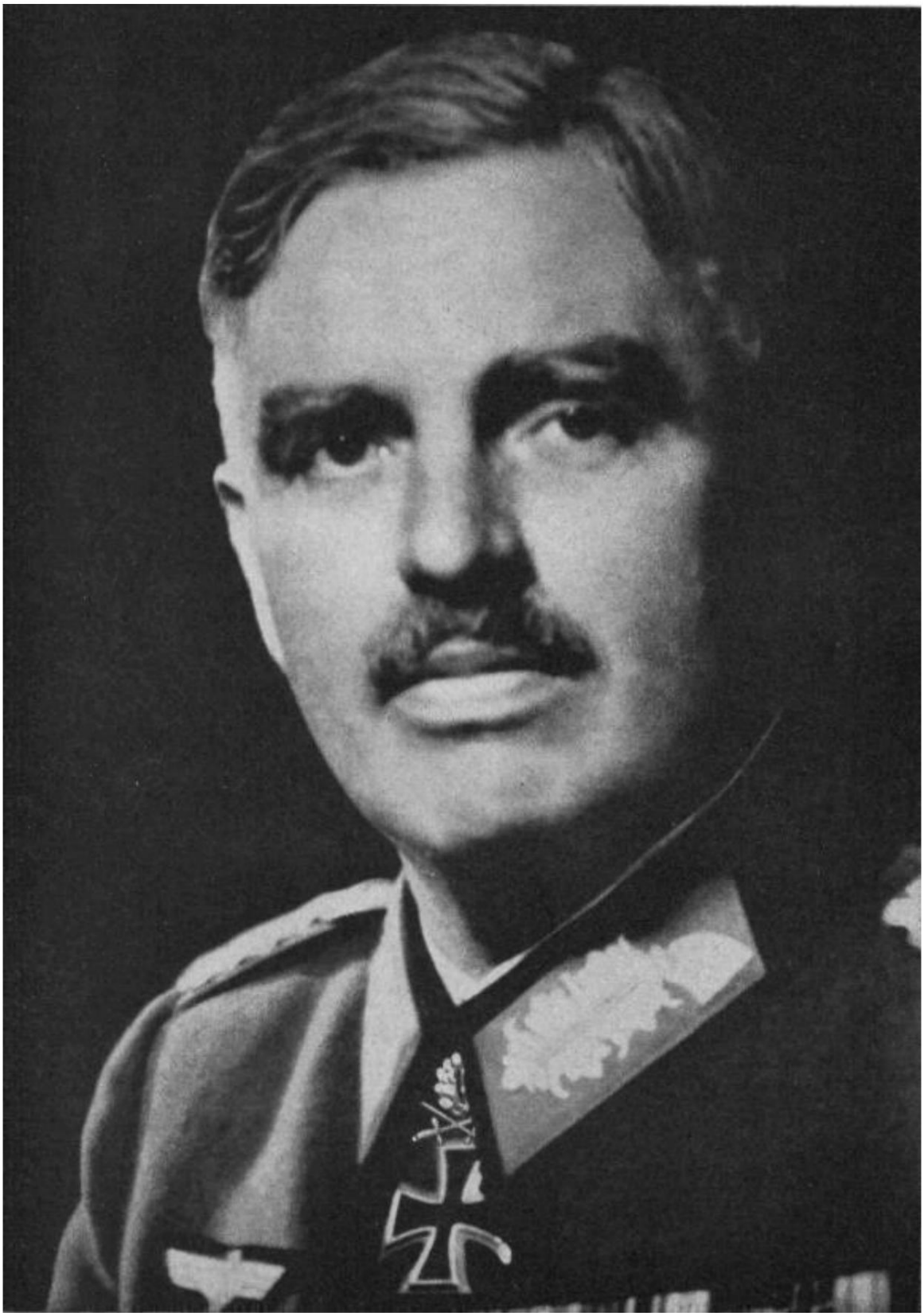

Asmenybė ir pasirodymas lemia vietą tautoje.

Machine Translated by Google

27.Kodėl Nacionalinis Socialistinė pasaulėžiūra įpareigoti mus į Kraujo ir dirvožemio dėsnį?

Mes kovojame už savo moteris ir vaikus, taigi už mūsų žmonių amžinąjį gyvenimą ne tik dabartinėje didžiojoje kovoje, bet visada ir visur. Todėl turime siekti mūsų žmonių gyvenimo tvarkos, kuri užtikrintų jų amžinąjį gyvenimą iš vidaus. Bet tai gali būti tik tvarka, kuri saugo ir skatina gerą ir vertingą kraują, bet slopina ir naikina prastesnį ir svetimą kraują, tvarka, kuri verčia žmonių klanus augti tėvynės dirvoje.

Didžiausias turtas ir brangiausias lobis, apie kurį mūsų žmonės, yra veiksmingų klanų, klanų, gavusių gryną kraują ir iš kurių buvo įpareigota protėvių atžvilgiu, visada aprūpinti mums pakankamai vaikų ir anūkų. , tęsti tai, ką pradėjo protėviai. Mūsų gamyklose galima pagaminti be galo daug mašinų, ginklų, tankų, povandeninių laivų ir lėktuvų; bet žmonės, kurie sugeba teisingai pritaikyti šias patrankas ir tankus, kad jais protingai naudotųsi, gali būti sukurti tik iš gero kraujo klanų ir gali būti sukurti. Lygiai taip pat mūsų intelektualiniai ir kultūriniai pasiekimai, apskritai mūsų žmonėms būdinga moralė, gali būti tik tos pačios jėgos, kurios prieš jų kūrybos nešėjus.

buvo.

Ką dabar padarėme, kad išsaugotume savo žmonėms šį brangiausią lobį – jų gerą kraują? Prieš nacionalsocialistų Weltanschauung „pertvarkant mūsų mąstymą“, mes -
kaip ir dauguma kitų Europos tautų – buvo tokie nerūpestingi mūsų

Machine Translated by Google

tvarkymas, kad išmintingiesiems jau pasirodė grėsminga nacionalinės mirties šmėkla. Ir labai didelis pesimistas jau pranašavo „Vakarų žlugimą“ kaip tariamai būtiną nuolat besikartojančio istorinio dėsnio eigą. Bet mes tikime savo žmonių amžinybe; iš gyvenimo ir istorijos dėsnių žinome, kad tautos neišnyksta, o „gimsta“.

Žuvo didelės ir svarbios kultūros tautos. Galutinė šio nuosmukio priežastis buvo kraujo problemų nepaisymas. Visų pirma, visada buvo trys pavojai, kurie nebuvo pakankamai pripažinti ir su kuriais buvo kovojama: gimstamumo mažėjimas, kontraatranka ir rasinis maišymasis.

Iš šios patirties sužinojome, kad Nacionalinis
Socialistinė pasaulėžiūra įpareigoja mus laikytis gyvenimo tvarkos, kuri valdo šiuos pavojus:

• Vokietija turi vėl tapti Kinderlandu. Visų pirma, po ginklo pergalės turi sekti vaiko pergalė. Vaiko valia turi būti skatinama iš naujo, ypač gero kraujo šeimose; nes dažnai jie buvo tyliai tiesūs, tie, kurie pradėjo sąmoningai ribodami vaikų skaičių. Turime vėl priprasti prie to, kad keturių, šešerių ir daugiau vaikų yra savaime suprantamas dalykas, ypač valdančiosios klasės šeimose, ypač po to, kai šiame kare vėl buvo nutraukta daugybė mūsų geriausių kraujo linijų. herojiška paskutinio gyvo palikuonio mirtis per amžius. Galingi ir lyderiaujantys talentingi žmonės, kurie nebegali gimti iš šių klanų, turi atiduoti ir kitus mūsų žmonėms.

Du milijonai žuvusiųjų pasauliniame kare buvo skirti vokiečių tautai – tai karti auka. Tačiau didesnis buvo kraujo netekimas, kuris 1919–1933 m., laikantis materialistinio požiūrio, paskatino savavališką gimstamumo kontrolę:

Machine Translated by Google

1905 metais Vokietijoje, kurioje gyveno 58,6 mln., gimė 2 010 600 vaikų. 1932 metais iš 64,9 milijono vaikų buvo tik 978 160! Tai reiškia apie 12 mln

žmonės! Kiekvienas vokietis žino, kaip įvertinti, ką Vokietijos žmonėms reiškia tai, kad šiandien nėra 12 milijonų žmonių. Nepaisant didelių ligšiolinių mūsų gyventojų politikos sėkmių (pavyzdžiui, 1934–1940 m. Senajame Reiche gimė 2,7 mln. daugiau vaikų, nei būtų galima tikėtis 1932–1933 m. sąlygomis), turime pareigą. plėsti visas priemones, tinkamas ugdyti valią būti vaiku. Statistika mums pateikia to įrodymų. Bet visos šios priemonės – nuo paskolų santuokai ir šeimos naštų suvienodinimo iki Garbės kryžiaus įteikimo vokietei motinai – yra tik kelrodžiai, kuriais valstybė gali nurodyti kelią; keliais turime eiti patys ir savo noru. Klausimas, kaip bendrauti su vaiku, pirmiausia yra požiūrio klausimas, o požiūrį įtakoti gali tik išsilavinimas. Todėl susiduriame su

vienas iš svarbiausių mūsų ugdymo uždavinių, todėl reikia nepamiršti, kad bet kokia ugdymo užduotis, kuria siekiama pakeisti viso žmogaus vidinį požiūrį, bus išspręsta tik tada, kai žmonių vadovybė parodys geriausią pavyzdį ir parodys reikiamą požiūrį.

Be priemonių, užtikrinančių mūsų žmonių gyvybę pagal jų skaičių, tie, kurie palaiko ir galbūt gerina mūsų žmonių gyvenimą jų gerumu, turi užtikrinti, kad mūsų tautos organizme vykstantys biologiniai procesai paskatintų atranką ir gero kraujo konsolidacija, o ne kontraselekcija. Tačiau taikant tokius įstatymus kaip paveldimų palikuonių prevencijos įstatymas arba santuokinės kaltės įstatymas, užkertamas kelias tik pačiai didžiausiai žalai šiuose santykiuose. Čia vėlgi lemiamas veiksnys yra pačių žmonių požiūris, ypač atsakomybės renkantis žmoną jausmas. Vienintelis teisingas vyro pasirinkimas

Machine Translated by Google

galimybė neleisti nukristi aukštai išauginto klano turto vertei. „Taip, aš norėjau, kad žemė drebėtų nuo traukulių, kai poruojasi šventasis ir žąsis“, – sako Nietzsche savo „Zaratustroje“.

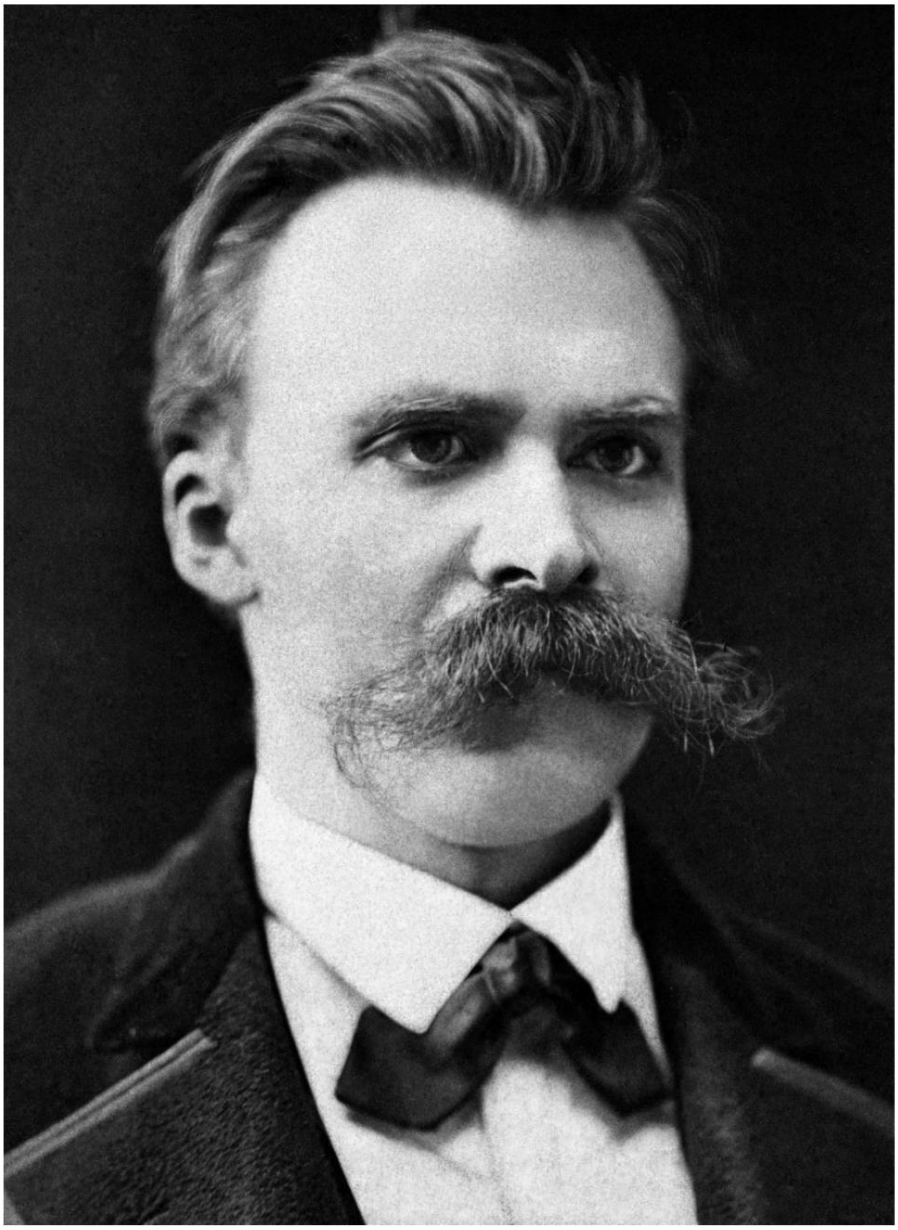

O paprastas statybininkas sako savo sūnui: „Berniuk, atmerk akis, santuoka – tai ne arklio pirkimas! Vėl ir vėl geras kraujas turi rasti gerą kraują prie gero kraujo, o per vaikų gausą turi ne tik išlaikyti savo atsargas, bet ir didinti.Asociali išplėstinė šeima nėra didelė šeima, kurioje daug

Machine Translated by Google

vaikai; jei nebus sustabdytas nevaržomas šio prastesnio kraujo dauginimasis ir, atvirkščiai, ne visi paveldimi sveiki žmonės, ypač gabiausių lyčių atstovai, išpažins šeimos vertybes ir vaikų turtus, tada nebus įmanoma išvengti išnykimo pavojaus kontraselekcija net tarp mūsų žmonių.

Turime išlaikyti savo tautą gryną savo rasine medžiaga, ty neleisti svetimoms rasėms peržengti mūsų gero kraujo ar net leisti svetimiems pavyzdžiams įsigalioti mūsų tautoje. „Kas tau nepriklauso, tu turi vengti; kas tave labiausiai trikdo, tu neturi kentėti. (Gėtė)

Žmonėms būdingos ne tik rasės, sudarančios jos kūną, nes jos ypatingą veidą lemia bendra istorija, kartu įveikti pavojai, bendra kalba, buveinės pobūdis ir t. t. lemiamas veiksnys yra rasiniai pagrindai. Visų pirma būtina aiškiai atpažinti, kuri rasė turėjo lemiamos įtakos visai žmonių moralei.

Iš germanų žemės grobimo istorijos ir vėlesnės Vokietijos gyventojų istorijos žinome, kad visose vokiečių gentyse yra kraujo komponentas, kuris taip sujungia visas kitas, kurios taip pat priklauso tobulai vokiečių būties išraiškai. kraujo bendruomenė. Tai šiaurietiškas kraujas. Visuose Vokietijos regionuose, taip, kiekviename Vokietijoje, šis šiaurietiško kraujo paveldas turi daugiau ar mažiau didelę dalį, ne visada galima suprasti iš išorinių rasinių savybių, bet atpažįstamas iš vokiečių tautos charakterio ir pasirodymo. Ši šiaurietiška kraujo dalis, taigi ir sielos dalis visame Vokietijos Gauen ir visi vokiečių žmonės yra, taip sakant, bangų juosta, kurią mes visi
galime įjungti savo siųstuvus ir

imtuvus ir kurių pagalba galime bendrauti su visais, ypač apie tai, ką laikome

Machine Translated by Google

tipiškas, vokiškas. Už vokiečių žmonių moralę -
Istorija mus to moko gana aiškiai – ją formuoja mūsų protėvių germanų sielų požiūris, ty daugiausia
šiaurietiškų žmonių rasinė siela. Todėl, siekiant išsaugoti germanų tautą, o ne dėl kokios nors „rasinės manijos“, labai svarbu neleisti minėtam bangų diapazonui susitraukti dėl kraujo sumažėjimo tiek, kad požiūriai būtų lygūs. ir nuomonės, todėl tiesioginis, rūšinis teisingas mūsų žmonių vystymasis nebeįmanomas.

Fiureris:

„Visos istoriškai nustatytos pasaulėžiūros yra tik suprantamos jų ryšį su tam tikrų rasių gyvenimo tikslais ir požiūriu į gyvenimą. Jis (nacionalsocializmas) žino, kad normalų mūsų gebėjimų diapazoną lemia mūsų žmonių vidinis rasinis susiskaldymas. Tačiau ji nori, kad mūsų žmonių politinė ir kultūrinė vadovybė turėtų veidą ir išraišką tos rasės, kuri savo didvyriškumu, vien dėl savo nusiteikimo iš įvairių komponentų konglomerato sukūrė vokiečių tautą. Remiantis supratimu, kad ilgainiui visa, kas buvo sukurta, gali išlaikyti tik tos pačios jėgos, kurios anksčiau buvo kūrybos nešėjos, nacionalsocializmas taps tų komponentų vokiečių tautos esme vyraujančiai įtakai ir labiausiai. matomas poveikis, kuris atneš mūsų Vokietijos nacionalinio kūno formavimąsi įkvėpė ir vykdė daugelį šimtmečių.

Todėl, kad apsaugotume savo tautos amžinąjį gyvenimą, turime reikalauti: daugiau vaikų, bet tik vaikų, kuriuos galime atsakyti savo protėviams. Mieste ir kaime turi vėl augti kietos, stiprios ir kilnios lytys.

Machine Translated by Google

Čia reikia ką nors pasakyti apie veisimo sampratą, kuriai kartais šypsomasi, kartais kritikuojama.
Veisimo idėja mūsų protėviai buvo savaime suprantama! Pagal to meto papročius šeimų ar giminių galvos nustatydavo geriausią ir gražiausią iš abiejų

lytis santuokai nuo pat pradžių. Šiandien šis paprotys nebėra bendra nuosavybė. Todėl pareigūnas, rinkdamasis žmoną, turi leistis vadovautis mintimi apie aukštesnį kraujo gimimą ir šeimos galvų, o ten, kur jau yra, klanų vyresniųjų pareigą gėdingai stebėti tyrumą. kraujo. Nacionalsocializmas siekia aukštesnio žmonių išsivystymo. Tai kraujo klausimas! Šiuo atžvilgiu reikia atsakyti tiems, kurie abejoja auginimo galimybe, kad nieko nėra neįmanomo ten, kur yra valia ir kad pesimistai niekada nejudino pasaulio! Tačiau svarbiausias Pagrindinis įstatymas mūsų žmonių gyvenimo tvarkai yra toks: moralė yra tai, kas padeda išsaugoti vokiečių tautos rūšis. Amoralu yra tai, kas prieštarauja vokiečių tautos rūšies išsaugojimui.

Fiureris:

Bene pirmą kartą nuo žmonijos istorijos šioje šalyje buvo nukreiptas suvokimas, kad iš visų mums keliamų užduočių aukščiausia, taigi ir švenčiausia žmogui, yra išsaugoti Dievo dovanotą kraują. rūšių.

Pirmą kartą šioje karalystėje žmogus gali išpildyti Visagalio duotą žinių ir įžvalgos dovaną tiems klausimams, kurie yra būtini jos egzistavimui išsaugoti. Didžiausia nacionalsocializmo revoliucija yra atverti duris. žinojimas, kad visos žmogaus klaidos ir klaidos priklauso nuo laiko ir todėl gali būti dar kartą patobulintos, išskyrus vieną dalyką: klaidą apie žmogaus svarbą.

Machine Translated by Google

išsaugoti jo kraują, jo rūšį ir tokiu būdu pavidalą, kurį jam suteikė Dievas, ir pavidalą, kurį jam suteikė jo Dievo duota būtybė“.
(Adolfas Hitleris)

Vokietijos Reichas turi būti valstiečių imperija, kitaip ji žlugs. Šis reikalavimas neturi nieko bendra su vienpuse socialinės padėties politika, bet vėlgi yra tik būtina išvada, kurią reikia padaryti tyrinėjant gyvenimo ir istorijos dėsnius. Mat germanų tautų gyvybingumas užtikrinamas tik tuo atveju, jei jos – kaip miškas medžiuose – tvirtai įsišakniję dirvoje, kuri sudaro jų buveinę pakankamai daug energingų valstiečių klanų. Mes visi esame germanų ūkininkų palikuonys, kurie žemės užgrobimo metu mūsų liaudies dirvožemį perėmė į kultūrą ir iš kurių sielos laikysenos pagaliau kilo vokiečių tautos moralė.

Kad ir kokios tikrai rūšį išsaugančios gyvybės santvarkos buvo sukurtos mūsų liaudyje, kilo iš šios kaimo-germaniškos sielos laikysenos ir šiandien turi būti mums privalomas įstatymas, net jei ir modifikuotas pagal to meto poreikius. Tai nereiškia, kad visi vėl turėtume tapti valstiečiais, bet tai reiškia, kad turime sustabdyti nevaržomą nuostatų urbanizaciją, kuri visada veda į nusigręžimą nuo gyvenimo dėsnių, ir imtis atitinkamų teisinių priemonių. kad valstiečiai būtų gyvi ir stiprūs kaip mūsų žmonių mitybos, kraujo ir kultūros šaltinis. Kol mūsų žmonės turės tokį valstietiškumą – to mus moko ir istorija – jie per gana trumpą laiką bus įveikę net didžiausią kraujo netektį per karus, kuriuos buvo priversti kariauti.

Štai kodėl Reichas kovoja už erdvę, kurios mums reikia, kad, be pramoninės veiklos, vėl taptume stipria valstiečių tauta.
Fiureris:

„Pasirūpinkite, kad mūsų žmonių stiprybė pamatytų ne kolonijose, o tėvynės dirvoje Europoje!
Niekada nelaikykite imperijos saugia, jei ji negali duoti visko

Machine Translated by Google

mūsų žmonių laiptelis savo žemės sklypą ateinančiais šimtmečiais!
Niekada nepamirškite, kad švenčiausia teisė šiame pasaulyje yra teisė į žemę, kurią žmogus nori pasistatyti pats, o švenčiausia auka yra kraujas, kurį praliejate už šią žemę! (Mein Kampf) Šis paprotys buvo taikomas mūsų protėvių sūnums:

Pirmasis paėmė ūkį, antrasis paėmė užtvanką, trečias pakėlė
nauja žemė.

Didmiestis taip pat sugrąžins miestui artumą gamtai ir tikrą valstietišką mąstymą bei dalį savo sūnų sugrąžins į žemę.

O miestui teks kreiptis vieną kartą: pirmasis pasiima palikimą, antras užtvanką, trečias pakelia žemę. Taigi visi klanai galės vėl įsišaknyti savo gimtojoje dirvoje.

"Tikroji kūrybinė laisvės idėja gali visiškai sužydėti tik tada, kai jie turi oro kvėpuoti ir žemės, kurią reikia auginti. Todėl gyva garbė nuolat veikia tik tautoje, kuri turi pakankamai gyvenamojo ploto; o dar giliau: kur iškyla kankinamos nacionalinės garbės idėja, ten skamba erdvės poreikis.Todėl nei žydai, nei žemei svetima Roma nežino garbės idėjos, o dar geriau: nes šios minties nepažįsta, vadinasi, ir arimo ilgesys. žemė, kurioje stipri ir džiaugsminga karta sėja vaisingą sėklą, jiems netinka...

Su kardu ir plūgu dėl garbės ir laisvės būtinai yra kovos šauksmas naujos kartos, kuri nori įkurti naują Reichą ir ieško kriterijų, pagal kuriuos galėtų vaisingai įvertinti savo veiklą ir siekį. Šis kvietimas yra nacionalistinis. ir socialistinis"

(Alfredas Rosenbergas,

XX amžiaus mitas.)

Machine Translated by Google

„Reikalaujama... Aukos ir drąsos, drąsos, ištikimybės, tikėjimo ir didvyriškumo, o ta žmonių dalis, kuri šias dorybes vadina savomis, išeis į priekį. Tačiau tai visais laikais buvo veiksnys, sukūręs istoriją.

(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

„Germanų kraujas šioje žemėje palaipsniui artėja prie savo išsekimo, nebent mes atsitrauksime ir išsilaisvinsime“.

(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

Santuoka taip pat negali būti tikslas savaime, bet turi tarnauti vienam didesniam tikslui – rūšies ir rasės dauginimuisi ir išsaugojimui; tik tokia jos prasmė ir tikslas. (Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

"Kiekvienas žmogus taps tik geriausiais ir kilniausiais ir galės gaminti geriausius ir kilniausius, visada atrinkdamas stipriausius ir gražiausius iš savo genties ir leisdamas jiems daugintis kartu". (Ernstas Moritzas Arndtas)

Machine Translated by Google

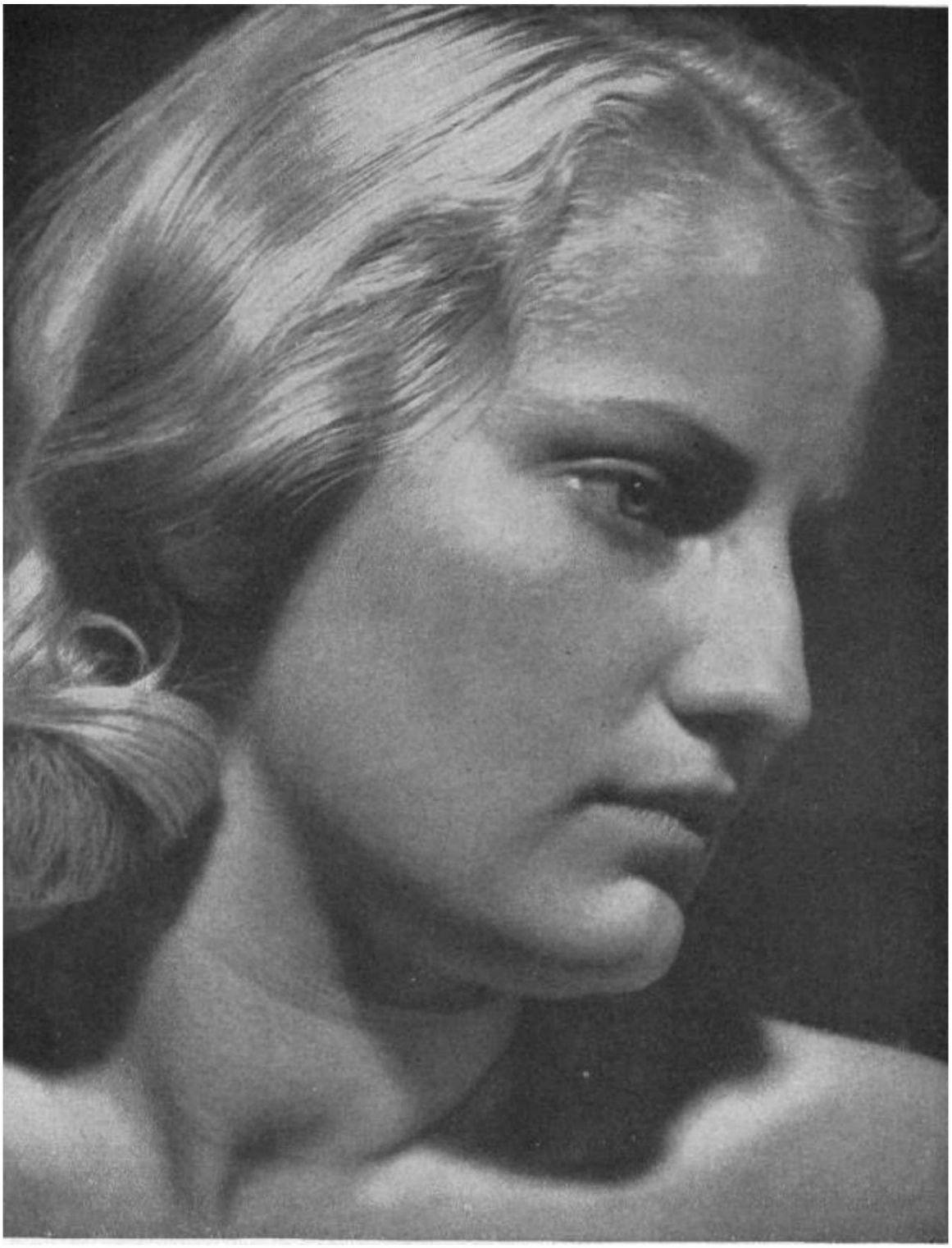

„Noriu, kad tavo pergalė ir tavo laisvė ilgėtųsi vaiko. Tu statysi gyvus paminklus savo pergalei ir išsivadavimui.
Tu statysi už savęs“

(Nietzsche)

Machine Translated by Google

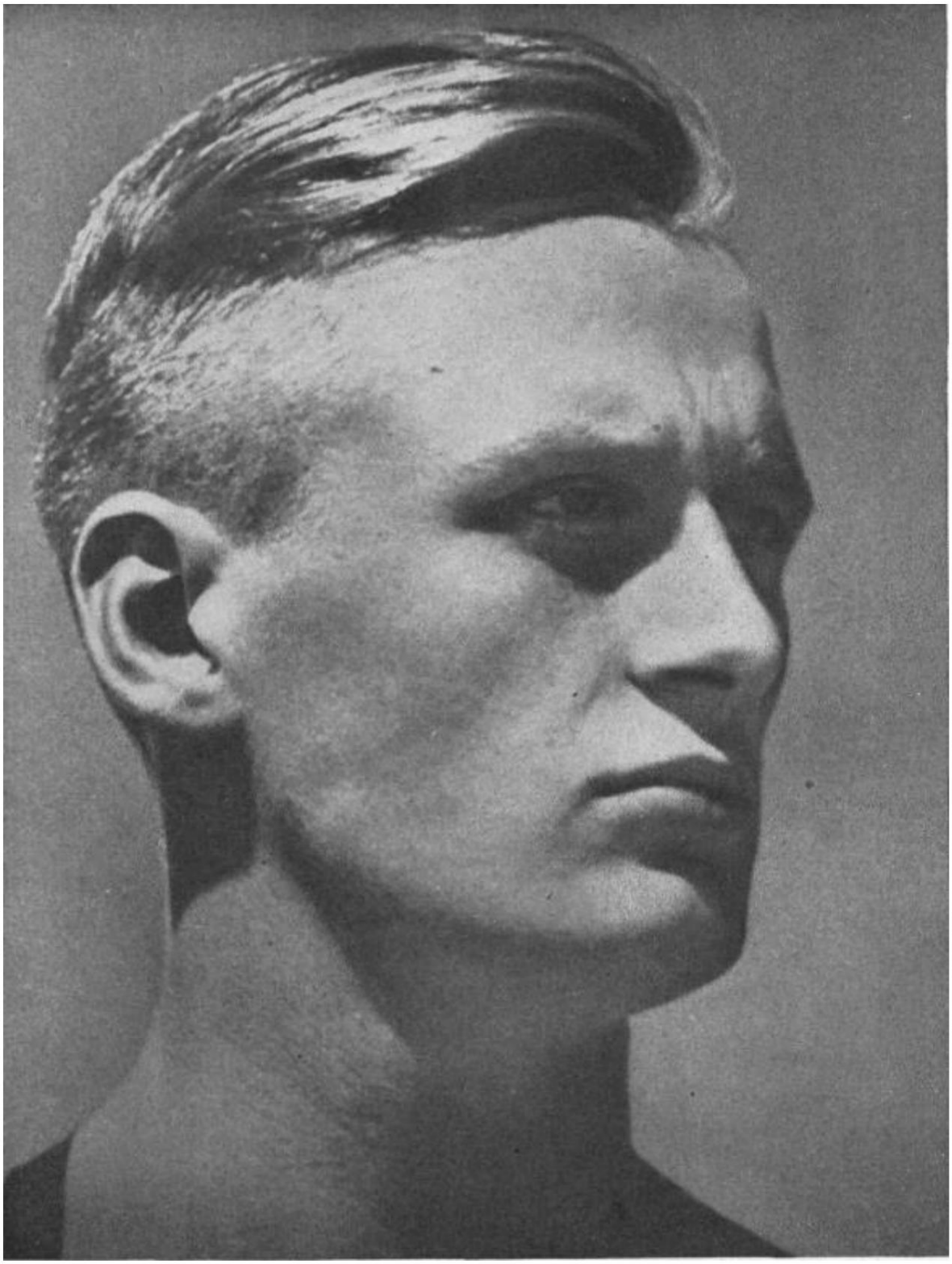

„Bet pirmiausia tu turi būti pastatytas man pačiam, stačiu kampu kūnu ir siela; pasodinsi ne tik tolyn, bet ir aukštyn. Tuo tikslu jums padės santuokos sodas." (Nietzsche)

Machine Translated by Google

„Mes nepaveldėjome jokios kaltės ir nėra mūsų nuodėmės; kaip paveldėtojai nešiojame savo protėvių kraują, saulėtą Dievo mėsą.“ (Tons Vormann)

Machine Translated by Google

„Nėra būdo pamatyti Dievą, tik ieškoti jo savo vaikuose“.
(Lagarda)

Machine Translated by Google

Mūsų darbo sėkmės nematuoju kelių augimu. Nematau to pagal mūsų naujas gamyklas, nematuoju mūsų naujais tiltais, kuriuos statome, ar padaliniais, kuriuos įkūrėme, bet sprendžiant apie šio darbo sėkmę priešakyje yra vokiečių vaikas, vokiečių jaunimas. . Kai tai išaugs, žinau, kad mano žmonės nepražus ir mūsų darbas nenuėjo veltui.

(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

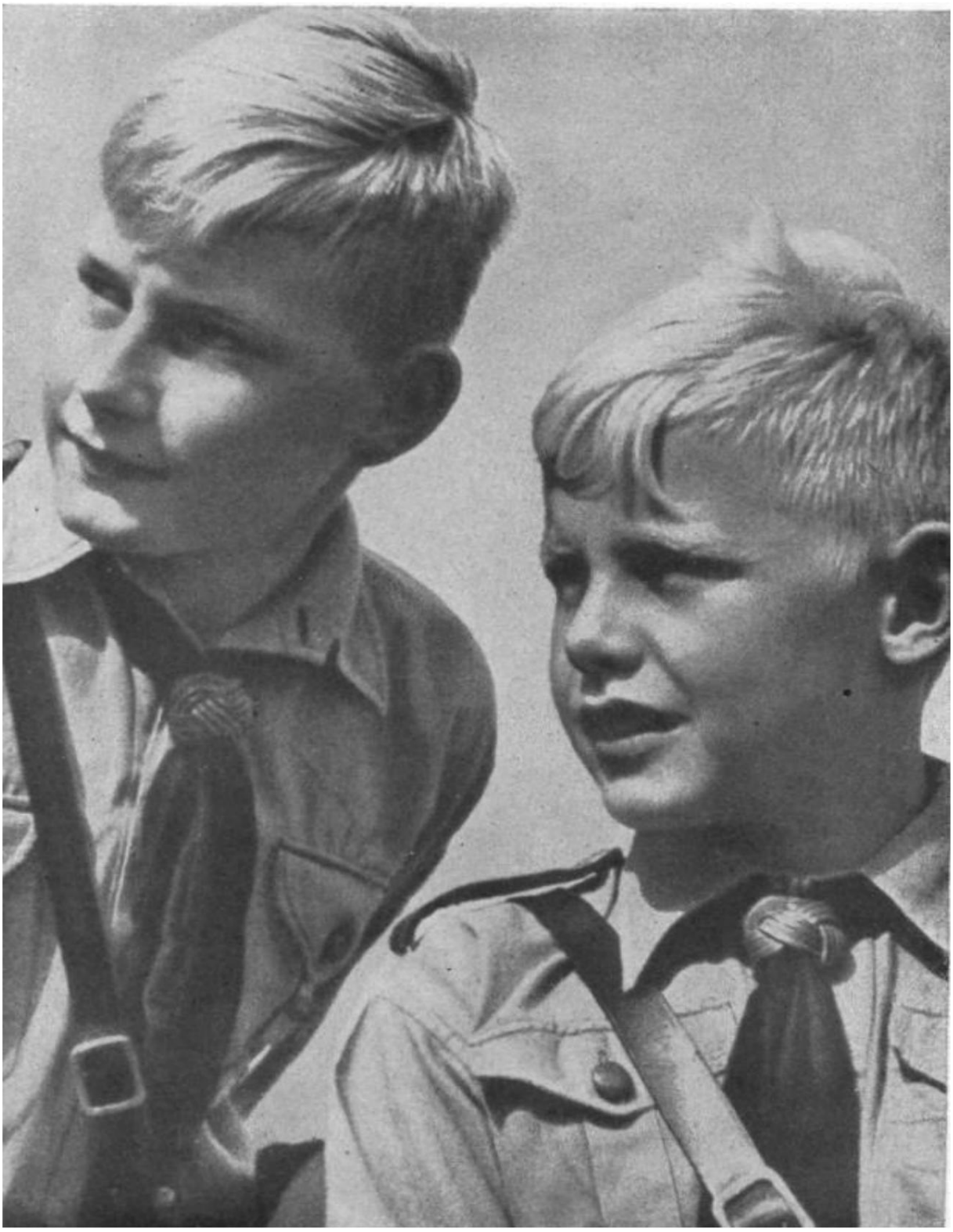

Mūsų jaunimas bus linksmas ir sunkus, anksti treniruosis kovoti, formuoja tai, už ką kovosime.

Machine Translated by Google

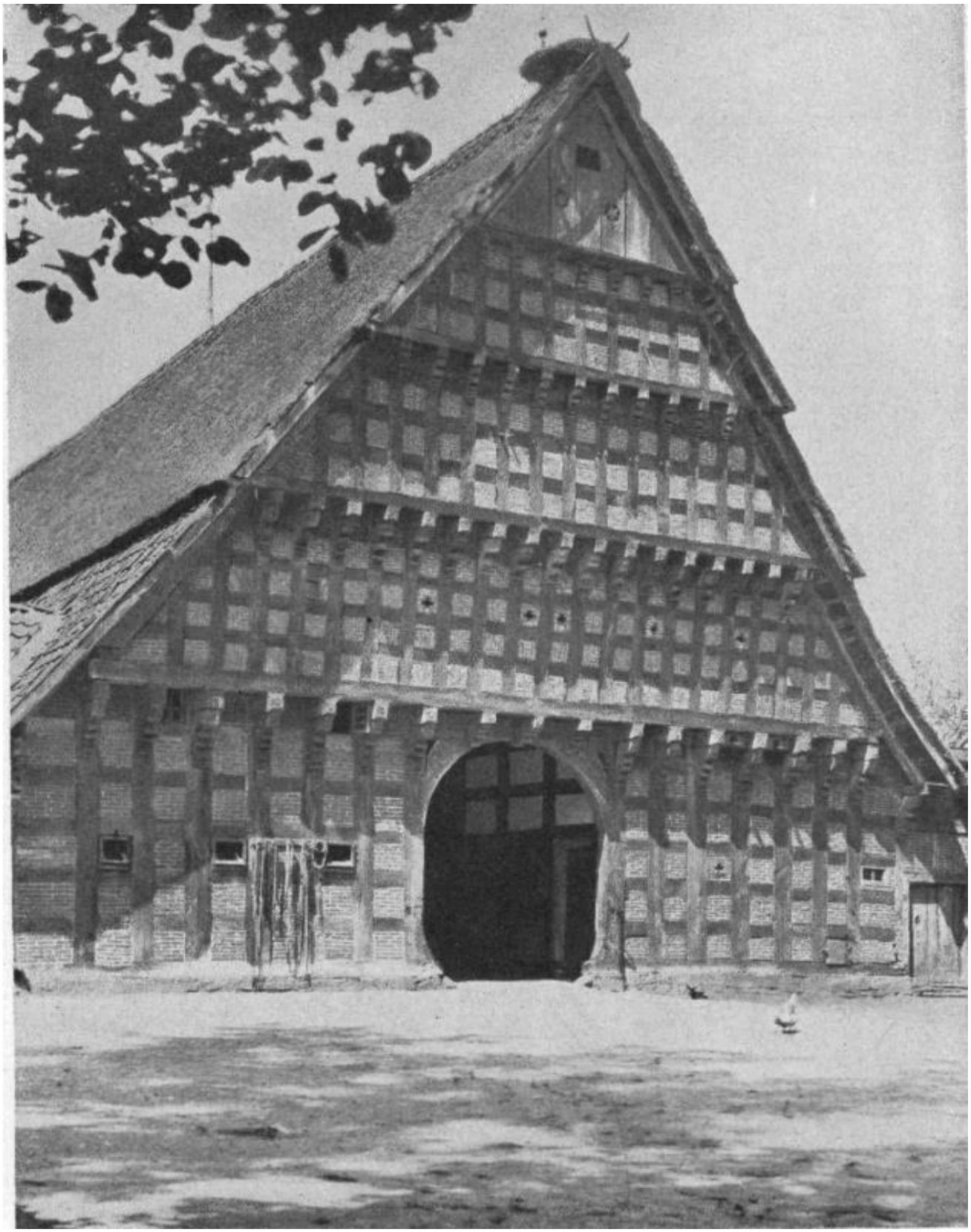

„Kol tauta gali pasitraukti į stiprią valstietiją, tol ji pritrauks naujų stiprybės iš to vėl ir vėl“. (Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

Net miestietis, jei nori išlikti žmonių ir kultūros nešėjas, turi išmokti būti valstietišku: tikru, stipriu, natūraliu, paprastu ir kietu.

Machine Translated by Google

„Tik pakankamai didelė erdvė šioje žemėje užtikrina žmonių egzistavimo laisvę“. (Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

Tikrame socializme frontas ir tėvynė varžosi šventoje kovoje už amžiną mūsų tautos ir Reicho egzistavimą.

Machine Translated by Google

28.Ką mes suprantame

socializmas?

Žodis socializmas yra kilęs iš socius = bendražygis, visuomenė. Tuomet socializmas būtų suvokimas apie žmonių, kurie „įstojo“, ty prisijungė prie visuomenės ar bendruomenės, gyvenimo kartu tvarką. Priklausomai nuo to, kuriai bendruomenei priskiriama aukščiausia vertybė, su terminu "socializmas" gali būti siejamos visai skirtingos idėjos. Kadangi mums, vokiečiams, aukščiausia vertybė yra žmonės, o ne, kaip marksistams, "tarptautinė proletariato klasė". socializmas mums yra tam tikra „liaudies“ santvarkos forma, kurią galbūt geriausiai galėtume išversti kaip Volksgenossenschaft; taigi ordinas, kuriame asmens teisinis statusas sprendžiant klausimus nepriklauso nuo to, ar jis valstietis, ar darbininkas, valstybės tarnautojas ar darbuotojas, amatininkas ar mokslininkas, bet pirmiausia tai, ar jis yra žmonių bendražygis, ar ne.

Tačiau kiekvienam užsakymui reikalingas vertinimo standartas, pagal kurį nustatomi skirtingi rango rangai. Į

Vokietijos gerovės valstybėje, šis standartas gali būti tik individo darbas savo žmonėms.

Fiureris:

„Turime galvoje būseną, kurioje visas pareigas ateityje užims pajėgiausias mūsų tautos sūnus, nesvarbu, iš kur jis kiltų; būseną, kurioje gimimas yra niekas, o pasiekimai ir sugebėjimai yra viskas“, - sakė jis.

Taigi socializmas neturi nieko bendra su nuobodu egalitarizmu. Ši liaudies santvarkos forma, kurios visišką vystymąsi nutraukė tik mums primestas karas, atkūrė

Machine Translated by Google

pagerbė vokiečių darbininką, taip pat vokiečių valstietį ir paskyrė jį visateisiu vokiečių tautinės bendruomenės nariu. Vokietijos gerovės valstybėje kiekvienas kūrybingas darbuotojas, nesvarbu, ar jis kaktos, ar kumščio darbuotojas, yra traktuojamas vienodai. Buržuaziniam kapitalistiniam pasauliui ši užduotis nepavyko. Ji tikėjo, kad gali apsieiti su vadinamąja socialine reforma, kurios pagrindinis tikslas buvo išgydyti blogiausius kapitalistinės ekonominės santvarkos ekscesus, dovanojant išmaldą. Netgi užuojautos ir gailestingumo mokymai galėjo sumažinti socialinę žalą, kurią sukėlė materialistinis žydų požiūris į gyvenimą ir ekonomiką. Nacionalsocializmo labdaros ir gailestingumo idėjos prieštarauja kiekvienos aukos pareigai ginti bendruomenę.

Tikras sprendimas buvo įmanomas tik per tikrą revoliucinę pačios liaudies santvarkos transformaciją. Juk darbuotojui reikia ne gailesčio, o įstatymo ir teisingumo. Jis abu rado nacionalsocialistų valstybėje. Ir ši didžiulė sėkmė padarė plutokratines šalis ypač tokias budrias, kad jos turėjo bijoti savo organizacijų, skirtų pasaulio išnaudojimui, žlugimo, jei šiuo pavyzdžiu pasektų ir jos. Iš čia jų neapykanta nacionalsocialistinei Vokietijai, kuri mums yra tik dar vienas įrodymas, kad einame teisingu keliu. Būtent ši neapykanta, ypač kurstoma judaizmo, paskatino dabartinio karo paleidimą. Štai kodėl šis karas yra apie vokiečių socializmą ir apie laisvę formuoti savo nacionalinę tvarką pagal savo prigimtį.

Tačiau čia pabrėžiama: socializmas mums reiškia ne tik darbininkų klausimo sprendimą, bet ir visų vokiečių tautinių bendražygių susibūrimą į tikrą gyvenimo bendruomenę, tai reiškia žmonių išsaugojimą ir tolesnį vystymąsi, pagrįstą rūšiai būdingi vystymosi dėsniai.

Machine Translated by Google

29.Ką nacionalsocializmas atnešė vokiečių žmonėms?

Nacionalsocializmas atkūrė Vokietiją po jos nuosmukio 1918 m. Jis pertvarkė vokiečių gyvenimą pagal mūsų kraują. Adolfas Hitleris išvedė Vokietiją iš Versalio gėdos ir sukūrė „Reichą“. Jame jis sujungė visas vokiško kraujo gentis.

Sukuriama vokiška Volksgemeinschaft. Pagrindinis principas yra toks: "Bendras gėris eina pirmiau nei savanaudiškumas. Išorinė sąlyga tautinei bendruomenei sukuriama likviduojant visas interesų federacijas, draudžiant ir savaime likviduojant partijas ir politines federacijas, susivienijant asociacijoms.

Fiureris:

Pareigos vykdymas: tai yra ne tenkinti save, o tarnauti plačiajai visuomenei. Esminę nuostatą, iš kurios išauga toks veiksmas – priešingai nei egoizmui, savo interesams – vadiname idealizmu. Tuo mes suprantame tik individo gebėjimą paaukoti save dėl visumos dėl savo artimų žmonių. („Mein Kampf“)

Rasiniai tyrimai yra statybos pagrindas

žmonių ir teigti, kad visos vertybės ir visi kultūriniai bei istoriniai pasiekimai yra susieti su rasiniais

sąlygomis, į paveldimą turtą. Visų žmonių lygybės doktriną priešinosi doktrina apie

lenktynės.

Rasinis klausimas vokiečių tautai tapo gyvybės klausimu. Todėl pagrindinis nacionalsocializmo reikalavimas nėra

Machine Translated by Google

tik išsaugoti vokiečių tautos rasinį paveldą, bet jį vertinti.

Pažadintas rasinis sąmoningumas turi tapti rasiniu pasididžiavimu!

Nacionalsocialistų vadovybė ėmėsi priemonių: įstatymai, saugantys paveldimą vokiečių žmonių sveikatą, įstatymai, neleidžiantys gimti paveldimai sergantiems palikuonims, įstatymai, kad kraujas būtų grynas, įstatymas apsaugoti vokiečių kraują ir vokiečių garbę, žadinti valią šeimai. ir vaikai, kova su gimstamumo mažėjimu (santuokos paskolos, šeimos išlyginimas), pagalbos motinai ir vaikui organizavimas, gyvenviečių veikla, Heimstätten Amt, visuomenės sveikatos skatinimas sveikatos valdymo priemonėmis.

Fiureris:

„Mūsų nacionalsocialistinė programa pakeičia liberalią individo sampratą ir marksistinę žmonijos sampratą, surištus krauju ir surištus žmones. Labai paprastas ir niūrus sakinys, bet su milžiniškomis pasekmėmis Žmonija egzistavo, šioje šalyje žinios buvo nukreiptos į tai, kas iš visų mums keliamų užduočių yra garbingiausia, taigi ir žmogui švenčiausia Dievo išsaugojimas yra tam tikro kraujo tipo.

Valstiečiai ypač reklamuojami kaip vokiečių žmonių gyvybės šaltinis. Reichserbhofo įstatymas vėl pririša ūkininką prie savo grumsto. Kraujo ir dirvožemio surišimas užtikrina vokiečių žmonių gyvybę. Užtikrinti derlių iš žemės per rinkos ir kainų reguliavimą, užtikrinant žmonių aprūpinimą maistu (gamybos mūšis), fiureris:

„Trečiasis Reichas bus valstiečių imperija,

arba ji išnyks kaip Hohenstaufen ir Hohenzollern imperijos“.

Machine Translated by Google

Darbininkas: iš liberalmarksistinio požiūrio į darbo prakeiksmą atkuriamas vokiškas „darbo etosas“, darbo kilnumas ir darbininko garbė. Fizinis darbuotojas turi tokį patį prestižą kaip ir vyriausiasis darbuotojas. Gegužės 1-oji paskelbta valstybine švente kaip „Valstybinė darbo diena“.

6,5 milijono darbuotojų gauna darbą ir duoną.

Fiureris:

„Savo gyvenimu neturėsiu didesnio pasididžiavimo, nei galėdamas savo dienų pabaigoje pasakyti, kad laimėjau darbininką Vokietijos Reichui“. Be teisės į darbą realizavimo, Nacionalsocialistinės valstybės socialinė politika ėmėsi priemonių, tinkamų visapusiškam asmenybės vystymuisi užtikrinti.

Spektaklis ir charakteris leidžia kiekvienam vokiečiui tobulėti.

Tuo tikslu buvo sukurta galimybė nutiesti kelią kiekvienam Vokiečių kalba tobulėti pagal sugebėjimus, našumą ir charakterį:

Karininku gali tapti bet kas, nepaisant išsilavinimo, kiekvienas darbingas berniukas šiandien įgyja nemokamą aukštąjį išsilavinimą (Nacionaliniai politinio ugdymo institutai, Adolfo Hitlerio mokyklos, Hauptschulen), tas pats pasakytina ir apie studijas universitete bei politinių lyderių karjerą Langemarko studijos, Ordensburgenas).

Nacionalinio darbo tvarkos įstatymas darbdavio ir darbuotojo priešpriešą pakeičia lyderių ir pasekėjų bendruomene.

Vokietijos darbo fronte yra visi kūrybingi žmonės: darbininkai ir verslininkai, baltieji darbuotojai ir prekybininkai, apie 18 milijonų dirbančių žmonių.

Kitos socialinės priemonės, tokios kaip teritorijų planavimas, įsikūrimas, darbuotojų sveikata ir sauga, socialinė apsauga, socialinė gerovė, darbo ir atostogų organizavimo grožis, KdF. prisidėti prie

Machine Translated by Google

šviesti ir pagražinti kūrėjo gyvenimą bei padidinti darbo jėgą.

Ekonomika pertvarkyta nacionalsocialistine prasme. Jis atitraukiamas nuo liberalaus kapitalistinio mąstymo ir tarnauja žmonėms. Per penkerius metus nacionalinės pajamos išaugo nuo

45,2 milijardo iki 68 milijardų, o mokestinės pajamos vienam gyventojui išaugo nuo 6,6 RM 1932 m. iki 14 RM 1937 m.

Maisto tiekimas garantuotas. Valstybės vykdoma gamybos ir vartojimo kontrolė.

Ketverių metų planas taip pat iš esmės atleido Vokietiją nuo importo iš užsienio perkant žaliavas. Nacionalinė ekonomika tampa nepriklausoma nuo pasaulinės ekonomikos. Vidaus rinkos reguliavimas lemia užsienio prekybos laisvę.

Autoriteto idėja, lyderystės principas ir ištikimybė lemia Vokietijos gyvenimą.

Nauja valstybės statyba: Führerstaat. Asmeninis

atsakomybė visose pareigose. Garbė, ištikimybė, charakteris, našumas ir paklusnumas vėl buvo iškelti į pagrindinius vokiečių gyvenimo ramsčius.

Fiureris:

„Mes... niekada nepamiršime, kad visų dorybių ir visų galių visuma gali tapti veiksminga tik tada, kai ji yra pavaldi valiai ir įsakymui.

„Drausminga lyderystė:... ji sutramdo laukinę individo valią, kad pasiektų nevaržomą visų valią“.

Partijos ir valstybės vienybė. NSDAP tampa vokiškos valstybės koncepcijos (Įstatymas saugiai partijai ir valstybei) nešėja. Partija yra nacionalsocialistinės ideologijos branduolys ir partijos bei valstybės lyderių rezervuaras.

Machine Translated by Google

Unitarinės valstybės sukūrimas. Suverenios šalių (Vokietijos valstybių) teisės perduodamos Reichui. Reicho pilietybė pakeičia ankstesnę pilietybę.

Ne bet kokia dalinė valstybė yra Reicho ramstis, bet vieninteliai ramsčiai yra

Vokiečių tauta ir nacionalsocialistų judėjimas“ (The
Fiureris, paskelbimas partijos kongreso atidaryme 1933 m.)

Kultūra vėl tampa germaniška, viskas, kas svetima jos esmei, eliminuojama iš kultūrinio gyvenimo ir pagrindas a

sukuriamas aukštas kultūros išsivystymo lygis. Visi menininkai yra suburti į Reicho kultūros rūmus.

Fiureris:

„Negalime įsivaizduoti vokiečių tautos atgimimo, jei ne atgimimo

Vokiečių kultūra ir ypač vokiečių menas“ (1933 m. spalio 16 d., Miunchene)

Fiureris atkūrė užsienio politikos laisvę pasitraukdamas iš Tautų Sąjungos ir vokiečių tautos garbei.

1933 m. spalio 14 d. Adolfas Hitleris, susidūręs su užsieniečių grėsme, pasitraukė iš Tautų Sąjungos! Tik keli jo bendražygiai suprato pavojingą situacijos pobūdį; fiurerio drąsa ir ryžtas atnešė jam pergalę sunkią valandą.

1935 m. kovą vokiečių tauta atgavo karinį suverenitetą, įvedus Wehrpflicht.

1935 m. sausį sprendžiamas Saro regiono likimas

1936 m. kovo mėn., atsižvelgiant į neapykantos kupiną aplinką, įvyko žygis į Reino kraštą. Užsienio šalys nedrįso imtis jokių atsakomųjų veiksmų.

Machine Translated by Google

Per ketvirtąsias valdžios užgrobimo metines atšaukiamas Versalio skolos sutarčių parašas.

Visi iki šiol prisimena grėsmingą Ispanijos raidą.
Fiureris įsikiša ir gelbsti Vokietiją bei Europą nuo pavojingos nugaros grėsmės, kurią kelia žydų marksistinis bolševizmas. 1936 m. lapkritį Vokietija pripažino nacionalinę Ispanijos vyriausybę.

1938 m. kovo 12 d. po pietų fiureris įžengia į jo namus
Šalis.

1938 m. kovo 13 d. buvo paskelbtas Anšluso įstatymas: "Austrija yra Vokietijos Reicho šalis. Fiurerio didybė ir jo ištikimybė tėvynei leidžia milijonams vokiečių grįžti namo.

1938 m. spalį, pašalinus pavojingą užsienio politikos įtampą, Sudetų Vokietijos teritoriją galėjo užimti vokiečių kariuomenė.

Sudetenlandas grįžta namo.

1939 m. kovo 14 d. Slovakija paskelbė savo nepriklausomybę ir atidavė savo likimą į fiurerio rankas. Kovo 16 d. Bohemiją ir Moraviją okupuoja vokiečių kariuomenė, o suirus Čekoslovakijai išnyksta vienas didžiausių pavojų Vokietijai.

1939 m. kovo 21 d. Lietuva grąžino Memellandą Vokietijai.

Per šešerius atkaklaus, kryptingo ir ryžtingo darbo metus fiureris pastatė Didžiąją Vokietiją! Nepralenkiamas fiurerio nuopelnas! Versalio sistema visiškai žlugo.

Dėl unikalaus valstybininko Adolfo Hitlerio talento, jo geležinės valios ir vieningo ryžto reikėjo padėkoti, kad

Machine Translated by Google

„Reichas“ per neįtikėtinai trumpą laiką priešų pasaulio akivaizdoje galėjo būti sukurtas be kardo ir negavus jėgų, kurių reikia norint įveikti visus būsimus konfliktus su likusiu pasauliu. galėti.

Tai buvo mitinis vokiečių tautos ilgesys imperijai, tapo realybe.

30.Ar dažnai Susidūrė su tvirtinimu Tautos bedievystė Socialistai atitinka Realybė?

Teigti bedievystę gali tik tie sluoksniai, kurie nėra įsiskverbę į gilias nacionalsocializmo žinias.

Tiems, kurie siauro pamaldumo sąlygomis dominavo vien tik dogma, baimė, kad pralaimėsime karą, nes tariamai esame bedieviai, sakykime: nacionalsocializmas yra pagrįstas pagarbiu Dievo pažinimu.

Machine Translated by Google

Pažvelkime į fiurerį:

Savo veiksmuose fiureris visada žinojo, kad yra vienas su Visagalio valia, kuri vėl ir vėl išreiškiama jo didžiosiose kalbose.

Mes, germanai, esame giliai religingi ir pamaldūs krauju. Mes tikime į Dievą kaip kuriančią jėgą aplink mus ir mumyse. Tai
tikėjimas lemia visus mūsų politinius ir dvasinius veiksmus, mūsų moralinius veiksmus apskritai.

Nacionalsocializmas pripažįsta dieviškąją gyvenimo kilmę ir prasmę. Jos pasaulėžiūra siekia visiško materializmo įveikimo vokiečių tautoje ir atsinaujinimo, vedančio į amžinąjį žmoguje ir dieviškąsias galias, atskleistas rasės ir žmonių vertybėse.

Nacionalsocialistui santuoka, šeima ir klanas reiškia ne tik socialinį tikslą, bet ir dieviškąją misiją išsaugoti ir sustiprinti gyvybę.

Dėl šios priežasties nacionalsocializmas bedvasiame ir bedieviškame bolševizme, techniniame visų vertybių matavime amerikonizmu mato mirtiną pavojų, kurį gali įveikti tik vokiškos sielos tikėjimo jėgos. Įsipareigojimas savo kraujui, savo protėviams ir anūkams, visai tautai reiškia paklusnumą dieviškiems įstatymams, kurių niekas negali nebaudžiamas peržengti.

Mūsų tikėjimas gėrio pergale pasaulyje (kilnaus ir stipraus prasme) suponuoja tikėjimą Dievu ir galutinę atsakomybę prieš dieviškuosius įstatymus.

Dieviškąjį impulsą matome ideale, kurį lyderis vadina stipriausia pasaulio galia. Mūsų rasinė mintis yra tik „pasaulėžiūros išraiška“, kuri pripažįsta dieviškąjį įsakymą aukštesniam žmogaus vystymuisi. Mūsų socializmas taip pat yra tik mūsų karingo pasitikėjimo dieviška pasaulio tvarka pasekmė.

Machine Translated by Google

Žmonės yra dieviškosios kūrimo tvarkos nariai. Taigi individas žmonėse yra pavaldus Dievo įstatymui. Šis dėsnis įpareigoja jį panaudoti savo gyvybę rūšiai tinkamos gyvenimo tvarkos prasme. Todėl mums, nacionalsocialistams, mūsų tautos ir Reicho interesų, garbės, ištikimybės ir paklusnumo pažeidimas yra ryškiausias Dievo pamiršimo ženklas.

Kas nori tarnauti Dievui, turi pradėti nuo tėvynės.

Tai yra Dievo galia

Kas ateina virš žmonių, kad jie išeina iš savęs ir yra pakylėti virš savęs ir tada nebesijaus, kas buvo, vargu ar jaučiasi, kas jie yra, kai

Aukščiausia valdžia yra po ranka

Jūs drąsūs ir pamaldūs kovotojai

kaip dažnai tekdavo

Machine Translated by Google

sušukti: „Dievas davė mums

jėga"

Dievas norėjo, mes tikriausiai norėjome

Walteris Fleksas

Machine Translated by Google

31.Kaip mes saugome Nacionalinis Socialistinis pasaulio vaizdas gyvas ir veiksmingas kaip privalomas įstatymas ateities kartoms?

Kuriant populiarią vadovybę, kurios nariai sąmoningai jaučiasi esą idėjos nešėjai ir yra pasirengę bet kada asmeniniame gyvenime ją realizuoti bei už ją stoti kaip „politiniai kariai“.

Kiekviena vadovaujanti valstybė, siekdama, kad jos egzistavimas būtų ilgalaikis, išugdo politinį sluoksnį, „vadovaujantį sluoksnį“, kuris yra politinės organizacijos, vadovaujamos lyderiui, nešėjas ir yra jam prieinama kaip absoliučiai patikima jo vadovavimo priemonė. Todėl ji turi turėti galimybę ir nenuginčijamą valią sąmoningai ir nesąmoningai jausti pasaulėžiūrą, kuri turėtų būti privalomas vidinis lyderystės ir sekimo dėsnis. Nes „kiekviena pasaulėžiūra yra tiek stipri, kiek jos nešėjų valia jas apginti“ (Rosenbergas.) Tai bus tuo stipresnė, kuo pasaulėžiūra bus natūralesnė žmonių, kuriuos ji apima, ypatumai, ir kiekvienas iš šių gebėjimų gali būti išsiugdytas. visapusiškiau per švietimą ir savišvietą.

Abi sąlygos reikalauja atrinkti geriausią.

Machine Translated by Google

Turi būti atrenkami ir griežtai ugdomi bei orientuojami krauju geriausi, kurie savo tautai būdingus bruožus įkūnija tyriausiai savyje, kad pasiektų aukščiausią jų snaudžiančio turto vystymąsi. Kuo patikimiau veikia atranka, tuo lengviau šiam ugdymui pavyksta pasiekti užsibrėžtus tikslus. Kadangi nacionalsocialistinė pasaulėžiūra tautą pripažįsta aukščiausia vertybe, pagrindine atrankos medžiaga gali būti tik visa tauta, o kadangi tik ji atitinka vokišką būtį, tai geriausius vokiečių tautos žmones ji traukia ir formuoja tam tikra prasme. tipo.

Nacionalsocialistinė pasaulėžiūra jau įrodė savo tipą formuojančią galią; kaip valdančiosios klasės tipas suformavo „politinį karį, politika mums reiškia tarnystę žmonėms. Politinis karys yra tas, kuris jaučiasi ypač įsipareigojęs tarnauti žmonėms ir tai išreiškia savo požiūriu, asmeniniu gyvenimo būdu ir nuolatinis pasirengimas veikti. Kas gryniausiai įkūnija tokio tipo karį, greičiausiai bus pripažintas valdančiosios klasės nariu. Jo pavyzdžiu nacionalsocialistinė pasaulėžiūra pripažįstama kaip privalomas vidinis dėsnis, jis gyvas ir širdyse jaunosios kartos ir taip perkeliama į visą ateitį.

Čia slypi didelė visų lyderių atsakomybė, todėl šio aiškaus pagrindinio požiūrio reikia reikalauti iš kiekvieno valdančiosios klasės nario, nesvarbu, kokios ypatingos užduotys jam tektų be to, nesvarbu, ar jis būtų partijos vadovas, karininkas, pilietis. tarnas, pedagogas, menininkas, mokslininkas, technikas, valstietis ar ekonomikos vadovas.

Machine Translated by Google

„Norime užauginti tvirtą lytį, kuri būtų stipri, patikima, ištikima, paklusni ir padori, kad nereikėtų gėdytis savo žmonių prieš istoriją“.

{Adolfas Hitleris}

Machine Translated by Google

Sunkiausioje atrankoje susidaro fiurertum, kuris suteiks vokiečių tautai antspaudą ir nulems mūsų likimą.

Reichas.

Machine Translated by Google

Ir čia pareigūnas pirmas! Ne tik todėl, kad jis pavyzdingai savo įgulos požiūriu stengiasi į priekį ir rizikuodamas savo gyvybe aukoja aukščiausią socialistinę auką, bet ir todėl, kad jis yra žmonių auklėtojas.

Vokietis vyras! Šimtai, net tūkstančiai vertingiausių vokiečių vyrų ir moterų metų metus perėjo per karininko rankas.

Kad ir koks ugdymas buvo pradėtas šeimoje ir tęsiamas mokykloje bei partinėse organizacijose, kariuomenėje karūnuoja karininkas. Tačiau visokio auklėjimo priemonė gali būti tik rūšies ideologija, tai yra nacionalsocializmas.

Nacionalsocializmas yra didžiausia visų Vokietijos istorinių epochų auklėjamoji galia, nes jis suvokia visą žmogų su visais jo sugebėjimais ir vertybėmis bei įveda jį į teisingą santykį su savo tauta.

Kaip tik šiame ideologiniame ugdyme, be kovinių pareigų, glūdi didžioji karininko užduotis. Jis turi šventą pareigą dalyvauti formuojant naują žmogaus tipą
Nacionalsocializmas siekia. Jis turi būti tas, kuris savo kariams suteikia žinių pagal mūsų tautos prigimtį ir jos gyvenimo dėsnius, ty mūsų pasaulėžiūrą, giliai įsitvirtinusią jų širdyse.
Ypač pareigūnas sudarys geriausias sąlygas šiam išsilavinimui.
Nes su kariu klausimai apie gyvenimo problemas yra ypač aštrūs, ypač dėl kovų patirties ir karo įvykių. Be to, labai reikia pasikliauti jo lyderiu, pareigūnu.

Iš mūsų pasaulėžiūros bendruomeninės etikos, iš socialistinės pareigos, tarnystės ir nesavanaudiško pasiaukojimo krauju tautinei bendruomenei idėjos ir mūsų žinių apie kraują išplaukia karinės drausmės, savanoriško paklusnumo auklėjimas,

Machine Translated by Google

vyriškumas, drąsa ir drąsa, valios jėga ir ryžtas, noras aukotis, atsakomybės džiaugsmas, bičiuliškumas, diskretiškumas ir rasinis pasididžiavimas, garbė ir ištikimybė, charakterio vertybės, priklausančios germanų prigimčiai. Savaime aišku, kad ideologinę kario orientaciją turi papildyti teisingas istorijos vaizdas ir interpretacija. Tauta, kuri nežino savo istorijos, nugrimzta į menkumą.

Todėl vokiečių karininkas turi būti geriausias mūsų istorijos ir ją palaikančių bei judinančių jėgų žinovas ir aiškintojas

Šio ugdymo rezultatas turi būti fanatiškas Tautas

Socialistas kareivis, apdovanotas šventu tikėjimu savo galia

mūsų

Weltanschauung, kuris stovi už mūsų fiurerio Adolfo valios

Hilleris ištikimas ir besąlygiškas ryžtas, kad ir kas bebūtų

kursiniai renginiai.

Tik iš šio gilaus tikėjimo auga paskutinis ir didžiausias įsipareigojimo žmonėms ir tėvynei veiklos padidėjimas! Vadinasi, karininkas turi ugdyti aktyviausią ideologinį kovotoją, todėl pirmiausia turi būti ugdomas tai daryti pats.

Šio karininkų korpuso saviugdos uždavinio pripažinime ir jo laikysenoje, kaip šios saviugdos rezultatas, turi būti išreikšta jo „korpuso dvasia“. Korpuso dvasia mūsų dabartinės lyderių bendruomenės prigimties sampratos prasme yra akivaizdi tikslų bendrumu, išreikštu įsipareigojimu ir veikla žmonėms bei nuolatine ištikimybe fiureriui; besąlygiškai paklusdamas fiurerio valiai; vienodos ideologinės orientacijos; įsipareigojime laikytis griežtų gyvenimo dėsnių germanų pagrindu; giliai suvoktoje istorinėje sąmonėje, įtraukiant šeimą į šį gyvenimo požiūrį ir - vadovavimą, ty vyrų federacijos tvarkos pakėlimą į klanų federaciją,

Machine Translated by Google

pagrindiniai dėsniai, pagrindinės dorybės ir didžiausios vertybės turi būti vienodos visoje valdančiojoje klasėje; tik tada galima garantuoti, kad kiekvienas partijos vadovas, pareigūnas, valstybės tarnautojas, pedagogas, menininkas ir t.t. tą patį poveikį skleis visai tautai. Mat vienoda visos tautos ideologinė orientacija, kuri yra būtina jų kovos už gyvybę sąlyga, gali tapti tikrove tik tada, kai visa valdančioji klasė savo pagrindiniu požiūriu priklauso tam pačiam tipui. Tokį požiūrį nulemia aukščiausios nacionalsocialistinės pasaulėžiūros vertybės, Here the

Vokiečių karininkas turi rodyti pavyzdį,

Vokiečių karininkų korpusas turi tapti stipriausiu ideologiniu mūsų žmonių ramsčiu!

Fiureris:

Tik karštos aistros audra gali apversti tautų likimus.
Tačiau aistrą pažadinti gali tik tie, kurie ją nešiojasi savyje! („Mein Kampf“)

Machine Translated by Google

32.Kaip matome savo Reichą ir jo padėtį Europoje, pagrįstą nacionalsocialistine pasaulėžiūra?

Mes kovojame už „Reichą“ kaip nacionalinę vienybę ir kaip Europos tvarkos galią.

Reicho idėja mums yra istorinės santvarkos išraiška, sujungianti vokiečių tautą į vienybę ir paverčianti ją „apibrėžiančiu Europos tautų centru. Kol buvo germanų tauta, reicho ilgesys, mitas Reicho, visada buvo. Mūsų istorija atspindi kovą formuojant šį Reichą. Imperijos idėja yra giliai įsišaknijusi germaniškoje prigimtyje. Reicho idėja nėra tik mūsų
dienų atradimas,

bet lydi visą mūsų istorinį gyvenimą kaip sutvarkyto pasaulio, kuriame mūsų rasės žmonija vadovauja savo meniniu kūrybiškumu, išradingumu, gebėjimu sukurti organišką, uždarą struktūrą, kurią, norėdami ją suprasti, idėja. tačiau turi būti matuojamas kitais standartais, nei galvojo pastarųjų šimtmečių nacionalinė valstybė. Mums vėl artimi išdidžios Vokietijos imperijos istorijos prisiminimai, be to, visos imperijos, kurios už savo sukūrimą dėkingos šiauriečiams – cheruskų arnimams, burgundams, vandalams, Teoderichui ir Karoliui Didžiajam, įkūrusiems germanų vakarus, Varangiai nuo Baltijos iki Juodosios jūros,
vikingai ir normanai. Šių germanų tautų istorija yra mūsų pačių istorija. Mes galime tai patirti

Machine Translated by Google

Vadovaujantys germanų žmonės, šimtmečius vedę sunkią ir vienišą kovą su svetimšalių įsiskverbimu už Reicho ribų, pasirodo ir kalba apie Reichą kaip idėją, kurią jie nešė ir išsaugojo per šią kovą. Tai nuolatinės unikalios istorinės formacijos galios įrodymas ir to įrodymas

Reicho idėja išliko gyva ir už vokiečių ribų
valstybė. Reicho idėja yra stipriausia šio žemyno atmintis ir kartu stipriausia reali jėga ilgalaikei istorinei tvarkai.

Puikiai žinome, kad praeities germanų valstybinė kūryba buvo laikina tik todėl, kad iš neišsenkančio turto jausmo leisdavo rasės jėgoms vėl ir vėl išlieti užsienio tautosakoje.

Viduramžių Reichas mirė kovodamas su romėnų universalizmu ir kunigaikščių partikuliarizmu. Tačiau Reicho idėja visada išliko. Vykstant valstybės idėjai, kuri savo tobulą formą rado didžiojo karaliaus valstybėje, Reicho idėja išgyveno tikrą germanišką formavimąsi Nacionalsocialiniame Reiche.

Dėl savo padėties žemyno viduryje vokiečiams visada buvo ypač sunku įsitvirtinti ir formuoti valstybę. Jie galėtų atremti visų pusių spaudimą tik tuo atveju, jei iškiliam lyderiui pavyktų nukreipti visas Vokietijos gyvybines jėgas šio vienintelio tikslo link ir suburti jas prieš ypatingus partikuliaristines pastangas, prieš svetimus idėjų pasaulius ir priešiškus imperialistinius ekspansinius troškimus.

Reicho užsienio politiką lėmė ne imperialistiniai siekiai, o kova dėl būtinos gyvenamosios erdvės.
Fiureris savo knygoje „Mein Kampf“ teigė, kad aukščiausias visos užsienio politikos taškas turi būti dirvožemio suderinimas su gyventojų skaičiumi. Šio tikslo pasiekimas yra gyvenimo teisės būtinybė, nes žmonių gyvybė užtikrinama tik tada, kai ji turi gyvenamąją erdvę, kuri

Machine Translated by Google

leidžia laisvai vystyti jam būdingus gebėjimus, ty gyventi laisvėje. Jei šiam organiniam atsiskleisti norima trukdyti ar riboti išorinių jėgų, jei tai net padaryti neįmanoma panaudojus jėgą, tuomet reikia panaudoti ir paskutinį, tada laikas kovoti dėl reikalingos gyvenamosios erdvės arba likimo. žmonių yra užantspauduotas. Tokia kova neturi nieko bendra su savavališku imperialistu, siekiančiu valdžios, ir yra – vien dėl savo gyvybinės-teisinės būtinybės – priešais žmonių motinas. Tai kova už teisingą tikslą.

Tačiau įvykdyti šią užduotį vokiečių tauta primesta ne tik dėl jos pačios, nes ji visada buvo susijusi su perpildyta valdžia: būti Europos tautoms apskritai vadovaujančia ir reguliuojančia galia. Ji rado išraišką Reicho idėjoje ir formoje.

"Gyvenimas žemėje skatina mus vienytis dideliu mastu. Tačiau tai buvo Vokietijos Reicho menas nuo pat pradžių, suvienyti tautas jų nesunaikinant, burti ir vadovauti tautoms taip, kad jų pačių jėgos nepatektų. žūti, bet pakyla tarnaudama visumai. Ši visuma yra Europa. Reichas surenka žemyno tautas, suvienyta Vokietija tampa Europos vienytoja.

Kol Paryžiaus parlamentas prieš pirmaujančias valstybes uoliai siekė, kad bolševikinė Rusija kurstytų išpuolius prieš Europos valstybes, tol broliška Europa išliko utopija. Lauko pilkas vokietis sukūrė naują Europos tikrovę.

Jei norime, kad Europa egzistuotų kaip visuma, reikia lyderystės. Šlovinga Europa be lyderystės būtų nejudantis gumulas, Europa be lyderystės subyrėtų per pirmąjį ištvermės išbandymą.

Tačiau Vokietijos lyderystė skiriasi nuo anglų, prancūzų ar rusų imperializmo. Europinė pertvarka turėtų būti vykdoma pagal senojo Völkisch statybos kodeksą

Machine Translated by Google

perpildyta imperija, pagal principą: gyvenk ir leisk gyventi. Perpildytą dvigubą Vokietijos užduotį, kurią kažkada atliko senasis Vokietijos Reichas, vėliau atskirai suvoktą Prūsijos ir Austrijos, Didysis Vokietijos Reichas turi iš naujo įvykdyti iš turtingos patirties, iš tūkstantmečio vadovavimo išminties. Šis Reichas priešinasi neatsakingam imperializmui, kuris pavergia žmones tautų susivienijimo simboliu, tautų kooperatyvu. Ne priespauda, teisių atėmimas, išnaudojimas, paralyžius, o bendruomeniškumas, savivalda, savivalda, bendradarbiavimo derinys, abipusis jėgų didinimas. (Kleo Pleyeris)

Europos likimą lemia Reicho likimas, kaip ir praeityje, taip ir ateityje. Europa buvo vienybė, žmonių kultūros centras, kol Reichas buvo didis ir galingas. Savo galios viršūnėje Anglijos ir Prancūzijos karaliai laikė save Vokietijos imperatoriaus valdomis.

Bet

Žlugus Reichui, Europa buvo taiki ir paklūsta svetimų jėgų išpuoliams. Turime prisiminti, kad ir pavadinimas, ir istorinė tikrovė, kurią mes apimame su žodžiu Europa, yra Šiaurės šalių rasės kūrinys. Todėl Reichas yra Europos centras ir viršenybė ateičiai.

Atsiras tikra bendruomeninė tautų tvarka, kurioje kiekviena tauta užima savo vietą ir rangą pagal savo veiklą ir įsipareigojimą visumai bei atskirų žmonių savitumą ir savitumą.

Galutiniai sprendimai priimami ne prie konferencijų stalų, o toliau
šio karo mūšio laukai.

Machine Translated by Google

33. Kokia yra

Ypatingas šios kovos sunkumas?

Tūkstančius metų šiauriečiai gynė Europą nuo masių žmonių, atvykusių iš pietryčių, pietų ir rytų.

Jie ne tik tvirtino save, bet ir suteikė Vakarams savo valstybinis ir kultūrinis pobūdis.

Jau tūkstantmetį ši kova vyksta germanų šerdyje. Didvyriškoje kovoje vokiečių tauta saugojo Šiaurės tėvynę. Tai, kad jie, kaip ir daugelis kitų tautų, nepražuvo, nepaisant sunkiausių kovų su aplinka ir aršių susidūrimų su svetimais idėjų pasauliais, įrodo jų didžiulę stiprybę, bet kartu įrodo, kad joms buvo lemta didelių dalykų.

Tai byloja apie mūsų žmonių likimą ir jų misiją, kad tuo metu, kai kitos tautos imperialistiniais tikslais užkariavo pasaulinę imperiją, reikėjo susikurti jos vidinę struktūrą. Praėję kovos ir imtynių šimtmečiai padarė mūsų tautą sunkią ir subrendusią šiandienos žinioms, suteikė mūsų žmonėms aiškią politinę ir ideologinę sąmonę. Šiandien mūsų žmonės įžengė į reikšmingiausią laikotarpį su Adolfu

Hitleris.

Kartą vertingas germanų kraujas tekėjo į Britų salas ir Ameriką. Ji buvo prarasta, žydų dvasios nešama imperialistinėje

Machine Translated by Google

siekiantis dominuoti pasaulyje. Užuot veikusi kaip organizuojanti jėga pasaulyje, ji vadovavosi nekūrybingu valdžios siekiu. Šiandien šio kraujo energijos atsisuka prieš savo pradinę tėvynę, prieš Europą. Jo nešėjai, suvilioti judaizmo, padaro vieną nuodėmę prieš kraują.

JAV vis labiau tolsta nuo Europos kultūros. Jie nepateko į savo kultūrą. Priešingai, jie pagerbė žydų nekultūrą ir netgi susiejo su Rusijos ir Azijos stepių nedvasia. Amerikonizmas ir bolševizmas kelia grėsmę senajai garbingai Europos kultūrai. Tačiau abi jėgų grupės pretenduoja į viešpatavimą
pasaulyje. Jų stovykloje judaizmas yra varomoji jėga. Jų tikslas – žemės tautų viešpatavimas ir pavergimas, natūralių santvarkų naikinimas ir naikinimas. Tačiau būtent dėl šio tikslo šie pasaulio dominavimo siekio atstovai tampa mirtinais varžovais.

Tarp jų yra dvi Europos ir Rytų Azijos jaunimo jėgos grupės, kurios abi iškilo senovės kultūrų dirvožemyje. Jie siekia kūrybiškai susilieti jau susiskaldžiusias kultūros sritis, tokias kaip Europa ir Rytų Azija, į aukštesnes politines bendruomenes, kad apsisaugotų nuo žydų ir amerikiečių bolševikų nedvasios. Šis karas vis aiškiau parodo, kad tai ne tik Vokietijos karas. Dabartinė kova lems, ar amerikietiškumas su žydų materializmu ir aukštuoju kapitalizmu bei stepių dvasia pavergs pasaulį, ar germaniška dvasia, kurią neša nacionalsocialistinė Vokietija, ir senovės Azijos kultūros dvasia taps kūrybine pasaulio pertvarka. pasaulis.

Šioje titaniškoje kovoje turi būti pakilimų ir nuosmukių. Ką reiškia, kai tam tikromis aplinkybėmis net visas frontas turi būti atitrauktas dėl situacijos

Machine Translated by Google

verčia mus ieškoti palankesnių gynybos erdvių po to, kai įkūrėme frontus toli už savo sienų priešo teritorijoje? Galų gale pergalė bus pasiekta, jei išliksime tvirti. Mes tai žinome, nes suvokiame savo misiją.

Mes išlepinti! Išlaikyti ramybę pergalės ženkle nesunku.

Dabar, kai labai reikia, likimas mus slegia, nesvarbu, ar mes turėti pakankamai charakterio ir dydžio mums paskirtai užduočiai atlikti.

Bendruomenė niekada negali būti geresnė už jos narius. Geriausias šios bendruomenės narys turi būti vokiečių karys.
Kiekvienas turi įrodyti, kad su savo asmeniu gali atlaikyti didžiulį likimo išbandymą.

Šioje sunkioje kovoje svarbiausiomis tapo germaniškos garbės dorybės – ištikimybė, įsipareigojimas ir drąsa, savanoriškas paklusnumas iki nepakartojamo aukščio. Tai yra vertybės, kurios suteikia mums pergalę, bet taip pat vertybės, kurios turi nulemti mūsų būsimą taikos darbą. Mūsų didžioji ateitis, už kurią norime kovoti, pateisina dideles aukas, kurias reikia

būti padaryta ir yra pasiaukojęs įsipareigojimas vertas ilgalaikės trukmės, mes kovojame už amžinosios germanų tautos ir jos Reicho pamatą!

Argi mūsų žmonių kelias nuo žemiausio taško 1918 m. su atkaklia kova dėl atsigavimo ir nepakartojamu pakilimu nuo 1933 m. nebuvo nuostabus? Ar gali dieviškoji apvaizda dar aiškiau parodyti žmonėms kelią?

Vokiečių žmonės kovoja savo keliu į didybę. Mes nacionaliniai

Socialistai mato dieviškąją mūsų tautos valdžią! Tikime, kad ateis puikus laikas, kai, vadovaujant Reichui, Europos tautos išaugs į kūrybingą bendruomenę.

Machine Translated by Google

34.Koks nacionalsocializmo tikslas pasibaigus

Kova už laisvę?

Mūsų tikslas: garbingas gyvenimas ir laisvė po nacionalsocialistinės pasaulėžiūros ženklu, vokiečių tautos egzistavimo išsaugojimas ir didinimas, jų gyvenimo ir mitybos pagrindo plėtimas ir, be to, vystymosi užtikrinimas. visų taikių ir vertingų Europos tautų.

Mes formuosime erdvę, dėl kurios kovojome, visų žmonių labui. Mes paverčiame socialistinę idėją realybe ir privedame vokiečių tautą į tikrai aukštą gyvenimo formą mūsų nacionalsocializmo Weltanschauung prasme.

Mūsų sūnūs gyvens kaip nauji ūkininkai laisvoje žemėje ir suteiks mūsų žmonėms pilną maistinę laisvę. Naujas kraujo ir dirvožemio kilnumas taps germaniška realybe.

Mūsų dirbtuvės ir gamyklos praturtins Vokietijos gyvenimą gamindamos įvairias prekes. Asmenybės vertė visiškai atsispindės kiekvieno individo iškilime mūsų labui
žmonių. Teisingas atlyginimas leis visiems kūrybingiems darbuotojams dalyvauti žmonių gyvenime ir mėgautis didžiule mūsų žmonių intelektine ir kultūrine vertybe.

Ir tik tada, kai išlipsime iš dabartinės erdvės sienų, vokiečių kultūra galės vystytis pagal savo reikšmę ir uždavinį. Tada mūsų vokietė žmona ir motina bus dar džiugiau pasiruošusios dovanoti gyvybę

Machine Translated by Google

vaikus ir vesti juos į spindinčią tikrai germaniško gyvenimo šviesą!

Tai bus laikas, kai mūsų tauta tikrai germaniška didybe, negincijama savo prigimčiai svetimų idėjų, gyvens tyrą, kilnų ir turtingą gyvenimą garbingai ir laisvei! Ir dėl to mes kovojame! Štai dėl ko mūsų didysis vadovas dešimtmečius kovojo nesavanaudiškai ir ištikimai, rodydamas savo žmonėms kelią!

Dievas palaimins šią kilnią kovą!

Machine Translated by Google

Reichas viską stebi!

Machine Translated by Google

Amžinai jaunas ir pergalingas pėstininkas!

Machine Translated by Google

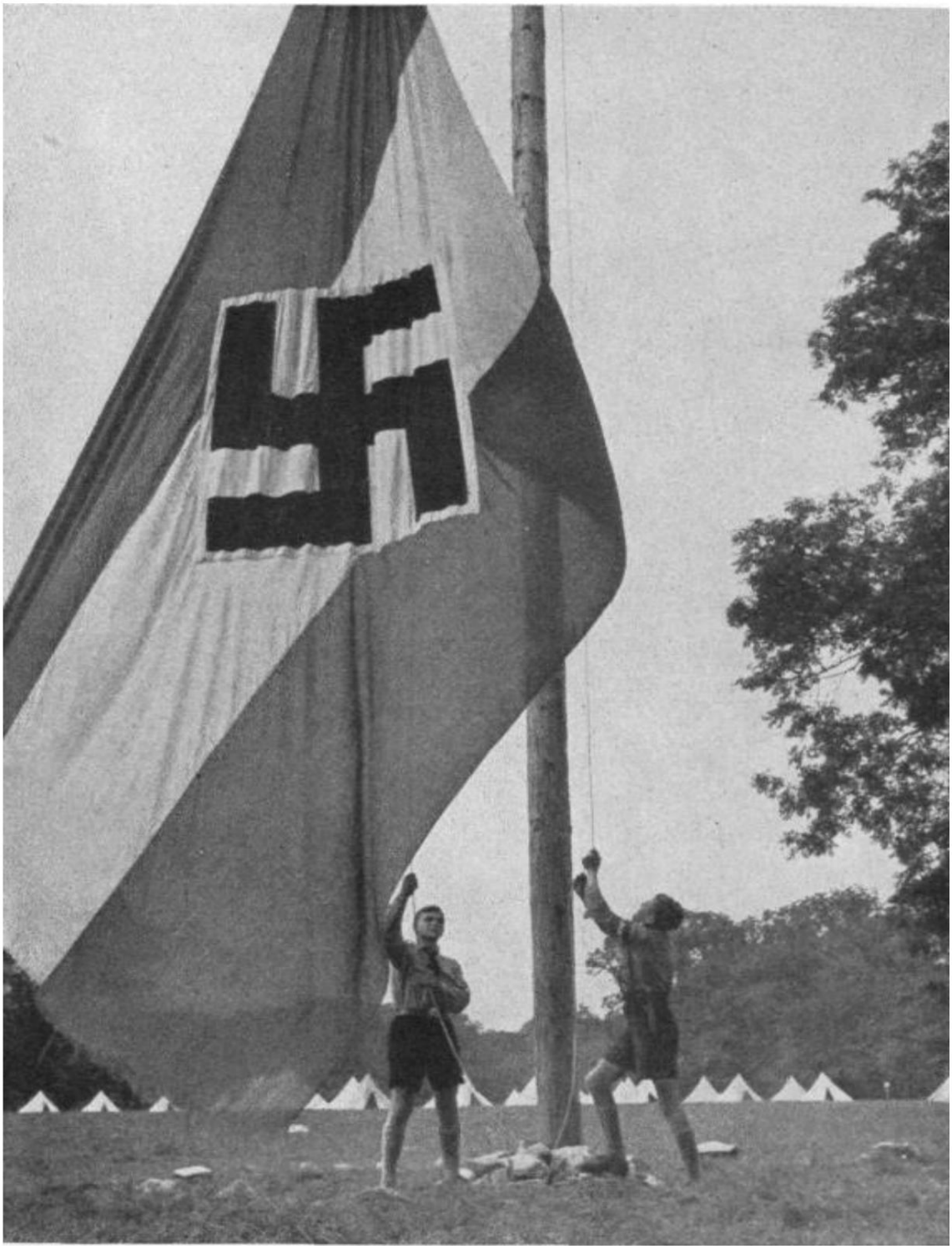

„Ateis jaunimas; jis išaugs į šią bendruomenę, o ne iš kitos, ir visiškai išpildys tai, ką šiandien pranašiškai matome prieš save.
(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

„Turėdamas tikinčią širdį ir tvirtą protą, šis jaunimas kažkada turėtų tapti geresne grandimi mūsų žmonių lyčių grandinėje nei mes patys buvome ir galbūt galime būti“.

(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

Išdidi lytis suteiks žmonėms amžinąjį gyvenimą

Machine Translated by Google

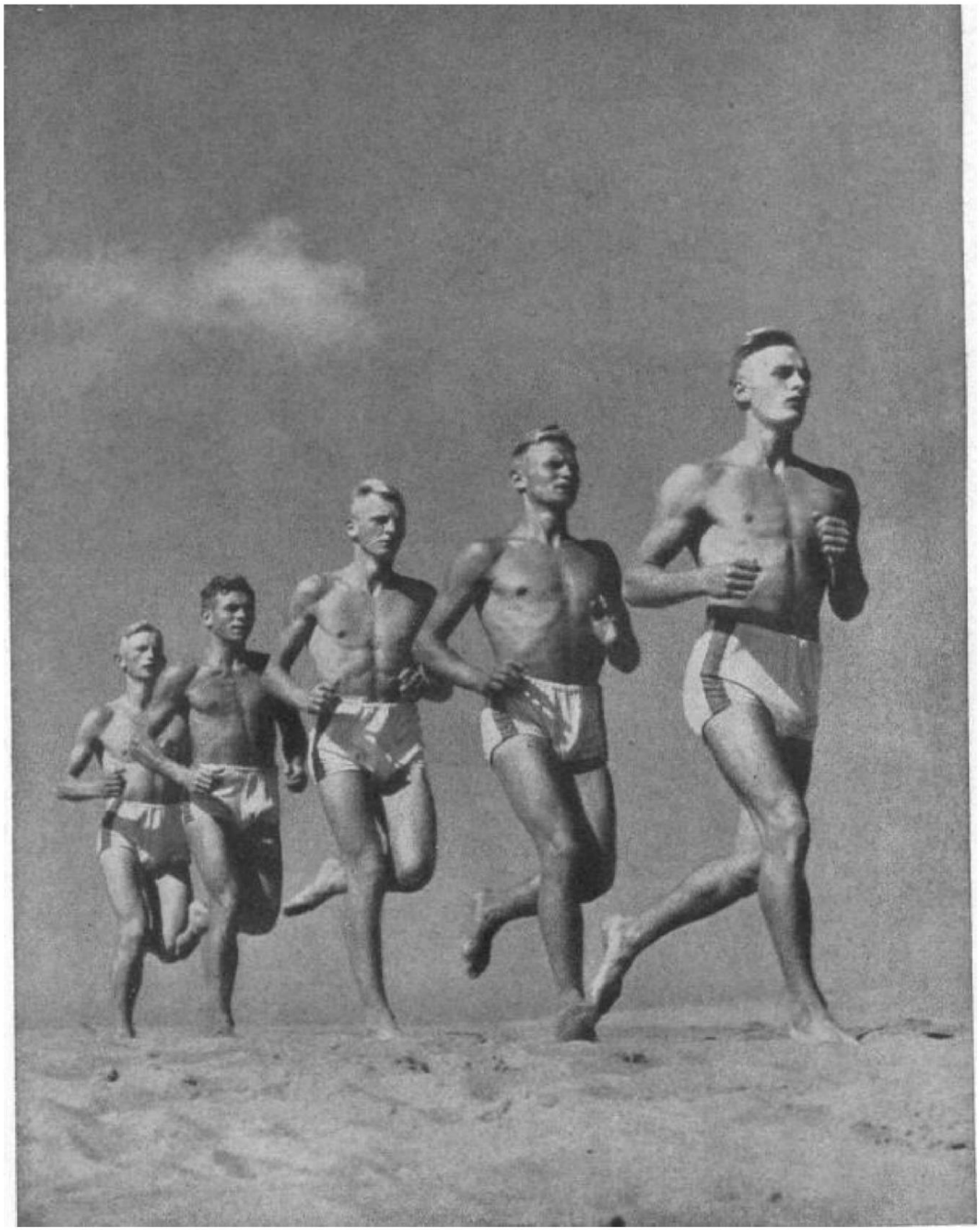

„Mes pasistiprinsime taip, kad kiekviena audra rastų mus stiprius“.

(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

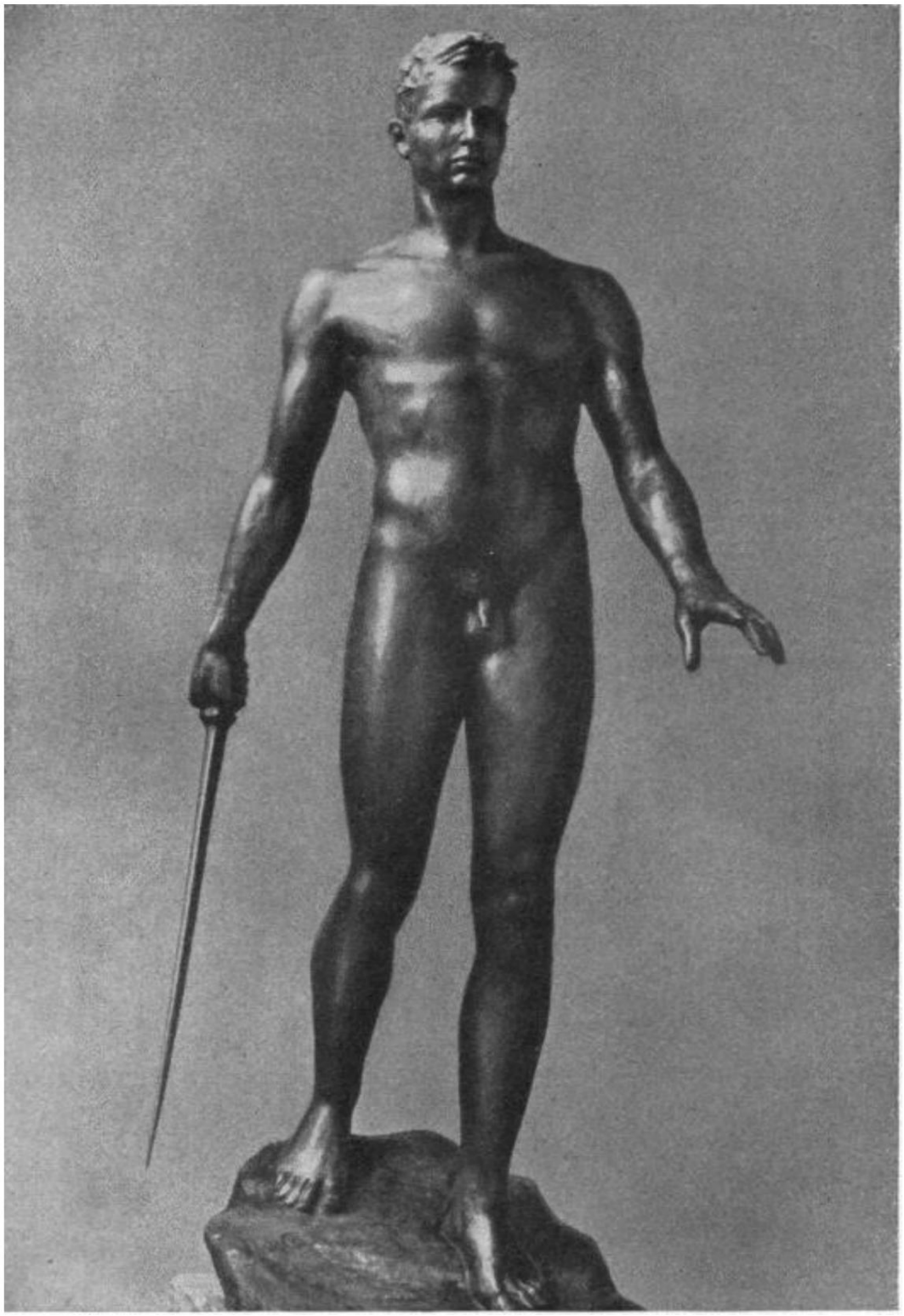

„Neįsivaizduojame vokiečių tautos atgimimo, jei

Vokiečių kultūra ir, svarbiausia, vokiškas menas taip pat neprigimsta.

(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

Tikra germanų kultūra nulems mūsų žmonių gyvenimą.

Machine Translated by Google

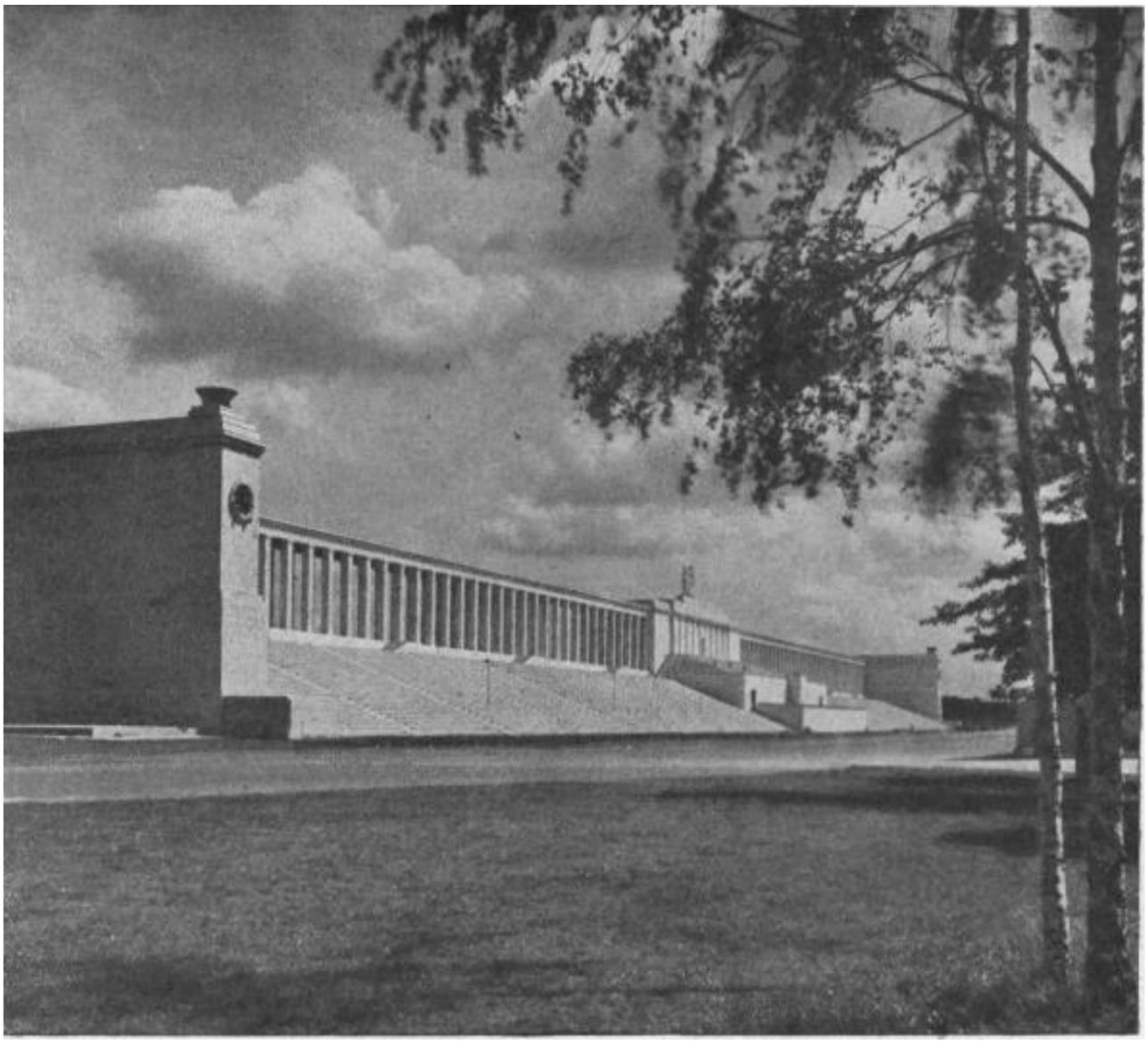

„Ši revoliucija turi tęstis, ji turi tapti didinga vasara mūsų žmonėms.

(Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

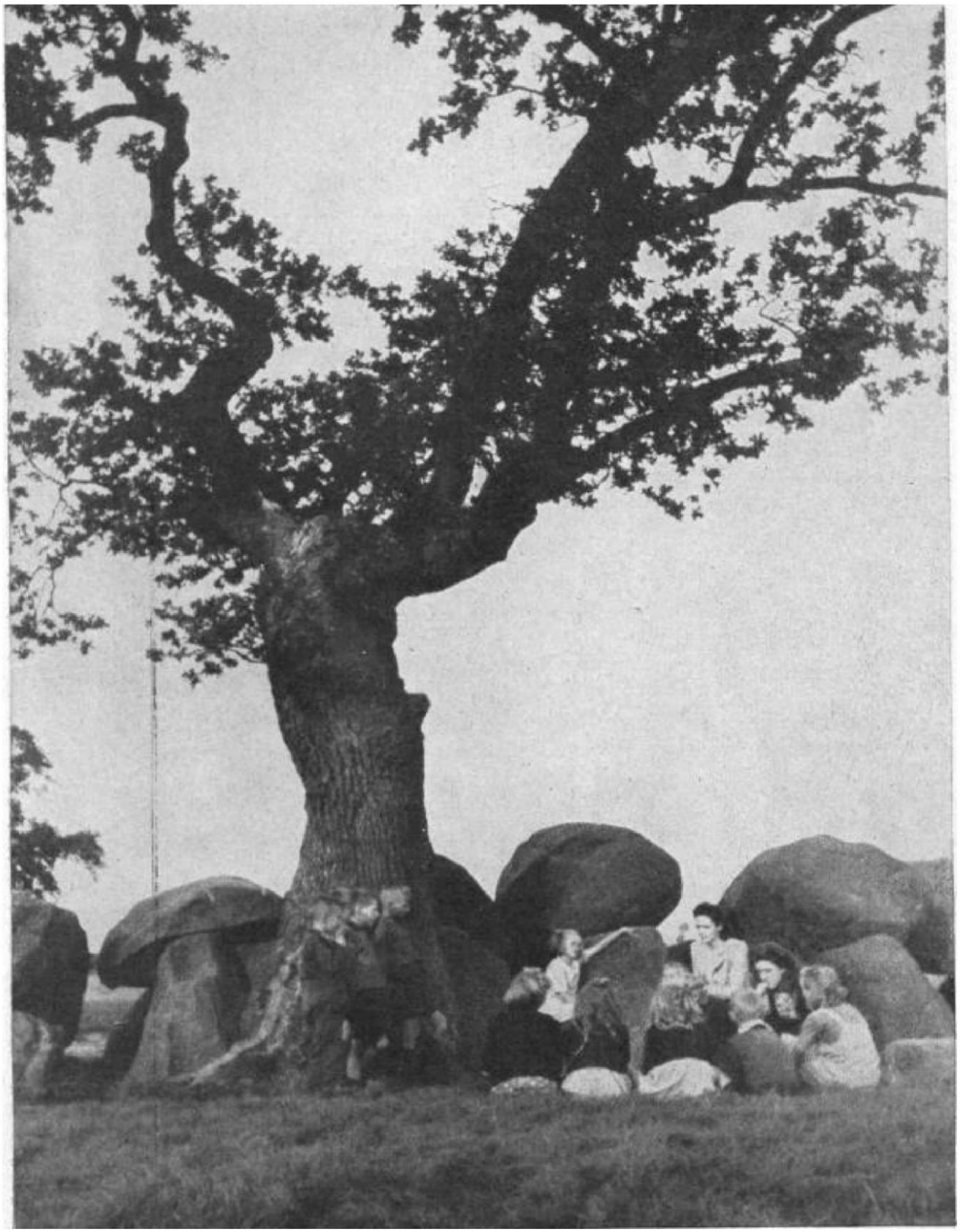

Tikslas.... dėl kurio mūsų žmonės kovojo tūkstančius metų,
kentėjo daugybę kartų ir žuvo milijonai: laisva vokiečių tauta,
stipriame Vokietijos Reiche“ (Adolfas Hitleris)

Machine Translated by Google

35.Kaip galime patenkinti savo priešų valią naikinti ir kaip

ar pasieksime pergalę?

Kiekvienas vokietis turi tai žinoti

• šis karas yra ideologinis karas

• kad šį karą sprendžia ne vien ginklai, o sąmoningi ir ištikimi tyresnės ir stipresnės pasaulėžiūros nešėjai;

• kad visa vokiečių tauta, vienijanti tikėjimą mūsų šventumu priežastis, mūsų lyderis ir Nacionalinis Socialistinis Weltanschauung turi sudaryti vieną frontą. Tikėjimas ir valia padarys mus neįveikiamus,

Todėl mes sutinkame priešo valią susinaikinti dar fanatiškesniu tvirtinimu nepajudinamu tikėjimu savo pergale.

Mes tikime šia pergale, mūsų didingu, teisingu ir šventu reikalu.

Mes tikime didele mūsų žmonių ir nacionalsocializmo suvienyto fiurerio stiprybe.

Manome, kad nacionalsocializmas atvedė mus į aukštą ir kūrybingą egzistencijos formą, atitinkančią mūsų germanišką kraują.

Tikime, kad ateis didžioji germanų era, gražiausios kultūros kūrybos ir didžiausių laimėjimų amžius vokiečių socializmo ženkle.

Machine Translated by Google

Mes tikime Dievu ir dieviška pasaulio tvarka, kuri galiausiai leidžia nugalėti viskam, kas tyra, stipru ir žemiška.

Mes tikime Dievo duota mūsų tautos misija kaip stiprybės šaltiniu tikram germaniškam gyvenimui Europoje ir karalystės misija išlaikyti ir tvarkyti valdžią.

Tai yra mūsų tikėjimas!
Gyventi tyrai, kilniai ir išdidžiai ir iki paskutinio pasiaukojamai dirbti tautinei bendruomenei

Tai mūsų garbė!
Sekti lyderio įsipareigojimu tautai
bendruomenės paklusnumas ir pareigų vykdymas iki paskutinio

Tai yra mūsų lojalumas!
Šiandien lojalumas yra viskas!

Ištikimybė mūsų vadovui, ištikimybė savo žmonėms.
Žinome, kad net ir pats fanatiškiausias priešininkas palaužia dar fanatiškesnį pasipriešinimą. Nei žmogaus medžiaga, nei
priešininko moralinė jėga yra neišsemiama

Žinome, kad į didįjį likimo po pergalės klausimą atsakome tvirtai savo naudai.

Machine Translated by Google

Tikėjimas, ištikimybė ir geležinė valia tiek fronte, tiek namuose suteikia pergalę mūsų ginklams!

Viena tauta, vienas ReichOne fiureris, vienas tikėjimas ir

viena valia, tada pergalės iš mūsų negalima atimti!

„Tikiu ir prisipažįstu, kad žmonės neturi nieko

aukštesnė pagarba nei jo orumas ir laisvė

egzistavimas; kad tai turėtų juos ginti paskutiniais

kraujo lašas; kad ji neturi šventesnės pareigos

įvykdyti, nėra aukštesnio įstatymo, kuriam paklusti; kad stigma a

bailus paklusnumas niekada negali būti panaikintas; kad

šis nuodų lašas žmonių kraujyje praeis

į palikuonis ir paralyžiuoti bei pakirsti

vėlesnių kartų stiprumas;

kad karaliaus ir vyriausybės garbė yra viena su žmonių garbe ir vienintelis jų gerovės paladis;

kad tauta daugeliu aplinkybių yra neįveikiama didingoje kovoje už savo laisvę;

kad net šios laisvės sunaikinimas po kruvinos ir garbingos kovos užtikrina žmonių atgimimą ir yra gyvybės šerdis, iš kurios kažkada prigis naujas medis.

Machine Translated by Google

Skelbiu ir dievinu pasauliui ir palikuonims, kad netikrą išmintį, kuri nori pabėgti nuo pavojaus, laikau pačiu gendančiomis baimę ir nerimą galinčia sukelti nesugebantis pavojaus pasitikti vyriška drąsa, ty ramiu, bet tvirtu ryžtu ir aiškia sąmone; kad nepamirščiau įspėjamųjų senųjų ir naujųjų laikų įvykių, išmintingų ištisų šimtmečių mokymų, garsių tautų kilnių pavyzdžių mūsų dienų baimės siautulyje ir kad pasaulio istorijos nepateikiu vien puslapiams.
gulintis laikraštis; kad jaučiuosi tyras nuo visokio egoizmo:

kad atvira kakta išpažinčiau savo bendrapiliečiams kiekvieną manyje esančią mintį ir kiekvieną jausmą, kad jausčiausi per daug laimingas, kartą šlovingoje kovoje už laisvę ir tėvynės orumą, kad rasčiau šlovingą nuopuolį!

Ar šis tikėjimas manimi ir tokiais kaip aš nusipelno mūsų bendrapiliečių paniekos ir paniekos? Tegul apie tai sprendžia palikuonys!
-Karlas prieš Clausewitzą

Didysis karalius kovojo a

įnirtinga kova su

3,5 milijono žmonių prieš 50 milijonų priešų

Machine Translated by Google

Esant akivaizdžiai beviltiškumui, ne

ilgiau suprasdamas

savo aplinką, jis laimėjo, nes tikėjo savo didžiuoju reikalu ir todėl, kad buvo

tvirtas.
Didysis karalius buvo įžūlus

tikra tauta!

Machine Translated by Google

FIURERIS 1943 M. RUGSĖJO 11 D.:

Tačiau pačios Italijos likimas gali būti pamoka kiekvienam, todėl sunkiausiomis kančios ir kartėlio valandomis niekada nereikia kilti

Machine Translated by Google

aukščiau už nacionalinę garbę, ištikimai stovėti savo sąjungininkams ir tikinti širdimi daryti tai, ką reikia daryti
mums primesta. žmonėms, kurie išlaiko šiuos išbandymus prieš apvaizdą, visagalis galiausiai įteiks nugalėtojo laurų vainiką kaip atlygį ir kartu su juo gyvybės kainą. Bet kokiomis aplinkybėmis tokia turi būti ir bus Vokietija.

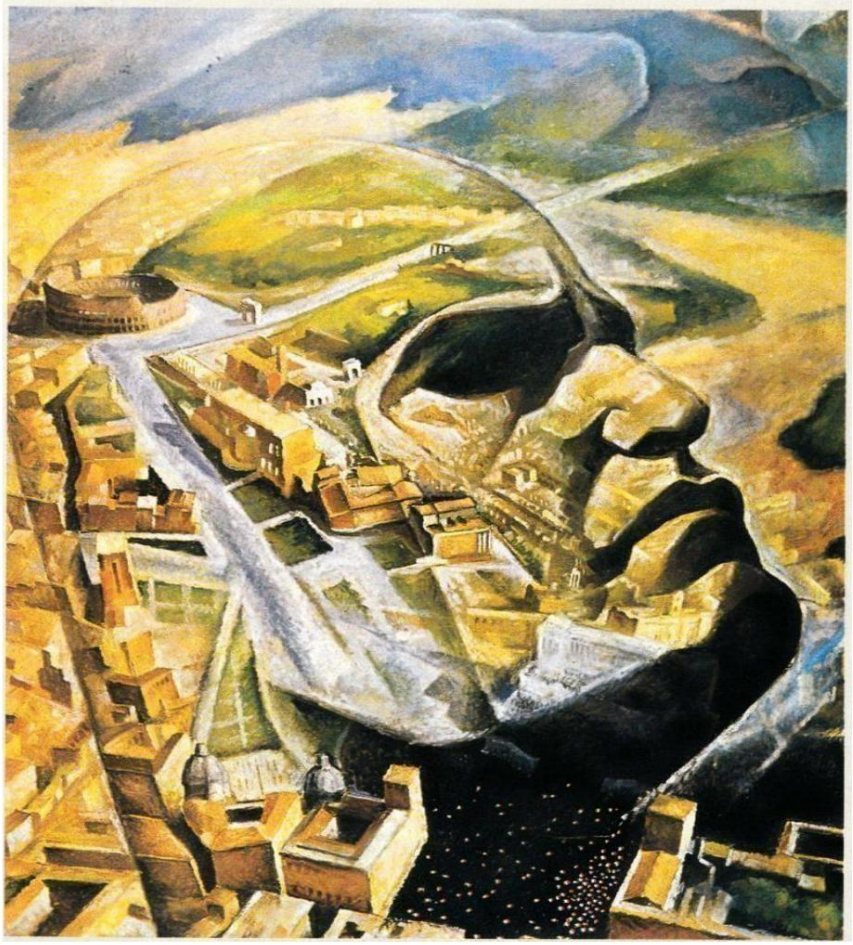

FIURERIS 1943 M. LAPKRIČIO 8 D

Kai šis karas baigsis, didžiausi laurai bus nuplauti labiau dėl mūsų tikėjimo ir užsispyrimo, o ne dėl unikalios energijos, taigi ir individualių veiksmų.

Kol ši nacionalsocialistų tikėjimo galia išliks su mumis, man ne tik nereikia nusiminti, bet priešingai – su išdidžiu pasitikėjimu žvelgti į ateitį.

Machine Translated by Google

Mūsų vokiečiai būkite visiškai ramūs, kad ir kas nutiktų, mes tai įvaldysime! Galų gale yra pergalė!

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

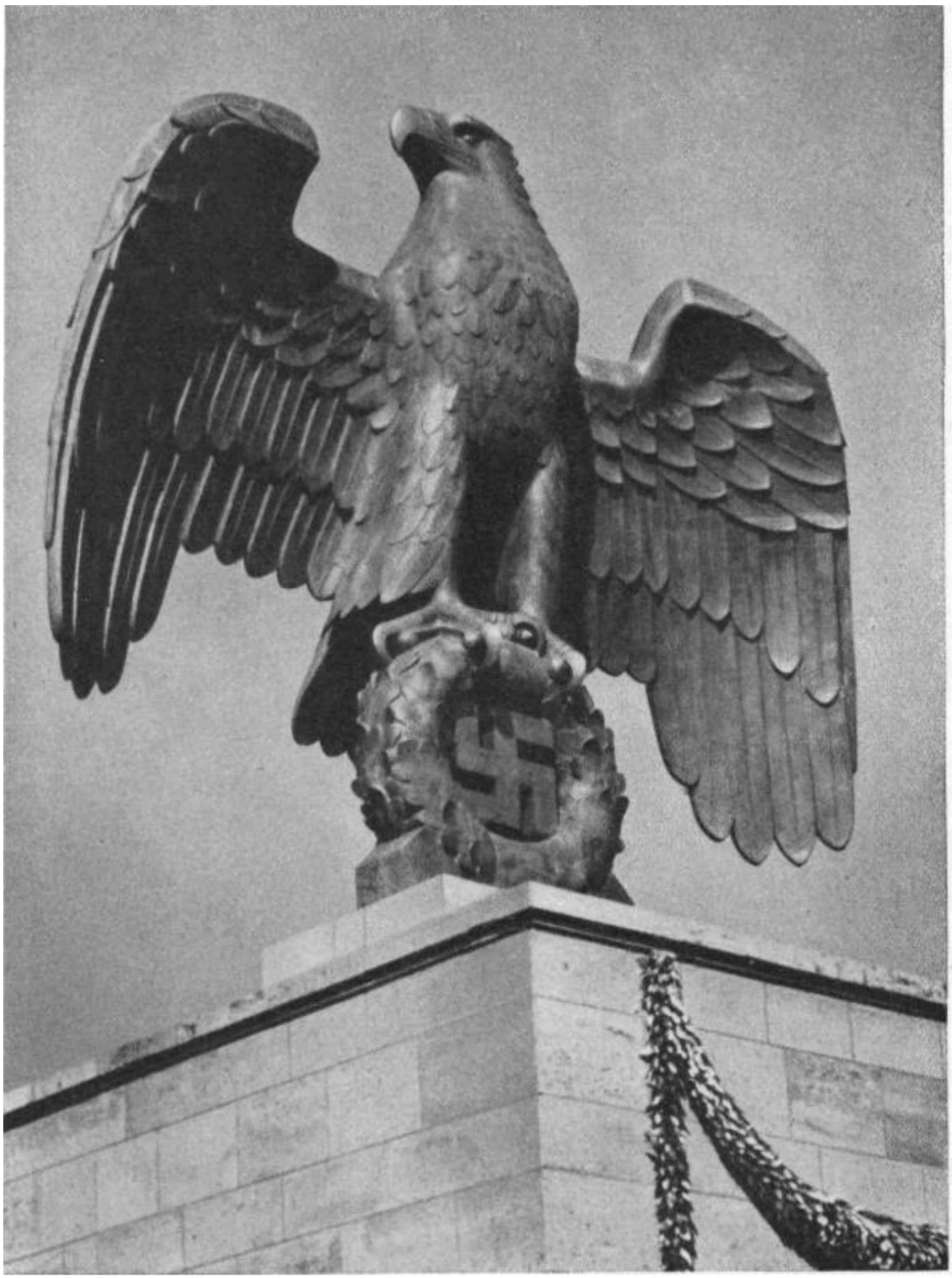

Machine Translated by Google

REICHAS YRA AMŽINAS

National Socialist Order